

MAHAMAHOPADHYAYIN
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY.
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.

சிவமயம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குமார தேவர்
அருளிச்செய்த

4050

சாத்திரக் கோவையும்,
பெரியநாயகியம்மன்பதிகமும்,

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த

நெஞ்சுவிடு தூதும்,

தீருந் துருத்தி

இந்திரபீடம் கரபாத்திரசுவாமிகள்

ஆதினத்திற்குரிய

எஞ்சூர் - சச்சிதாநந்தசுவாமிகள்

மாணக்கீர்களிலோருவநாகிய

பி-ஆருமுகமுதலியாரவர்களால்

பல்பிரதிகளைக்கொண்டாராய்ச்சிசெய்தித்தபிரதிக்கிணங்கி

முதற்பதிப்பு.

காப்பி 1000.

சென்னை.

ஜீவகாருண்யவிலாசஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1904.

வன்பளிப்பு

உ
சிவமயம்.

கருத்து.

முக்கியகவனிப்பு:—இப்பதிப்பிற்கு முன்னர் சிலரச்சிட்டிருந்த பிரதிகளிலுள்ள (இச்சாத்திரக்கோவைகளைப்) பரிசோதிக்குமளவில் யாதும் வரிசைக்கிரமமா யில்லாமையானும், ஒன்றுக்கொன்று பேத மாயிருப்பதைப்பற்றி, ஒருவாறுசந்தேகங்கொண்டு, (மூல ஏட்டுப்பிரதிகளில்) எவ்வாறிருக்குமோ ! எனவெண்ணி, சில மடாதிபர்களுக்கும், சில வேதாந்திகட்கும், சில பேரறிவுடையோர்கட்கும், அடியேன்சிரசாஷ்டாங்கமாக (இக் குமாரதேவர் சாத்திரக் கோவைகட்கு மூல ஏட்டுப்பிரதிகளிருக்கில்) அடியேன்பேரில் தயவிட்டு அனுப்பித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று (பல நிரூபமெழுதியும்) பதில் சரிவரக்குடைக்காமல் பிரகு ஒருவாறுதுணிந்து, “அரசனெவ்வழி யவ்வழிகுடிகள்” என்றும் நீதிவாக்கியத்தைக் கடைப்பிடியாகக் கைக்கொண்டு, முன்ன ரச்சிட்டபிரதிகளை வெகுவாய்ப் பரிசோதிப்பித்து, அடியேன் (இச்சாத்திரக்கோவையை) யச்சிட்டிருப்பதுடன், விருத்தசைலத்தின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும் (பெரியநாயகியம்மன் பேரில்) ஷே (ஸ்ரீ-குமாரதேவர்) அருளிச்செய்த (பதிகமுஞ்) சேர்த்து நன்குமதிக்கத்தக்கக் கடிதத்தி லச்சிட்டி முடிவுபெற்றிருக்கின்றன.

ஆப்பவுண்டு புத்தகம் க-க்கு அணு-அ 0

கலிகோ [டை புல்பவுண்டு] புத்தகம் க-க்கு அணு-க0 0

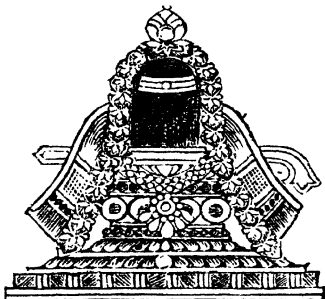
இப்படிக்கு,

கே, பெ - சிங்காரவேலுமுதலியார்,

நெ, 39. அம்மன்கோவில்தெருவு,

கிருஷ்ணங்குளம் சென்னை.

சிவமயம்.
தீருச்சிற்றம்பலம்.

ஆ தீ ன வ ர ல ா று.

துறையூர்-சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

பேறையூர்-சாந்தலிங்கசுவாமிகள்,

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்,

சி த ம் ப ர சுவா மி க ள்,

ரெட்டி-சிதம்பரசுவாமிகள்,

பழனிசுவாமிகள்,

கூவாலத்துச்சுவாமிகள்,

பு லி யூ ர் சி சுவா மி க ள்,

குழந்தைவேல்சுவாமிகள்,

முத்தையசுவாமிகள்,

MAHAMAHOPADHYAYA
" V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY.
"UR. MADRAS-41.

உ
சிவமணம்.

தீருச்சிற்றம்பல்ம்.

குருபுரைசநாட்கள்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் = { புரட்டாசிமீ பூர்வபக்ஷம்
சுதூர்த்தசி.
குழந்தைவேல்சுவா } = ஆடிமீ அசுவனி.
மிகள்.

—*—

சாத்திரங்களின் அட்டவணை.

ரண்.	சாத்திரங்களின் விபரம்.	பாடற் வெரகை.	பக்கம்.
க	மகாரஜாதுறவு - - - -	கக௭	௩௫
உ	சுத்தசாதகம் - - - -	க௫	௮௪
உ	விஞ்ஞானசாரம் - - - -	க௮	௮௫
ச	அத்துவிதவுண்மை - - - -	க௦௧	௧௦௪
டு	பிரமானுபூதிவிளக்கம் - - - -	க௦௨	௧௨௨
சு	ஞானவம்மானை - - - -	க௦௦	௧௩௨
எ	வேதாந்ததசாவத்தைக்கட்டளை - -	—	௧௩௭
அ	வேதாந்ததசுகாரியக்கட்டளை - -	—	௧௩௯
க	சகசநிட்டை - - - -	கக	௧௪௨
க௦	உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை - -	—	௧௪௪
௧௧	பிரமசித்தியகவல் - - - -	—	௧௪௮
௨	சிவதரிசன அகவல் - - - -	—	௧௫௯
௩	ஆகமநெறியகவல் - - - -	—	௧௬௧
௪	வேதநெறியகவல் - - - -	—	௧௬௪
௫	பிரமானுபூவ அகவல் - - - -	—	௧௬௭
௬	சிவசமரசுவாத அகவல் - - - -	—	௧௭௧
—	பெரியநாயகியம்மன்பதிகம் - -	௧௦	௧௭௫

சேரித்திரங்களின் அட்டவணை முற்றிற்று.

நீட்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - கு ம ர தே வ ர்

ச ரி த் திர ச் சு ரு க் க ம்.

ஸ்ரீ அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமே ஒருருவாகத் திருமேனிகொண்டருளிய ஸ்ரீ துமாரதேவர் முற்பிறப்பில் பரமசிவ த்தைநோக்கி மல்லிகார்ச்சன பர்வதத்தில், நிஷ்காமதவஞ்செய்கையில், அந்தச்சுவாமிகளோடுகூட வேறொருவர் அந்தப்பர்வதத்தின் கண்ணே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்; அப்போது பரமசிவம் அவரது தவத்திற்கிரங்கிப் பிரத்தியட்சமா பெழுந்தருளிவந்து, அப்பனே? உனக்கு என்னவாம்வேண்டுமென்று கேட்குமளவில், அவரோ ஒன்றைக்கூறுதி! மற்றொன்றைக் கேட்டமாதிரத்தில், பரமசிவம் திருவுளத்தில் முனிவுகொண்டு, அடா நீ ஜடாழனியாகக்கூட வந்தேன் ஜபிக்க: அதுகேட்டு அவரும் திடுக்கிட்டெழுந்து நின்று சுவாமி? யான் கருதிவந்ததைக்கேளாமல் ஊழ்வினைச்சேட்டையால் தவறிப்போனேன் பரம்போருளே! இனி யாதுசெய்யவல்லேன். அச்சோ! இச்சாபம் அடிமைக்கு, எக்காலத்தில் விமோசனமாகுமென்று அடிவணங்கிகேட்க, அடா நீபோய், விருத்தாசலத்தில் மணிமுத்தாநதிக் கரையில் வளர்ந்தோங்கிருக்கின்ற அரசமரத்தின்மேலிருந்தாயாகில், இந்தப்பர்வதத்தில் உன்னோடு தவஞ்செய்துநிற்கின்ற எமது அன்புநாகிய ஒருவன் கந்தாதேயத்தில் இராஜனாகவவதாரஞ்செய்து, சிறிதுநாள் அரசபண்ணி, பிறகு வீரகதியுண்டாய்

அ ஸ்ரீ குமாரதேவார்சரித்திரச்சுருக்கம்.

பேராயுர்ச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளிடத்தில் அநுக்கிரகம்பெற்றுக் கொண்டு மேற்படி ஆசிரியருத்தாரப்படி விருத்தாசலம்வந்து நீ இருக்கின்ற அரசமரத்தினீழில் இருப்பான். அப்போது, அவனைக்கண்டு வணங்கிக்கேட்டால், அவன் விமோசனஞ் செய்வானென்று திருவாய்மலர்ந்தருளியமாத் திரத்தில், அந்தஜடாமுனியும், சுவாமி? அவருக்கு முத்தித்திசை எப்போதென்று கேட்க; அடா? அந்த அன்பன் இதற்குமுன்னர், ஐந்துசுத்ததேகமெடுத்து நம்மைநோக்கி நிஷ்காமதவஞ் செய்திருக்கிறான்; இஃது ஆறுவதுதேகம். இன்னம் ஒரு தேகத்தில் முத்தியைப் பெருவானென் றருளிச்செய்ய. அதுகேட்டு ஜடாமுனியும் பாக்கியமென்று பரமசிவனிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டுபோய், மேற்சொல்லிய அரசமரத்தின்மேலிருந்து எப்போது விமோசனகூலம் நேரிடு மென்று வழிபார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

ஸ்ரீ குமாரதேவரே ஏன்றல், பரமசிவத்தின் திருவருட்படி அருளே திருவுருவாகக்கொண்டபோதினும், ஆசிரியர்வேண்டியிருப்பதால், கந்தடதேயத்திலவதரித்துச் சிறிதுநாளரசெய்து பிறகு துறவுபூண்டு ஒருநாள், தம்மிடத்திலுள்ள மந்திரிமார்களில் முதல் மந்திரியானவரால் தமது சரித்திரமுழுதும் பேராயுர்ச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்குத் தெரிவித்தபின்பு தாமேபோய் மேற்படி சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கிநிற்க; அதுதெரிந்து சுவாமிகளும் இவரது பரிபாகத்தை நோக்கும்பொருட்டுத் தம்மிடத்திருக்கும் கையேட்டுத் தம்பிரானைப்பார்த்து அப்பா இவனைப்பார்த்தால் அரசனைப் போலிருக்கின்றது, இவனிந்தவழிக்குப் பாத்திரவானல்லன், ஆதலால் இவனை அரசுக்கே போகும்படி சொல்லென்று சொல்ல: அதற்கு அந்தத்தம்பிரானும் சுவாமி? இவ்வரசனிடத்தில் அந்நீவரபக்துவழியை சூழ்சீஷருக்குள்ள பத்னெண்துறியும் உண்டாயிருக்கி

தே யென்று சைகையாகச்சொல்ல, சுவாமிகளும் (முன்பே அறிந்
'ரூப்பதால்.) ஆனால் இவனை நமது எருதுக்குப் புல்லறுத்துப்போ
ச்சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள, அவ்வாறே தம்பிரான் அரி
ரளும், புல்லுகட்டுங் கயிறுங் கொடுத்தனுப்ப, மேற்படி ஸ்ரீ குமார
நவரும் அத்திருப்பணியைச் சிரசாவகித்துக்கொண்டு வயலுக்குப்
பாய் பள்ளர்கள் புல்லறுப்பதைப்பார்த்து, தாமும் அவ்வாறே அறு
க நினைத்து இடக்கையால் புல்லைப்பற்றி வலக்கையிலுள்ள அரிவா
ர்ப் புல்லின்மேற் பூட்டாமல் இடக்கைமேற்பூட்டியிழுக்க கையறு
ட்டமாத்திரத்தில் மேற்படி வலக்கையைப்பார்த்துக் கோபித்தார்;
'வ்வற்புதக்காட்சியைக் கண்ணாறக்கண்ட மேற்படிபள்ளர்கள் நீர்
'ரையா? என்று கேட்க, நான் பேரையூர்ச்சாந்தலிங்கசுவாமிகள்
ரகனத்திற்குப் புல்லறுப்பவனென்று சொல்ல, அதுகேட்டு அப்ப
ளர்களை ஆச்சரியமடைந்து, இவர் அரசனைப்போலருக்கிறதென்
றண்ணி, அப்பள்ளர்களே புல்லறுத்துக்கட்டிக்கட்டி அவர் திருமு
மேல் வைக்க அச்சுமைபெரூறும்ல் திருமுடிசாய்ந்து போவதைக்
ண்ட பள்ளர்கள் அப்புற்சுமையை எடுத்துவிட்டு மேற்படி மடால
த்து வெளியில் வைத்துப்போனார்கள்.

இவ்வாறு இரண்டினாள் சென்றபின்பு, மூன்றாவதுநாள் மேற்
டி புற்சுமையை எடுத்துவந்தபள்ளன் இவர் சேதிமுழுதும் கையே
மெத் தப்பிரானுக்குத் தெரிவிக்க, அவரும் இவர் கையறுப்புண்ட
'சதியை சுவாமிகளுக்குக் குறிப்பாகத் தெரிவித்தனர்; சுவாமிக
ரம் ஸ்ரீ குமாரதேவனைப் பார்த்து சோதனை நியித்தம் முனிவுகொ
ர்பவர்போல் கோபிக்க அவரும் உண்மையாகவேபயந்து ஒருபுறம்
'துங்கி இருந்துவிட்டார்.

பிறகு அன்று இராத்திரி சுவாமிகள் கையேட்டுத் தம்பிரானை
ழைத்து அப்பா? எங்களிருவருக்கும் வெஷ்வேறே கட்டமுதுகட்டி

௧0 ஸ்ரீ குமாரதேவர்சரித்திரச்சுருக்கம்.

ஒரு தண்டத்தில்மாட்டி அரசனிடத்திற் கொடுத்து நம்மோடு கூட அனுப்பிவைவென்று கட்டளையிட்டருள: அவரும் அவ்வாறே செய் தனுப்பிவைக்க, சுவாமிகள் முன்னும் ஸ்ரீ குமாரதேவர் பின்னுமா ய்ப்போகையில், சிலதூரம்போய் சுவாமிகள் இவரைத்திரும்பிப்பா ர்த்து என்ன தாமதமென்றதட்ட, அதுகேட்டு இவரும் பயந்து சுவாமி? ஒருபுறம் அச்சலிங்கம், மற்றொருபுறம் கணயுத்தம் இழுக் கின்றதே! என்றுசொல்ல, அக்குறிப்பையறிந்து சுவாமிகள் தமக் குத்தாமே ஆனந்தபரவசமடைந்து, பிறகு அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் குளக்கரைமேலிறங்கி இருவரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து இரண்டன்ன த்தையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து ஸ்ரீ குமாரதேவர் சுவாமிகளுக்கீழ் பரி மாற மேற்படி சுவாமிகள் நைவேத்தியவகொண்டபின், சேடமான மகாப்ரிசாதத்தைத் தாமும் உட்கொண்டு, சிறிதுநேரம் அவ்விடத் தில் இருவரும் சிற்சிலவிஷயங்களை வசனித்துக்கொண்டிருந்து; பிறகு மடாலயத்திற்குவந்துசேர்ந்து, சிலநாள்கழித்து, மேற்படி சுவாமிகளிடத்தில் அங்கீகரகம்பெய்றுக்கொண்டு சாதனைசெய்து முதிர்ந்தகாலத்தில் ஒருநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் இவரை மகா ராஜா என்றுபெயரிட்டழைத்து, அப்பா? நீ விருத்தாசலத்துக்குப் போகவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டருள: அங்கனே நல்லதென்று விடைபெற்றுக்கொண்டு விருத்தாசலத்தையோக்கி வருகிறவழியில் சின்னசேலத்திற்குக் கீழ்ப்புறயானகாட்டில் இவர் கிபித்தம் அன்பு கூர்ந்து பழமலைநாதரே ஒரு பிராமணநுபமா யெழுந்தருளியவந்து தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்துக்கொண்டிருந்து இவரைக்கண்டு அப் பா? நீ ஆயாசமாய்ப்போகிறபடியால் நால்வகைஜலமு மிருக்கின்றன, உனக்கு வேண்டியமுட்டும் சாப்பிட்டு விடாய்தீர்க்கலாமென் றுபசரி த்துத் தண்ணீர்கொடுக்க: இவர் அதைச்சாப்பிட்டு தாகநிவிர்த்திசெ ய்துகொண்டு, விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, மணிமுத்தா நதிக்கலா யிலிருக்கின்ற அரசமரத்து நீழலில் நடந்துவந்த ஆயாசத்தினால் சற்

ஸ்ரீ குமாரதேவாச்சரித்திரச்சுருக்கம். ௧௧

இளைப்பாறச்சயனித்து பிரமானந்த நித்தினாயி வெழுந்தருளி ரந்தனர்.

அதுசேதி பேரியநாயகியாரறிந்து தனதபிடேகத்திற்குச் சுவ பாத்திரத்தில் வைத்திருந்த பசுவின்பாலே ஏந்திக்கொண்டு ஓர் ராமணஸ்திரீயைப்போல அங்கு இவரிடத்தில்வந்து தலைப்பக்க டிலுட்கார்ந்து தனது திருமடியின்மே லிவரது முடியைத் தூக்கி வத்து அந்தப்பாலேப் புகட்டினபின்பு, இவர் ஆயாசந்தீர்ந்து கண் ளலிழித்துப்பார்த்து நீ ஆம்மா? என்று கேட்க, அப்பா? துமார வரா? நான்தான் பேரியநாயகி, நீ எப்போதும் என்னிடத்தில்தா ன் சுகமாயிருவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி உடனே மறைந்தரு ளாள். பிறகு, ஸ்ரீ குமாரதேவர் அம்மா! உன் கிருபைக்கு அடி ம யானது கைம்மாறு செய்யவல்லேன்! என்று பலவீறு தோத்திர செய்து அங்கனே பரவசமாய் இருந்தார்.

இதை மேற்படி ஜடாமுனி, தேடியிருந்தபொருள் கிட்டிற்றெ வெண்ணி அம்மரத்தைவிட்டுக் கீழேயிறங்கி பிராமணவுருவமாய் ந்து அதிலினயத்துடன் அடிவணங்கிநிற்க: இவர் அந்தஜடாமுனி யப்பார்த்து நீ யார்? என்றுகேட்க: நான் ஜடாமுனியென்று சொ ல; நீ இவ்விடத்திற்கு வந்தகாரியமென்னவென்று கேட்டமாத் தி க்தில், ஜடாமுனி தனதுசரித்திரமுழுதும் விவரமாகச்சொல்ல, அ கேட்டு ஸ்ரீ குமாரதேவரும் சந்தோஷமாய் ஜடாமுனியின் சாபநி ர்த்திசெய்து, சிறிதுநாள் அவ்விடத்தில்தானே கரபாத்திரஞ்செய் ுக்கொண்டிருக்குக்காலத்தில், அவ்விடத்திலுள்ள ஒரு குடும்பியா றவன், இவரை மகானென்றறிந்து நாஸ்தோறும் உண்மையாய்த் ிரிசனஞ்செய்துகொண்டேவர, அவனுக்கு நாளுக்குநாள் சகலசம் த்தும் அபிவிர்ந்தியடைந்து வருகையில், ஓர்நாள், அவன் ஸ்ரீ குமா தேவரைக்கண்டு வணக்கி சுவாமி? அடியேனுக்கு ஏதேனும் ஓர்

கஉ ஸ்ரீ குமாரதேவாச்சரித்திரச்சுருக்கம்.

நீடுப்பணி கட்டளையிட்டருள வேண்டுமென்று வருந்திக்கேட்க' ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அப்பா? அப்படி உனக்கிஷ்டமிருந்தால் ஸ்ரீ பேரியநாயகியார் சந்தானத்திற்கெதிராக ஒரு மண்டபங்கட்டிவையென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் அப்படியே மீகாபாக்கியமென்று மண்டபங்கட்டும்படி எத்தனித்துக்கட்டும்போது உத்திரக்கல் மேலேறாமல் வருத்தமடைந்து ஸ்ரீ குமாரதேவருக்குத் தெரிவிக்க' ஸ்ரீ குமாரதேவரும் விபூதியைக்கொடுத்து இதை அந்தக்கல்லின்பேரில் போட்டுத் தூக்கென்றுத்தரவுசெய்ய, அப்படியேசெய்து முடித்தபின்பு, அந்தக்குடும்பியும் சந்தோஷசித்தனாய் ஸ்ரீ குமாரதேவனாவணங்கிரின்று சுவாம்? தேவரீருடைய பிரபாவத்தை யின்னதென்றனவிட்டுச்சொல்ல ஆராலாகுமென்று கானாவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அவனை அழைத்துக்கொண்டு போய்கோபுறவாயிலிற் செய்துவைத்திருக்கும் இரண்டு துவாரபாலகருடையமுதுகும் உரைபட்டிருப்பதைக் காண்பித்து இவர்களுக்குத் தவனகஞ்சி காய்ச்சி வைவேத்தியம் பண்ணென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் மகாபாக்கியமென்று அப்படியே செய்வித்துக் கிருதகிருத்தியனான.

பிறகு ஒருநாள், ஸ்ரீ குமாரதேவரும், ஓர் குடும்பி வீட்டுவாயிலில் கர்பாத்திரத்திற்குச்சென்று கையேந்த, அவர்கள் இவரது மகிமையை யறிபாதவர்களாய் தங்கள் வீட்டில் சமைத்துவைத்திருந்த மச்சத்தை அன்னத்தோடுகலந்து இவர்கையிற்பரிமாற, அதுதெரிந்து ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அவனுனை குளத்தின் நீருகிறசெல்ல, அந்தமச்சம் உயிர்பெற்று குளத்திற்குதித்துப் போய்விட்டது.

இப்படியிருக்க, ஒரு குஷ்டரோகியானவன் தனதுதேகவருத்தம் நீங்கவேண்டுமென்று நாள்தோறும் இடைவிடாமல் ஸ்ரீ குமாரதேவனாக்கண்டு தரிசனஞ் செய்துகொண்டேவருகையில் ஒருநாள் அதிகவாதனையினால் சகிக்கப்படாதவனாய் ஸ்ரீ குமாரதேவரது திருஷ்டியில்வந்து வீழ்ந்து கோவென்று அலறி முறையிட, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அப்பா? நாம் வயித்தியனல்லவேயென்னலும், அவனும்

ஸ்ரீ-குமாரதேவாச்சரித்திரச்சுருக்கம். க௩

சுவாமி? தேவரீரது திருக்கையினால் விபூதியாகிலுங்கொடுத்தால். என்துரோகம் நிவர்த்தியாகுமென் றிரங்கிக்கேட்க, ஸ்ரீ குமாரதேவ ருந் திருவுளயிரங்கி விபூதியையள்ளி அவனது இடைக்கையில்வை த்து வலக்கையால் மூடிக்கொள்ளச்சொல்லி பழமலையார் சந்நிதா னத்தினுள் ஒரு மாடத்திலிருக்கும் விகீர்க்கினேஸ்வரரைக் குறியாகக் காண்பித்து, நீ அந்தவிக்கினேஸ்வரர் முன்னேபோய் இரண்டு கண் களையுமூடிக்கொண்டு நின்று அங்கேநடக்கின்ற அநீசயந்தை நமக் குவந்து சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள: அவனும் அப்படியே போய் நின்றமாத்திரத்தில் அவனுக்குச் சமுத்திபோற்றேற்ற, அத் தருணத்தில் அந்தவிநாயகக்கடவுள் தமது துதிக்கையைநீட்டி இவ னது இடக்கையிலிருந்த விபூதியைத் தொட்டதுபோலக் கண்டவி ழித்து ஸ்ரீ குமாரதேவ ரிடத்திற்குவந்து விண்ணப்பஞ்செய்த மாத் திரத்தில் ஸ்ரீ குமாரதேவரும் ஆனந்தமாய் அந்த விபூதியைத்தொட் டித் தரித்துக்கொண்டு, அவனையும் தரித்துக்கொள்ளும்படி உத்தர வுசெய்ய அவன் அப்படியே தரித்துவருங்காலையில் அவனது குஷ்ட டரோகம் நிவர்த்தியாகிச் சவுக்கியமடைந்தான்.

இப்படி யிருக்கின்றநாளையில், ஒருநாள் ஸ்ரீகுமாரதேவரும் திரு வாறூர் மஹேஸ்வரத்திற்குப் போயிருந்தபோது, இரதோச்சவத்தி னம் தீயாகராஜப்பெருமான் இரதமேறி மாடவீதி திருக்கோலம் வருகையில், அந்த இரதத்திற்கு நேரே ஸ்ரீ குமாரதேவர் தரிசனஞ் செய்துக்கொண்டிருப்பதை இரண்டு சைவர்கள் கண்டு, ஒருவர்க் கொருவர் விகடமாய் வீரசைவமருளைப் பார்த்தீர்களோவென்று பே சிக்கொள்ள, அந்தவிகடவார்த்தையை ஸ்ரீ குமாரதேவர்கேட்டு இர தத்தில்வருந் தியாகராஜப்பெருமானைப்பார்த்து தீயாகராஜப்பெரு மானே! “வீரசைவம் மருளானால் இரதம் நடக்க, அருளானால் இரதம்நிற்க,, என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினவுடனே இரதம் நின் றுவிட்டது: பிறகு ஸ்ரீ குமாரதேவர் கொஞ்சதூரத்திருந்த ஒரு மா ரீழலி லுட்காரந்திருந்தார். இரதம் நின்றுவிட்ட சேதிதெரிந்த நான் மகர்த்தராகிய நஞ்சாலூர் அரசன் இரதமானது நிலைவந்து சேர்ந்த பிறகு போஜனஞ்செய்கிறதென்னும் நிச்சயமுடையவனாதலால் என் னசெய்வோமென் றச்சமுற்று, இவ்விடத்தில் நடந்த இரதசியந் தெ

கசு ஸ்ரீ குமாரதேவாச்சரித்திரச்சுருக்கம்.

ரியாத்படியினால் சாயங்கால பரியந்தமும் அந்த இரதம்நடக்கும்படி அனேகபிரயெத்தினங்கள் செய்வித்தும் அஃது சற்றுகிலும் அவசயாது நிற்பதைப்பார்த்து, இனியென்ன செய்யக்கூடும் ! இது யாராலுற்ற இடறு! அத்தோ! வீணில்விரதம் தவறுதலகிறதே ! எம்பெருமானே! என்று வியசனமுற்று மெய்சேர்ந்துவாடி பிறகு தேறியிருக்குங்காலையில், மேற்படி அரசன் அவ்விடத்தில் நடந்த இரகசியத்தைக் கேள்விப்பட்டு ஸ்ரீ குமாரதேவர் இருக்குமிடத்திற்கு வந்து அவரைக்கண்டு வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்ய ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அரசனைப்பார்த்து இம்மறுளாநீதில் உங்களுக்கு என்ன அலுவல் போங்களுென்றுசொல்ல, அரசனும் சுவாமி? இந்தப்பிழையை மன்னித்து, இரதத்தை நடப்பித்தருள வேண்டுமென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி அந்த இராஜனுடனுஞ் சேனைகளுடனும் எழுந்தருளிவந்து இரதத்தின்முன்னேறின்று தியாகராஜப்பெருமானைப்பார்த்து எமது தயாநீதியே ! “வீரசைவம் அருளானால் இரதம்நடக்க, மருளானால் இரதம்நிற்க” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளின மாத்திரத்தில், இரதம் சடுத்தியில் நடந்து யாவருங்களிக்க நிலையிற்போய் நின்றது.

இப்பால் ஸ்ரீ குமாரதேவர் மறுபடியும் விருத்தாசலம் வந்து அவ்வரசமரத்தின்கீழ் வாசம்பண்ணிக்கொண் டிருக்குங்காலையில், பிரதேசத்திலுள்ள ஓர் மாந்திரீகன் விருத்தசைலத்திலுள்ள பத்திரகாளியைத் தன் கைவசமாக்கிக்கொள்ள எண்ணினவனெய்த் தனது நாட்டைவிட்டு மணிமுத்தாநதிக்கு வடதிசையாகவருகையில், மேற்படி பத்திரகாளியறிந்து அச்சமுற்றவளாய் ஒரு ஸ்திரீயைப்போல ஸ்ரீ குமாரதேவரிடத்திற்வந்து அவரைப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரம் பண்ணி அவருக்கெதிரே நிற்க, அதுகண்டு ஸ்ரீ குமாரதேவரும் நீயார்? என்றுவினவ; சுவாமி? நான் பத்திரகாளி, என்னைத் தன்வசஞ்செய்துகொள்ளும்படி ஒரு சண்டாளன்வருகிறான்: அதனால் பயந்துவந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ குமாரதேவரும் என்னால் உனக்கு ஆகவேண்டியதென்னென்றுவினவ, பத்திரகாளியும் சுவாமி? தேவரீரதுதிருவடிகளை அடியாள் சிரசின்மேல் வைத்தால்ரனதுஆபத்துநீங்குமென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீ குமா

ஸ்ரீ-குமாரதேவாச்சரித்திரச்சுருக்கம். கரு

ரதேவரும் திருவுள மிரங்கி, அங்ஙனே நல்லதென்று பத்திரகா ளிசுந்நிதிக்கெழுந்தருளிவந்து, அந்த விக்கிரகத்தின் முடிமேல் தம துதிருவடிபைத் தூக்கிவைத்தமாத் திரத்தில், அம்மாத் திரீகனுடைய இரண்டுகண்களும், அவன் மனவிருள்போலவே இருளடைந்தன: அதுதெரிந்து* அந்தமாத் திரீகனும் பயங்கொண்டு இந்தஸ்தலத்தில் பெரியோர்கள் வாசஞ்செய்திருக்கின்றனர்போலு மென்றெண்ணி, அவ்விடத்தில் விசாரிக்க: ஸ்ரீ குமாரதேவர் எழுந்தருளியிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு அவரிருக்குமிடந்தேடிவந்து, அவரைக்கண்டு வணங் கிற்றக, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அவனைப்பார்த்து நீயார்? என்றுவினவ, சுவாமி? நான் மாந்திரீகன், நான் இவ்விடத்திற்கு இந்த உத்தேச மாய்வந்த இடத்தில், எனக்கு இவ்வகையான ஆபத்துநேரிட்டது, இதைத் தேவரீரே தீர்த்தருளவேண்டுமென்று வெகுவாகத் தோத் திரஞ்செய்துநிற்க; ஸ்ரீ குமாரதேவரும் சற்றேதிருவுளமிரங்கி அடா? உன்சரீரமுள்ளவையிலும் இந்த மூர்திரீகத்தை விட்டிருப்பாயாகில் உனக்கு, ஒரு கண்மாத் திரந்தெரிய அருக்கிரகஞ்செய்யீவா மென்ன லும், அம்மாத் திரீகனுமப்படியே நல்லதென்று ஸ்ரீ குமாரதேவரது திருவடியைத்தொட்டுச் சொன்னவளவில், ஒருகண்டெரிந்து தன் னுடைய தேசத்திற்குப் போயினான்.

இப்பால் ஒருகுடும்பியானவன் புத்திராபேகையினால் ஸ்திரீயுந் தானும் நெடுநாளாய் வியசனப்பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீ குமாரதேவனா ளுக்கண்டு நாள்தோறந்தரிசனம்பண்ணிவருகையில், ஒருநாள் ஸ்ரீகுமா ரதேவர் திருவுள மிரங்கி மேற்படி குடும்பிக்கு விபூதியளிக்க, அவ்விபூதிப்பிரசாதத்தால் அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள் பிறந்து அவர்கள் வளர்ந்து, ஐந்துவயதாகிப் பள்ளிக்கூடத்தில்வை த்து வித்தியாப்பியாசஞ் செய்வித்தபிறகு, அந்தப்பிள்ளைகளுக்கு இலக்கணப்பியாசஞ் செய்விக்கவேண்டி. இலக்கணவித்துவானாகிய சிதம்பரப்பிள்ளை யென்பவரை மதுரையிலிருந்து வரவழைத்து மேற்படி இரண்டுபிள்ளைகளுக்கும் இலக்கணப்பியசஞ் செய்வித்து வருங்காலத்தில், ஒருநாள் ஸ்ரீ குமாரதேவர் சூகூடபாதை நிமித்தம் அந்தக்குடும்பிவிட்டுக்குவருகையில், மேற்படி சிதம்பரப்பிள்ளையென் னும் உபாத்தியாயர் இவரிடத்தில் மதிப்பற்று இறுமாந்திருப்பதை ஃகண்டு அவரைத் தடுத்தாட்கொள்ளத் திருவுளங்கொண்டு அவரை

௧௬ ஸ்ரீ குமாரதேவாச்சரித்திரச்சுருக்கம்.

நோக்கி, ஓர்வாக்கியத்தைக் கூறி அதற்குப்பயன் வினவ, அவருக்
கென்ன வித்வசாமர்த்தியமிருந்தபோதினும், இந்தச்சந்திரதானத்தில்
நாவலுமையால் பயன்கூறுதமயங்கின்று சந்தேதெளிவுண்டாகி
ஸ்ரீ குமாரதேவரது திருவடியில்விழுந்து வணங்கி, சுவாமி? அடி
மையமன்னித்து இரகஸித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்
செய்து, அதுமுதல் துறவுபூண்டு மேற்படி ஸ்ரீ குமாரதேவரது பின்
ஞகச் சாயைபோற்றொடர்ந்து தானுங் கரபாத்திரம் பண்ணிக்கொ
ண்டிருந்தார், அவரது ஆராயையையும், மெய்யன்மையும், ஸ்ரீ குமார
தேவரறிந்து அவரைத்தமது ஆசிரியரிக்கும் திருப்பேயுருக்குக்
கூட்டிக்கொண்டு நடந்து, மடாலயத்திற்குச் சமீபமாகப்போகையில்
விடியற்காலையாகையினால் எழுந்திருந்து வெளியேவந்துநிற்கிற, தம்
பிரான்களைக்கண்டு, சுவாமிகளிருக்குஞ் சமைய மெப்படியென்று
வினவ, சுவாமிகள் பாரிட்டையி் லெழுந்தருளியிருக்கின்றதெனக்
கூற, ஆனால் நாம்பணிசெய்வோமென்று நினைத்து ஸ்ரீ குமாரதேவர்
சாணச்சட்டி யெடுத்துக்கொண்டு திருமெழுகிட சிதம்பரசுவாமி
களும் திருவலகெடுத்துக்கொண்டு திருவலகிட்டார்; இத்திருப்பணி
முடித்தபின்பு, சுவாமிகள் திருக்கணவழித்தருளிய சேதிதெரிந்து
இவ்விருவர்களும் மடாலயத்துட்கென்று சுவாமிகளைக்கூண்டு வண
ங்கிநிற்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ குமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா?
உன்னை யடுத்துநிற்கின்றவன் யார்? என்றுவினவ, தென்னாட்டுச்
சைலனென்றுசொல்ல, இவனை ஏனழைத்துவந்தாய்? என்றுகேட்க,
அதற்கு ஸ்ரீ குமாரதேவர் மௌனமாயிருந்து விட்டார்; இப்படி இர
ண்டுதினஞ் சென்றபின்பு, சிதம்பரசுவாமிகளது நடைபயைக் கை
யேட்டுத் தம்பிரானறிந்து சுவாமிகளை வணங்கின்று சுவாமி?
இத்தச்சைவன் மிகுந்தவல்லவனுயிருக்கிறபடியால் இவனைத்திருவ
டிக்கு ஆளாக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய
அதற்குச் சுவாமிகளும் மேற்படி தம்பிரானைப்பார்த்து அப்
பா? நமக்கிருக்கிற சந்ததிபோதும்; நமது சந்ததிக்குச் சந்
ததி நெடுநாளாயில்லாதிருந்து, இப்போது கிடைத்தபடியால்
அப்படியே செயவிக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட, அதற்
குத் தம்பிரான் மௌனமாயிருந்துவிட்டார்; இப்படி இரண்டு

நாங்கழிந்தபின்பு, மூன்றாவதுநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் ஸ்ரீதமாரதேவரை அழைத்து நீ உன்னிருப்பிடம் போவென்று சொல்ல, ஸ்ரீதமாரதேவரும் இவன் இவ்விடத்தி லிருக்கட்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து, சுவாமிகள் இவ்விடத்திலவேண்டாம், நீயேயழைத்துக்கொண்டு போவேன்று சொல்ல, ஸ்ரீதமாரதேவரும் இவனைக்கொண்டுபோய் அடிமை என்னசெய்கிறதென்று கேட்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீதமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா? நீ இவனைக்கொண்டுபோய்ப் பக்குவமறிந்து உனக்குச்சொன்னதை இவனுக்குச் சொல்லிவையென்று கட்டினாயிடு, ஸ்ரீதமாரதேவரும் மகாப்பிரசாதமென்று விடைபெற்றுக்கொண்டு இருவரும் விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, பிறகு சிதம்பரசுவாமிகளது பக்குவஞ்சோதித்து அநுக்கிரகஞ் செய்தருளினார். இவர்தான் திருப்போரூர்ச்சந்திரதானம் விசுக்கிய சிதம்பரசுவாமிகள்.

இப்படி நடந்துவருங்காலத்தில் பெரியநாயகியாரும் ஸ்ரீதமாரதேவரால் சாஸ்திரஞ்செய்விக்கும்படி திருவுளங்கொண்டு ஸ்ரீதமாரதேவரது யோகில்வந்து அப்பா? தமாரதேவா நீசாஸ்திரஞ் சொல்லவேண்டுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, ஸ்ரீதமாரதேவரும் அம்மா? அடிமையாற் சொல்ல முடியாதென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெரியநாயகியாரும் ஆனால் நாமே உனது நாவிலின்று சொல்லி முடிக்கிறே மென்றனுக்கிரகித்து, அங்குனே இந்த ஷோடசமகாசாஸ்திரங்களையுஞ்சொல்லி முடித்தருளினார். இப்படி அனந்தமகத்துவங்களைச்செய்து அந்தத்தில் ஸ்ரீதமாரதேவரும் சொரூபசாக்ஷாத்கார பரிபூரணதீசையையடையுஞ் சமயமறிந்து, இரண்டாவது அடிமையாகிய ரேட்டி - சிதம்பரசுவாமிகள் ஸ்ரீதமாரதேவரைப் பார்த்து சுவாமி? தேவ! பரிபூரணமானபின்பு அடியார்கள் தரிச

கஅ ஸ்ரீ குமாரசுதேவர் சரித்திரச்சுருக்கம்

னஞ்செய் துய்யும்பொருட்டு ஓர் திருப்பணி கட்டளையிட்டருளவே ண்டிமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீகுமாரசுதேவர் ஸாயுட மறைந்தும் நமதுபெயரிருக்கவேண்டுமாவென்று அகண்டபரிபூரண சாக்ஷாத்கார சொருபவியாபகத்திற் கலந்தருளினார். இப்பால் ரேட்டி சிதம்பரசுவாமிகளும் ஸ்ரீபெரியநாயகியார்கட்டளைப்படி ஸ்ரீகுமாரசுதேவர் திருநாமத்தினால் கோயில்மடாலய முதலாகியதுகளுஞ் செய்வீத்து, பிறகு தாமும் பரிபூரணதிசையை யடைந்தருளினார்.

ஸ்ரீகுமாரசுதேவர் சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

இஃது, ஷை சுவாமிகள் மயிலுள்ள அடியார்களில்

ஒருவரால் தெரிந்து சுருக்கமாக

எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீ-குமாரசுதேவர் திருவடிவாழ்க.

—————

உ

சிவமயம்.

நீநீச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள்.

நீருவாய்மலர்ந்தநயி

நெஞ்சுவிடு தூது.

காப்பு.

தஞ்சமென்றோர்க் கின்பந் தருகுமர தேவன்மே
நெஞ்சுவிடு தூது நிகழ்த்தவே - விஞ்சும்
பழமலைவாழாழ்த்துப் பாழிமத வேழக்
கழலிணைவா ரீசமே காப்பு.

கலிவேண்பா.

பூவாய்த்தகற்பகப்பூம் பொங்கரிடத்திற்சிறந்தோன்
ஹாவாய்த்தசெங்கமலத் துள்ளிருந்தோன்-மாவாய்த்த (ஃ)

மார்பகத்தோனாகமுற்றோர் வஞ்சகக்கூற்றைக்கடந்த
சீர்மிகுத்தகாயத் திறன்முனிவோ-ரேர்மிகுத்த (஁)

மாணிக்கப்பைவிரித்து வாழுகர்பாருறைவோ
ராணிப்பொன்போன்றமறை யாகமங்கள்-பேணி (ஂ)

புருவேயருவே யொளியேவெளியே
நெருளேயருளே சிவமே-பொருளேயென் (ஃ)

நேத்துஞ்சகசொருப மின்னருளேயோர்வழுவாய்
நாத்துதிசெய்ப்பேரு நயந்தருளி-தீர்த்தனை (஄)

வந்தபிரானுயேன் மலதிமிரம்போக்குதற்கென்
சிந்தைருடிக்கொண்ட செழுஞ்சோதி-வந்தனைசெய் (அ)

- யன்பர்க்கெளியா னதிகரேயாயிடினும்
வன்பர்க்கரிதாய மாணிக்க-மன்புக்கர் (எ)
- மந்தரமேமத்தாத வாசுகியேநாணாகச்
சந்திரன் றுணக்கடலே தாழிடா-வந்தராதம் (அ)
- வன்பிற்கடைய வருமமுதம்போன்றெழா
தன்பிற்பெருகியெழு மாரமுதந்-துன்பத் (க)
- தினாயாழிவீழ்ந்தவரைத் தீதறியாமுத்திக்
ககாமேல்விடுக்குமொருகப்பல்-விரவிவரு (க0)
- மாகமேயாதி யகேகபிரபஞ்சமெலா
மேகமாய்க்காட்டு மெழிற்சித்தன்-மாகசுர (கக)
- ரோமாக்கவெம்மனே ரியாருயிருமாக்கக்
கோமாக்கருணைமழை கூர்மேசம்-பாமரருங் (கஉ)
- கண்டபொழுதேகசிந்து கசிந்துள்ளருகித்
தொண்டிசெயமேவுஞ் சுவைக்கரும்பு-பண்டு (கங)
- பிரமனகந்தை பிறங்காதடங்கப்
பரமவொளியாய் படர்ந்து-சிரமனந்த (கச)
- கோடிபடைத்துக் குலவுலகெலாந்தானாய்
மூடிநிலைபெற்ற முதுகிரியா-னீடிக் (கரு)
- குறிஞ்சியுணின்று குறவர்குழல்சாடி
மறிந்துவிழமாலியானை மாய்த்துச்-செறிந்த (கசு)
- வகிலுங்கழைமூணியு மந்தினாயாலுந்திச்
சிகிரிற்செம்பாலெவப்பந் தீர்த்துப்-பகாரிய (கஏ)
- முல்லைபுகுந்து முடைகெழுமுமாய்ச்சியர்தம்
பல்லையொத்தமுல்லை பறித்தெறிந்தந்-கொல்லை (கஅ)
- தயிர்ச்சாடிமத்துடனே தாங்கிமருத்தத்
தியற்பள்ளார்ப்ப வெழுந்து-வயற்புடைசு (ககூ)

- ளேரிருளங்க ளெலாநிறைத்துசெய்தநிலஞ்
சாரவெழுந்து தகும்பரீவர்-நேரும் (௨௦)
- வலையெயலாந்துணித்து வன்படவுதள்ளிக்
குலவுகடலோடுறவு கொண்டு-நிலவலைய (௨௧)
- மாழமொடுளே மனத்தற்கரிதாகி
யேழ்கடல்வெள்ள மெனச்சிறந்து-மூழ்குமவர் (௨௨)
- தம்மையழுக்கறவே தான்றுடைத்தலன்றியுயிர்
வெம்மையழுக்கு மிகத்துடைத்து-செம்மைதரு (௨௩)
- வீட்டின்பவெள்ளத்து மேன்மைபெறவேமூழ்க
காட்டுமணிமுத்தா நதியுடைமான்-மீட்டரிய (௨௪)
- மெத்துகடமாதி வெறும்பொய்க்கதிட்டானச்
சத்தெனுமோர்மேன்மைத் தருகாடன்-மொய்த்து (௨௫)
- யரும்பேருருவமாய் மன்னுபொருளெல்லா
மொருங்கேசுகமான ஆரான்-விரும்பியமெய்ப் (௨௬)
- பத்திப்பழவடியார் பைந்தமிழ்ச்சொன்மாமலரால்
வத்திக்கக்கட்டுபா மாலையான்-முத்திபெற (௨௭)
- வோரநிலுகாணுமிடத் தொன்றென்னுஞ்சுட்டாது
சேரநிலாயினிறமனச் செம்பரியா-னேர்மருவு (௨௮)
- பக்குவநான்கானபெரும் பாதங்கன்சோதிதர
மிக்கமறையாகமாம் வெண்மணிகொண்-டுக்காத (௨௯)
- விச்சைஞானங்கிளியை யென்னுமுத்தானம்பொழிந்தல்
கச்சமறத்துறத்த லாசையறந்-றுச்சமது (௩௦)
- கோடாகவேந்திக் குளிர்கருணைமெய்யுணர்வாம்
வீடாதகண்கண் மிகவுழித்துச்-சேடா (௩௧)
- நிரண்டற்றவத்துவித மென்னுங்கைகீட்டித்
தெருண்டதவம்பத்திச் செவிகொண்-டிருண்டபெருந் (௩௨)

- தத்துவசாலங்கென்னுஞ் சாற்றுங்கவளமுண்ட
சத்தமெனுஞ்சீர்வாய் துலங்கவே-பொய்த்த (௩௩)
- கருமவீக்கட்டடங் கடியாதுவீசந்
தருமமாசல்வா நயங்க-வொருமையிலா (௩௪)
- வாறுசமயக் குருடரறியாத்
வீறுபரிபூரணமா மேனியுடன்-கூறுமலம் (௩௫)
- போகமுனிந்துயிரின் போதமிழித்துத்தோன்று
மாகமிகளேத்து மறிவாணையான்-ராகமுடன் (௩௬)
- வந்துதனையடைந்தோர் வன்பவநோய்தீர்ப்பதற்கே
யந்தமறக்கட்டு மருட்கொடியான்-சந்ததமுஞ் (௩௭)
- சேமநிதிபோற்றிகழ்மறை நான்கிற்சிறந்த
சாமமறையார் தகுமுரசோன்-காமர்செறி (௩௮)
- கஞ்சனும்வேளுங் கடுங்கூற்றுந்தன்னடியார்க்
கஞ்சநடாத்துதிரு வாணையான்-விஞ்சியபே (௩௯)
- ரின்பமுளந்ததும்ப வெல்லோருங்கொண்டாடு
நன்துமரநேவனெனு நாமத்தான்-மன்பயிலுஞ் (௪௦)
- சாதனநான்கானபெருஞ் சம்பத்தைக்கைப்பிடித்து
மாதனமாதர் மனைதுறந்து-தீதறுசி (௪௧)
- ருள்ளிருந்தனானம் புறனுமுதித்தாங்கு
வெள்ளேறிநீறணிந்து மேனியெலங்-கள்ளமுறு (௪௨)
- காமனைவென்றதிருக் கண்ணிற்பிறந்ததனல்
யாமவனைவெல்வதற்கீ தாமென்று-தோமறுசி (௪௩)
- ரக்கமணிமாலை யதுதரித்துமவ்வுறுப்பின்
மிக்கபணியாய் மிகப்பூண்டு-தொக்கபகை (௪௪)
- கொல்வார்மஞ்சந்நோய்த்துக் கூறைகொளுமாறவித்தை
வெல்வான்சுருதும் விருதாக-நல்லசெக்கர் (௪௫)

- காவிதோய்துண்டங் கருதுமுழநான்கு கட்டி
மேவுகருவிப்படைமைய வெல்வதற்கு-தாவிலாக் (௪௬)
- கசசைகட்டிஹற்போ கனவுதரபந்தனமே
லெசசமறக்கட்டி யிடர்ப்பிறவி-யச்சம் (௪௭)
- பிரிந்ததெனக்காட்டுமொரு பெற்றிபோற்றேன்றுய
விரிந்தசடைபின்றமு விட்டு-திருந்து (௪௮)
- முயிரங்கமீதி லுயர்பரமலிங்கஞ்
செயலறவேதோன்றுந் திறம்போற்பயஞர் (௪௯)
- மருமத்திலிங்க மகிமையுடன்றாங்கிக்
கருமத்துரிசு கழன்றே-யொருமித்த (௫௦)
- நெஞ்சுடனெவீடுதொறு நீடுபிச்சையெதெனினும்
வஞ்சமறவேகரத்தில் வாங்கியுண்டு-விஞ்சங் (௫௧)
- சூருபரமமக் துமாரதேவன்பாற்
யிருவயுபெற்றஞ்ஞானந் தீர்த்தே-யுருநாம (௫௨)
- முள்ளவெலாஞ்சத்தித் துகமாவொருங்குணர்ந்து
தெள்ளியபேரின்பவெள்ளந் தேக்கியே-விள்ளவிலா (௫௩)
- தெல்லாஞ்சிவடியக்கண் டேபெற்றமாதவரு
மல்லார் திருவுடனே வாழ்ந்தாலு-நல்ல (௫௪)
- விடையன்பாற்கும்ப மிருஞ்சென்னிதாங்கிக்
தொடருமறிக்குட்டி யுடன்றேற்பை-புடையெடுத்துக் (௫௫)
- கம்பளந்தண்டாதி கைக்கொள்ளினுமச்சென்னிக்
கும்பமிசைநெஞ்சவைத்த கொள்கைபோ-லெம்பிரான் (௫௬)
- ரூளிலேநெஞ்சவைத்துத் தாங்குமீப்பிபேரீனடிக்கு
மீள்கிலாவன்புடைய வித்தகரு-மாளாத் (௫௭)
- தகைமையுடையோராய்த் தக்கபணிசெய்தே
யகமுமுகமுமலர் வாருஞ்-சுகசொருப (௫௮)

மொன்றென்றேசொன்றா லுலகமேதென்றிடவே
நின்றபழுதையிடை நீளரவ-மன்ற (௮௧)

வுதிக்குமாற்பொருளி லுண்டாமென்றேத
விதித்தபழுதை விளங்கின்-மதித்தபாம் (௯௦)

பேருமதுபோ லெழிற்சிவங்கண்டும்மூலக
மோகாதிதோன்ற லெனையென்ன-மோகமறக் (௯௧)

கானலினீரில்லையெனக் கண்டுநீர்தோன்றுதல்போ
வீனமில்பொய்யாத்தோற்று மென்றிசைப்ப-வான (௯௨)

பழுதையினிற்பாம்பும் பகர்கானனீரு
மெழுமோதகையை யிவைதாங்-ருழுமியே (௯௩)

நானாவாயோற்பொருளி னண்ணுவதென்றிசைப்ப
வானாதபொன்மண்ணி லாபரண-நான (௯௪)

கடமாதிடோன்றுமொரு காரணம்போற்றேற்றுந்
திடமாநீகாணென்று செப்பத்-திடவா (௯௫)

னொருவன்றெழிலா லுளவாமிவைதா
மருவுமிவைபாவ ரால்வந்த-துரையெனவே (௯௬)

விண்ணிணிடைப்பீலி வெயிற்குஞ்சந்தோன்றுவபோ
னண்ணுமெனவே நயந்துரைப்ப-வெண்ணுமவை (௯௭)

பற்பலவானாலும் பகருருவொன்றாமிவைதாங்
துப்புடைகானாவருவாய்த் தோன்றுவதென்-செப்புகெனக் ()

காந்தருமாதகர்போற் காணெனவேயந்தகர் தான்
போந்தவிவகார மின்னாப்பொய்யாரு-மேயந்த (௯௮)

விவற்றுள்விவகார மேய்வதெவனென்னக்
சுவற்றுள்கனவுவி வகார-சுவிற்றுதல்போ (௯௯)

லாமென்றுரைப்ப வதுகிணவின்வாதனையாந்
தோழுறுபொய்வாதனை தான் றாய்தாய-சேமப் (௧௦௦)

- பொருட்கேதெனவந்தப் பூரணத்திற்கேற்றன் றந்
தருக்கரினேவாருந் தானென்-றுரைப்ப (௭௨)
- வீதற்குரினெவெழுமோ யாதென்றுகேட்பக்
கதித்தகனலீலை கண்டா-யிதைப்பொய்யென் (௭௩)
- றுன்னுதுகேட்டி புளஞ்சற்றைசந்தக்கான்
முன்னம்பாமுயிர்கண் மொய்த்தெழுந்த-மன்னா (௭௪)
- வுலகமிவைதோன்று முளமிந்தாலிந்தக்
கலகமெலாம்பொய்யாய்க் கனதை-யிலகியதோர் (௭௫)
- மெய்யொன்றையாகு மிளிருமுளத்துருவ
ரைபாவுருவமொடு நாமமாம்-பொய்புளந்தா (௭௬)
- னுன்னினைவுதீதென்றே யூகத்தானேக்குமிடத்
தந்ரினைவுநாமவுரு வாருங்கூ-ணந்ரினைவு (௭௭)
- கோடிகணத்திற் குதித்தெழலாலிவ்வுலகு
நாடற்குருவுருவ நாமமாய்ப்-பிடுபெறத் (௭௮)
- தோற்றுரினவைத் துணித்தாற்செற்சுதமே
மாற்றற்கரிதாய் வயங்குலுறுஞ்சாற்றுமிதா (௭௯)
- லுள்ளமேயிவ்வுலகா மிவ்வுலகேபுள்ளமா
முள்ளமலாதேயுலக மொன்றில்லை-புள்ளே (௮௦)
- மதூர்த்தருஞ்சாத்தன் வன்கோயின்முன்னே
சதூரங்கமாபலமாத் தங்குங்-குதிகாகரி (௮௧)
- தேரானெனும்பெயருஞ் செப்பியபேர்கொஞ்ஞருவு
தேராதுபொய்யென்று நீக்கியே-தருமிடத் (௮௨)
- துற்றிடுமூக்காலத்து முன்னமண்ணேமற்றெல்லாம்
வெற்றவெறும்பொய்யாய் விடுமிவைபோற்-சொற்ற (௮௩)
- பெயருருவமானவெல்லாம் பேணுதுநீக்கிற்
செயிரறுசித்தொன்றே திகழு-மியல்பாங் (௮௪)

- கடலிற்றுநாநுநா காண்டிவலைமொக்கு
ளிடமுற்றெழிநு மிதுபொய்-திடமுறுமெய் (அந்)
- யாவதெதுவென் நறியுமிடத்தப்பொருளின்
மேவுதிநாநுநா வெண்டிவலை-தாவியெழு (அசு)
- மொக்குனெனும்பெயரு மொழிபெயர்கொள்ளும்முருவு
மொக்கவெறும்பொய்யா முருசியுடன்-றக்க (அஏ)
- நெகிழ்ச்சிசுளர்ச்சிமய நீரொன்றேமெய்யாம்
பகுக்குமவைபோலப் பாரிற்-றொகைக்கரிதாய்க் (அஅ)
- காணுமுருநாமங் காணுதுபொய்யாகு
மாணுசுற்சிற்சுகமே வாய்மையாம்-மாணு (அக)
- இருப்பதுசத்துச்சத்தா லெண்ணுருவநாம
மிருப்பதுபாற்றோன்றும்வே றில்லை-யுணாப்பரிதாய்த் (க௦)
- தோன்றுதல்சித்துச்சத்தாற் றோன்றுமுருநாமற்
தான்றனித்துத்தோன்றுவது தானில்லை-யான்றசுகற் (கக)
- தானேயுளதிதனாற் றங்குமுருநாம
மானுசுகம்போ லணுகியிடு-நானேத (கஉ)
- வேறேதுமில்லை விரிதினாயாதிகடாக்
கூறுசலமொன்றே குறிக்குங்காற்-றேறிற் (கங)
- பொருளொன்றேயாகும் புனிதமுறுநெஞ்சாற்
நெருளொன்றிக்காணென்று செப்ப-வருளொன்று (கச)
- நெஞ்சுடையவென்று நிகழ்த்திவழுத்திப்பணிந்து
தஞ்சமெனப்பொருத்திச் சார்வாரு-மெஞ்சலிலா (கடு)
- தெம்மருங்குஞ்சூழ்ந்துவர வின்னியங்களைவகையின்
சுமமைக்கடலின் றொனிகாட்ட-மெய்ம்மைதரு (கசு)
- மேராப்பரிபுரண வின்போர்வடிவாவிப்
பேரோதவந்த பிரான்வந்தான்-ஞான் (கௌ)

மிடியாயிருள்பொக்கு மேதகையான்வந்தான்
வடிவா லுவமையிலான் வந்தா-னடியார் (௧௮)

பவத்துயரைமாற்றப் பரிந்துவந்தான்வந்தான்
றவத்தீலைவர்சற்றுவான் வந்தா-னுவக்கு (௧௯)

முதுகிரியான்வந்தான் முகிலனையான்வந்தான்
வந்தித லுறுபேரின்பன் வந்தா-னதிக (௧௦௦)

கவிராசர்போற்றுங் கனைகழலான்வந்தான்
றவிராததண்ணரியான் வந்தா-னவியாத (௧௦௧)

ஞானகிரண்முறு நற்குரியன்வந்தா
னீனமொன்றுமில்லா விறைவந்தான்-றேனனைய (௧௦௨)

நய்துமரதேவனெனு ஞானபரன்வந்தானென்
றெற்பெருகுசின்ன மெடுத்தியம்பச்-சொற்பிரமன் (௧௦௩)

முன்னோரனமாய் முடிகாணனீண்டிரண்டே
முன்னமாக்காண்குவலென் றுங்கெழல்போல்-பொன்னார் (௧௦௪)

கவரிபுடையிரட்டக் கண்டோர்க்கிவனை,
தவரில்லையில்லையென்று சாற்று-முவமையா (௧௦௫)

வாலவட்டம்வீச வடியார்களங்கனாய்
சாலவொட்டாதோட்டுந் தகைமையா-யேலு (௧௦௬)

மெனதுகனங்கமுந்தி ரென்றிந்துவந்து
தனதுபணிசெய்யுந் தகைபோ-லினமருவு (௧௦௭)

முத்துக்குடைசிழற்ற முத்திபெற்றவேண்டுமென்றோ
ரித்திசைவாரிர்வாரி ரென்றென்று-மொய்த்து (௧௦௮)

கரத்தாலழைப்பதுபோற் காணர்கொடி
ஞாந்தாற்போலெவ்விடத்து மோங்க-வுரைப்பரிய (௧௦௯)

மெய்யர்கரமாமேக மென்மலர்களாம்பெரிய
துய்யமழையெங்குஞ் சொரியவே-செய்ய (௧௧௦)

- மறைமுடிவுகாட்டு மணியேயெமது
குறைதவிரவந்தபெருங் கோலே-நிறையு (ககக)
- மதியேசெழும்பாகே வானமுதேகீரோ
ததியேபுலகுயிர்க்கோர் தாயே-கதியேயெந் (ககஉ)
- தாதையேசெந்தருவே தண்ணளியேநாயடியேன்
நீதையேபோக்குமிருந் தெய்வமே-யேதூட் (ககங)
- டிமிரதிவாகரணே செய்யமுதுகுன்றிற்
குமரதேவேயென்று கூறித்-தமிழ்தெரிந்த (ககச)
- வந்திகர்பல்லாண்டிசைப்ப மாமசரதோரணமுஞ்
செந்திருவுமோங்குந் திருமறுதி-லந்தணளி (ககடு)
- மோனந்தயங்கி மொழிபொருளெல்லாந்தாளு
மானந்தபூதகமீ தாங்கேறித்-தானந் (ககசு)
- தவங்கன்சிறப்பத் தநுதமாநேவ
ஊவந்துபவனிவா வுற்றே-நவஞ்சேரு (க்கள)
- மவ்வீதிபுள்ளோ ரணவோரும்வந்துவந்து
செவ்வீபெறவே செறிந்தெங்குந்-தீவ்வாத (க்கஅ)
- விம்மேனிகொண்டதிவ னெம்மனோருள்ளிருந்த
பொய்ம்மையறவென்றே புகழ்வாரு-மெம்மானே (க்கக)
- யோர்வடிவுகொண்டதிது வுண்மையாமெங்கனெனி
லோர்வடிவா ந்காணலா மென்பாருத்-தேர்வரிய (கஉ௦)
- பூரணமாகோக்குவிழிப் புண்டரிகனென்பாரு
மேரிணங்குபேரின்ப நென்பாருஞ்-சீரிணங்கு (கஉக)
- கற்றோர்க்கினிய ஆரும்புகாணென்பாரு
நூற்றானெமக்கிவனென் றோர்வாரு-முற்று (கஉஉ.)
- வினமையானென்பாரு மெம்போல்வார்க்குற்ற
வனமையானென்பாரு மாகிப்-புகழமுடன். (கஉங)

- கொள்ளப்பணிந்தவர்கள் கொண்டாடும்வேலைதனி
 னள்ளத்தமியேனு நண்ணியே-விள்ளாது (௧௨௪)
- மீன்றிரண்டுமொய்த்ததொரு மேன்மைபோலேமிளிருந்
 தென்றிரண்டுபின்ருழ்ந்த செஞ்சடையு-நன்றிதரு (௧௨௫)
- மூன்றுபிறைநிலையா மொய்த்ததெனப்புண்டரஞ்
 ரான்றிருநெற்றி யழகினைபுந்-தோன்றற் (௧௨௬)
- துளக்கமிலாமதிபோற் சோதிமுகமும்
 வளக்கமலநோக்கிணையின் வாகுங்-கிளக்குமறை (௧௨௭)
- யஞ்சமுதித்தங்கழகு தருநசியையும்
 விஞ்சோர்மொழிமலர்வாய் மென்னகையுந்-தஞ்சமுறு (௧௨௮)
- மந்தரமோரிரண்டின் மாமுடிமேலோரிரண்டு
 கூந்தரபானு துலங்குவபோற்-சுந்தமுறுங் (௧௨௯)
- காதிணையிற்பூண்ட கனகசெப்புக்குண்டலங்க
 டிதறவேகாட்டுமிரு திண்புயமு-மோதவிடம் (௧௩௦)
- போக்கியிளிறும் புனிதத்திருமிடறு
 நோக்கினைக்கின்பென்ற நுவன்மார்பு-நீக்கரிதா (௧௩௧)
- மையந்திரிவகற்றி யச்சமறச்சயஞ்சொற்
 செய்யமுறைகொண்ட திருக்கரமு-மையலுறு (௧௩௨)
- சீவபரியாண்டுந் தேருமிடத்தேகமென்று
 மேவியகின்முத்திராகொண் மென்கரமுந்-நீவிலரச் (௧௩௩)
- செக்கர்வானம்பவளச் செம்மலையைச்சுழ்ந்ததுபோற்
 றக்காவித்துகில்சேர் தண்ணிடைபுந்-தொக்கவதின் (௧௩௪)
- மேலொருயின்குழ்ந்து விளங்குதல்போலத்திகழு
 மேலுதரபந்தனத்தி னின்னமுகுஞ்-சாலவே. (௧௩௫)

- பற்றிவிடாத பழவடியார்க்கின்பவெள்ளம்
வற்றாநீருக்கு மலர்ப்பதமு-நற்றவஞ் (௧௩௬)
- மாணிக்கமால்வரைமேல் வண்ணேபோர்த்ததுபோற்
காணத்திருநீற்றுக் காப்பணிந்தே-யாணிப்பொன் (௧௩௭)
- மேனியையுமம்மேனி மீதிலேயக்கமணி
யானியிலாலிங்க மமைத்ததையு-நானேதக் (௧௩௮)
- கண்ணினைக்கோரின்னமுதாக் கண்பெணிந்தேத்தி
யுண்ணினைவுதோன்றா துறுபோதி-வெண்ணவொண (௧௩௯)
- மெய்யரொலாரிற் பவினையேனைத்தானேக்கி
யையனருண்மாலளித்தா னன்றுமுதற்-றுய்ய (௧௪௦)
- வவன்றருயின்பம்பெறவே யாசைமிகக்கொண்டே
ஹவந்தவன்பாற்றுதுவிட வுன்போ-னிவந்த (௧௪௧)
- கடல்குழலகனைத்துங் காண்கிலெனெஞ்சே
யிடல்போக்குந்துதாநீ யின்றுத்-திடமாகச் (௧௪௨)
- செல்லவேவேண்டுஞ் சிறியேனுயிர்த்துணையே
நல்லவெனக்குதவு நாயகமே-புல்லறிவா (௧௪௩)
- னையென்பிறந்திறந்த நாளெல்லாமென்னுடனே
நீயேபிரியாது நின்றதன-னீயேயென் (௧௪௪)
- றாதையுந்தாயுந் தமரும்பெறுநட்புஞ்
சுதையேசெய்வார் துணைவரோ-நீதயவா (௧௪௫)
- யென்பாறொருமித்திங் கேகாந்தமாயிருந்தா
லுன்போலுமென்போலு மொப்பாரா-ருன்பெருமை (௧௪௬)
- யாகமமுமாரணமு மானபலகலைபு
மியோகிகளுந்தாமே யுணாக்குங்காண்-மோகக் (௧௪௭)

நெஞ்சுவிடு தூது.

ந க

- கருத்தடங்கின்முத்தியது கையகலிற்கட்டென்
றுரைத்ததரனுமைக்கென் றுன்னி-விரித்து (கசஅ)
- புகழ்ந்ததலவே புகலரியநெஞ்சே
மிகுந்தபிறப்புவி டெண்ணுந்-தருந்தொகைக்குக் (கசக)
- காரணமுநீயே கருதுமுலகமெலா
மேரிணங்குரின்னையல்லா தில்லகாண்-பாரிணங்கு (கடு0)
- நீசற்றைசந்தா னிகழுமுலகாரு
நீசற்றுந்தோன்றாது நின்றக்கான்-மாசற்ற (கடுக)
- மெய்ச்சிவமேயாகு மிளிருமிதா லுன்பெருமை
யச்சிவந்தானே யறியுங்காண்-மெச்ச (கடுஉ)
- முறவாலுயர்வா லுனைப்பேகெனக்குப்
கிறிதாருளாதொற் பேணி-யறவாழி (கடுஊ)
- யானதூமரதேவன்பா லன்புடனே தூதுசெல்ல
நான்கருதியுன்பா னவிறிறினே-னிபான்புகலு (஁டுச)
- மவ்விறைவெனன்று மமருமிடஞ்சொல்லக்கேண்
மௌவன்மணக்கு மலர்ச்சோலை-செவ்விறு (கடுடு)
- முத்தாநதிசூழ் முதுகிரியாமாங்குநீ
வித்தாரமாய்ச்செல்லு வேலைதனிற்-கத்துஞ் (கடுஐ)
- சமயரெனும்பொய்வேடர் தம்மைமிகநாடி
யமருமுறவாமென் றணுகேல்-கமைவி (கடுஎ)
- லரிவையர்தாமென்றியம்பு மாமாவைநாடேல்
கருதுவிடயமெனுங் கானின்-மருவு (கடுஅ)
- நெறிதப்பிப்போயதனு ணின்றமயங்கேல்
பொறிமத்தமாவொடுபோ ராடேல்-செறிவுற்ற (கடுகூ)

காமமெனும்பங்கத்திற் காலிடேல்கோபமெனுந்	
தாமவழன்மிதித்துத் துள்ளியிடே-ஞமவுரு	(க௬)
முன்பின்புடைபெயர்ந்து முன்னினோக்காதேகி	
யன்பெலாமோருருவே யானவரு-மின்பமய	(க௭)
மாகியிருப்போரு மரியதவச்செல்வர்களு	
மேகமெனுந்துணிவை யெய்தினரு-மோகமறு	(க௭.2)
வீரசைவநாயகரும் வேதமுனிவரரு	
மோராகமசைவ வுத்தமரும்-பாரோரு	(க௭.௩)
நாற்றிசையுஞ்சூழவவர் நாப்பணுசெகுழ	
மேற்றிகழுமிந்து விளங்குதற்போற்-போற்றுங்	(க௭.4)
குமாரதேவேனினுங் கோமானிருப்ப	
னமாவென்றவன்சபையைநாடி-யெமாலன்பு	(க௭.5)
தன்னடிக்கீழ்வைக்கத் தருகருணைசெய்தானைப்	
பொன்னடியென்சென்னி பொறித்தானை-மன்னு	(க௭.6)
பவளமலையுபய பாரிசத்துஞ்செம்மை	
திவனருவிதூங்குந் திறம்போ-னவமார்	(க௭.7)
கழுநீர்த்தொடையல் கலந்தபுயத்தானை	
வழுநீர்த்தபாமால மண்ணைத்-தொழுவார்க்கு	(க௭.8)
வேண்டியவேண்டிய வெல்லாமிகவளிக்கு	
மீண்டியதெய்வ மிருத்தருவை-மாண்டறியா	(க௭.9)
வானந்தசெல்வ மளிக்குஞ்சிந்தாமணியை	
வானந்துதிக்கவரு மாதவத்தை-தினனே	(க௭.10)
னேதுபிழைசெய்தாலு மேழையேனுங்கிரங்கித்	
திதனிவனென்னுத தெய்வத்தை-யோதும்	(க௭.11)

! நமா என்பது நமஸ்காரம்.

நெஞ்சுவிடு தூது.

௩௩

பழமலையான்பாகம் பதியாலினமை
யழகுடனேவாழுமுமை தம்மை-வழுவாது (௧௭௨)

தந்தச்சிதானந்த சாகரத்தினூடாடுஞ்
செந்திருவாழுங் துமரநேயிகளைச்-சின்தைநீ (௧௭௩)

பொன்னேமரகதமே பூரணமேயாரணமே
யன்னேமுதுகிரியா ராமமுதே-மன்னேயென் (௧௭௪)

நேத்திப்பணிந்தங் செழுந்துகரஞ்சிரமேற்
சேர்த்துபின்கைகட்டிச் சென்றுநின்று-தீர்த்தனெ (௧௭௫)

யுன்பவனிகண்டங் குனதுகடைக்கண்ணோக்க
மன்புடனேபெற்ற வரிசைவதா-னிர்ப்ப (௧௭௬)

பெறுவதலாலவித்தைப் பேரிருளில்வாடி
புறுவளோயாவு முதிக்கச்-செறியும் (௧௭௭)

பகுதியெனும்பெளவத்துப் பாடொலியினுலே
மிகுதிவருந்துவளோ மேனி-யகமென்று (௧௭௮)

மூலவகங்காரமெனு மூரிமதவேளிநாற்
சாலமயங்கத் தருவளோ-கோலியே (௧௭௯)

கத்துசமயக்குயிலின் காரொலியாலானந்த
நித்திபாபண்ணாது நிகழ்வளோ-சுத்தமுறுஞ் (௧௮௦)

சாத்தீகமாயெனுஞ் சந்திரனல்வெம்புவளோ
காத்தாள்வாய்மற்றிவளைக் காணென்றே-யாத்தன் (௧௮௧)

நிருவடியில்விண்ணப்பஞ் செய்துவணங்கி
யிருமைதருமில்வலக மெல்லா-மொறுமைபெறு (௧௮௨)

பேரின்பமாகியென்றும் பேராதிருந்தவிந்தச்
சீரின்பநாயேன் செறிந்தோங்கத்-தாரன்பா (௧௮௩)

நா ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள் நெஞ்சவிடு தூது.

யின்றிவளுக்கீத லெழில்வள்ளாலென்றியம்பி
நன்றெனவேசம்மதிப்ப நன்குணாத்து-மன்றலுறு (கஅ)

சய்துமரதேவன் நருங்குவளைமாலெஞ்சே
யிற்பெறவேவாங்கிவா வின்று. (கஅ)

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள் நெஞ்சவிடுதூது

முற்றிற்று.

—:0:—

துஃதி.

எவ்வுயிர்க்குந் தாயா யிருந்தின் பமுதளிக்குஞ்
செவ்விதரு சய்துமர தேவன்பா-லவ்வியந்தீர்
செஞ்சமே செங்குவளை நீண்மலை வாங்கிவரச்
செஞ்சவே தூதாடிச் செல்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவாயநம:

—

4050

உ

கணபதிதுணை.

நீ ந சீ சி ப் ற ம் ப ல ம்.

ஸ்ரீகுமாரதேவர் அருளிச்செய்த

சாத்திரங்கள் பதினாறு

முதலாவது

ம க ர ர ஜ ா து ற வு.

பா ய் ர ம்.

[கணபதிமுதலிய ஐவர் வணக்கம்.]

அமரர்கள்பரவுந் திருமுதுகுன்றி லாழத்துப்பிள்ளையைச் சிக
ரிக், குமரசற்குருவையிமகிரிஜா குமாரியாய்ப்பிரியநாயகியை, *மூம
லமுமொருங்கே யகற்றிடுமுக்கண் முதல்வனைச் சாந்தநாயகனை, கம
தெணப்படியே முடிந்திடத்தினமு நாடிநின்றிறைஞ்சி வாழ்த்திடு
வாம். (க)

[முக்குருவணக்கம்.]

மறைமுடிவதனில் விளங்கிடு மொளியே மணிதரைப்போலவந்
தெனது, சிறைதவிர்த்தாண்ட சிவப்பிரகாச தேசிகன் றன்னாமற்ற
வன்றன், நறைமலரடியைப் போற்றிடுஞ் சாந்தநாயகன்றன்னை மற்ற
வன்றன், நிறையருள்பெற்ற பழனிமாமுனியை நெஞ்சினுள்ளிருத்தி
யேபணிவாம். (உ)

[ஆழத்துப்பின்னையார் துதி.]

தொய்யின்முலக்கோ டிரண்டிகவான் றுதிக்கைமூன்று விழி,
ரிசில், துய்யசைவ முதன்மதமுந் துலங்கவரு மொண்பிடியுலக,
உய்யவுதவுமொருகளிற்றை யுலவாவிருத்தசைலத்தில், 'வையம்பர
மாழத்து வாமழங்கரனை மனரினைவாம். (௩

[விருத்தாய்பிகை துதி.]

வேறு.

இருட்கலிவலியின் ஞானநன்னெறிக ளிறந்துயிர்கொடு நெ
மேவி, மருட்கொடுகலங்கா வகைகலியென்றும் வந்த ணுகாப்பதித
னில், தெருச்சத்திகருணை யுருவதாய்மின்று தெளிவிக்குமிறைவிடு
ங்குருவோர், அருட்கடல்பெரிய ஞாயகியுலகுக் கனை முதல்விடைய
பணிந்திடுவாம்.

[சபாநாயகர் துதி.]

திங்களாச்சடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத் திருந்திழை யுமையு
ங்களிப்பப், பொங்கராவொடுநற் புலிமுனிவர்கண் மால்போதயன
ரர்கள் போற்றத், துங்கநான்மறைக டிதித்திடவைந்து தொழில்வ்
ந்திடப் பொதுவதனிற், செங்கழலதிர நடனஞ்செயும் பொருளை
தினம்பணிந்திடரொழித்திடுவாம்.

[சிவகாமியம்மை துதி.]

வேறு.

அருளுருவாயுயிர் கடமக்கண்ணையாகி யஞ்ஞானந்தனை யகற்பு
மலமர்கி, மருளில்தாய்மெய்ஞ்ஞானமாகு முத்திவாய்த்திடவே க
தருளிவானோ ரேத்த, இருன்கெடவே மிளிருமிருங் கழல்களார்
விறைபுரியுந் திருநடத்தாற் களித்துவாழ்ந், தெருண்மருவு மறை
ன்கும் பரவுந்தில்லைச் சிவகாமசுந்தரியைச் சிந்தைசெய்வாம்.

[விநாயகர் துதி.]

வேறு.

செக்கர்போன்றொளிர் முக்கட்சிலம்பினை
மிக்கபேரருள்வேலையையோர்கொம்பால்
தக்கவன்பர்க்குதவுந்தருவினை
இக்கதைநிறைவேறவிதைஞ்சுவாம்.

(௭)

[சுப்பிரமணியர் துதி.]

வேறு.

கடிகமிழ்கரியகூந்தற்கணிமொழித் துவர்வாய்த்தெய்வப்
பிடிதனக்கோட்டால்வள்ளிப்பெண்கொடிபடருஞ்செய்ய
படிபுகழ்புயமாங்குன்றிற்பாயவணகழுநீர்நீப
மடலலிழ்செழுந்தார்ச்செவ்வேண்மலாடிவணக்கஞ்செய்வாம்.

(௮)

[அடியார் துதி.]

வேறு.

வண்மொழாயலங்கன்மாயவன்மலர்மேல் வதிந்தநான்முகன் மறை
யறியாத், தொண்டைவாய்க்கெண்டை விழிக்கழைமொழியொண்ண
குடியிடைபுமையையோரிடத்திற், கொண்டகோனருளைப் பெரரு
னெனக்கருதித் குலவியசாதனந்தரித்து, மண்டியவடியார்யாவர்மற்
றவர்தான் மனத்தினுஞ்சிரத்தினும் வைப்பாம்.

(௯)

[அவையடக்கம்.]

வேறு.

சுகரர் தம்வலியையுந்தடந்திணைக்கடல்
அகலமுப்பின்புனோரக * ழிலஞ்சிதான்

ந.அ

மகாராஜாதுறவு.

புகழுறவிளக்கலேபோலவிச்செயுள்

தகைதருகலேஞர் நூறனை விளக்குமால்.

(௧0)

[நூனுதலியபொருளும், நூற்பயனும், நூலாசிரியர்பெயரும்.]

வேறு.

திங்கனொண்கவிகைத் திகிரியந்திணிதோட்டிகழ்கடற் றுனை
மாராஜன், அங்கண்மாரிலத்திற்றுறந்து வீட்டைந்தவரியவிக்காதை
யைத்தமிழால், இங்குமாதவத்தோ ரிசையுமென்றிசைப்ப விசைத்த
னவீடுறக் கேட்டோர், கொங்கவிற்பொழில் சூழ்பழமலையுறையுங்
குமாரதேவென்னுமாமுனியே.

(௧௧)

[வாழ்த்து.]

வேறு.

சிவன்றிருவுருவாமைந்துசின்மயவெழுத்தும்வாழி

நவந்தருநீரும்வாழியனநன்மணிபும்வாழி

கலின்றருக்குமாரதேவன்கழவினையிரண்டும்வாழி

அவன்றிருவடியார் தம்மோடாருயிரனைத்தும்வாழி.

(௧௨)

பாயிரம்-முற்றிற்று.

நூ ல்.

[ஹைமீசாரணிய வாசிகளாகிய சவுனகாதிரிஷிகள் மஹா
ராஜன் சரித்திரஞ்சொல்லும்படிவேண்டி சூதமஹா
முனிவர் சொல்லத்தொடங்கல்.]

வேறு.

தருக்கிளர் ஹைமீசாரணியத்திற்றங்கிய முனிவர்கள் சூதன், வர
ப்பணிந்தேத்திக் கதைகள் பற்பலவாவருத்துணைத்தனை மஹாராஜன்,
திருக்கதையெங்கட்குரைத்திலையது நீசெப்பெனச்சுருதியிற் சொல்
லுஞ், சுருக்கமில்லாதையிதுவெனத்தொகுத்துத் தோமறக்கேண்மி
னென்றுரைக்கும். (க)

[இதுமுதல் எ-பாட்டானும் அரசன் சிறப்புக்
கூறப்பட்டது.]

குழைத்ததண்டினைத் தேமாவிறெண்கனித்தேன் குலவியபல
வினற்பலத்தேன், தழைத்திடுகதலிப் பழமுருத்திடுதேன் றுன்றிர
ண்டிலஞ்சியிற்றதும்பி, விழுத்தருவயலிற் பாய்தரவினையுமிகுருநா
டேசசந்தான், இழைத்தநற்றவத்தாலுயிரெலாம் புரந்தங்கிருந்தரசா
ளுமோர்குரிசிவ். (உ)

வேறு.

மஞ்சமரிஞ்சிசூழ்மாபுரத்திருந்
தெஞ்சலிலெண்டிசையிறைவார்தாடெழுத்த்
தஞ்சமென்றடைந்தவார்தம்மைக்காத்திகல்
வஞ்சகர்க்காய்மஹாராஜமன்னனே. (ஊ)

வேறு.

தருமிழலரசவைகுஞ்சுதமகன்றிருவினமிக்கான்
உருவினின்மதனின்மிக்கானுலத்தினின்பலத்தேதாளான்

சுய

மகாராஜா துறவு.

செருவினிவரியேறன்னுன்றேனெடுஞ்ஞிமிறும்பாட
முருகுடைந்தொழுநந்தாரான்மூவுலகளிக்கும்வேலான். (ச)

வேறு.

அரசர்வந்திடுதிறையளக்குமுன்றிலான்
முரசுகளனுதினமுழங்குமன்றலான்
கணபொருதியையெறிகடலந்தானையான்
அருவனாமார்பினுன்யாளிமொய்ப்பினுன். (ரு)

அரசர் தமமுடிபுழுதவிரந்தாளினுன்
எரிதவழ்திகிரியையேந்தந்தாளினுன்
மருவலர்வலியினை மாற்றும்வாளினுன்
தருநிதிக்கொடையினுன்றருக்குநாளினே. (சு)

வேறு.

கவரியோடாலவட்டங்காரிகையார்களவீசப்
பவளவாயரமஷபயன்னாற்பாகண்டபுதவமுத்தத்
தவளவாணகையார்தீந்தனிநடஞ்செய்யரின்று
சுவலயமன்னர்போற்றக்குகைகடற்றானேசூழ. (எ)

இந்திராலயம்போலிலங்கியமண்டபத்தில்
சுந்தரமிருகராஜன்சுமந்தபூவணையின்மீது
ஊந்திருந்தவனிதன்னேமனுநெறிமுறையிற்காத்தே
அந்தமில்போகந்துய்த்தங்கிருந்திடுமரசர்கோமான். (அ)

[அரசன் நனக்குப் புத்திரனில்லாமையால்

வியாகுலமுறல்.]

தூம்புடைப்பிறையெயிற்றுத்துத்தியிராயிரந்தோட்
பாம்பிஞற்பரிக்கலுற்றபாரினைப்பரிக்கப்பின்னர்

மேம்படுபதல்வந்நதம்வீறுடைவயிற்றில்லென்று
தேம்படுதெரியன்மார்க்கின்சின்தயாகுலங்களுற்றான். (க)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் தீர்த்தயாத்திரைமுதலிய
புண்ணியங்கள் செய்தமைக் கூறப்பட்டது.]

கங்கையேமுதலாமிக்கடவுண்மாநதியிற்றேய்ந்தும்
பங்கயாசனன்மாறிங்கட்பவளவார்சடையான்றன்னை
அங்கையாற்பூசைசெய்துமதிதிகட்களித்தூந்தீயில்
பொங்குமாகுதிகளீந்தும்பூவலம்வந்துந்தேவவர். (கௌ)

ஆலயஞ்சாலையக்கிராரநந்தனவனங்கள்
கோலமாரிலஞ்சிகூபங்குளம்பலசேய்துமீரெட்
டேலுமாதானத்தோடேயிரணியமுதலீனாந்து
சாலன்றானீமீந்துந்தருமமெண்ணைஞ்செய்தும் (கக)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் புத்திரோற்பத்தியும் சாதகனம்
முதலியன செய்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

தவம்பலபுரிந்துமவேந்தன் றனயனைப்பூத்தபின்னர்ப்
பவந்தனைத்துடைத்தேன்மேலாம்பரமநற்பதமுமுண்டென்
றுவந்துசாதகனமத்தோடொழிவறுகருமமெல்லாம்
நவந்தரச்செய்துநாமன்மஹாராஜனென்றே. (கஉ)

வேறு.

வேதநீதியிர்கூறுவியன்றா
ஒதவெண்ணெண்கலபுமுணர்த்துவித்
தேதமற்றருவற்கிரணியம்
போதுமெண்ணப்பொழிந்தனன்கொண்டல்போலு. (கங)

[இரதமூர் தன்முதலியவற்றிற்பயிற்றுவித்தலும், விவாகத்
துக்குப் பிரயத்தினஞ்செய்தலும் கூறப்பட்டன.]

கொடிநெருங்குகொடிஞ்சியந்தேர்பரி
கடிமலிந்தகயமொண்சிலிகையிப்
படியிலாரப்பயிற்றுவித்தாசிலா
வடிவிலங்குமகற்குமணஞ்செய்வான். (கச)

[அரசாகளுக்கு விவாகப்பத்திர மனுப்புதலும், அவர்கள்
வந்துசேர்ந்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

மடங்கலன்னபலமுள்ளமாமன்னன்
இடங்கொளெண்ணெழுதேசத்திறைவர்க்கு
முடங்கல்போக்கினன்கண்டிமுடிமன்னர்
தடங்கொள்சேனைகள்சூழ்வரசார்ந்தனர். (கரு)

[இதுமுதல் உபாட்டானும் கரமலங்கரித்தல்
கூறப்பட்டது.]

வேறு.

வடிகொள்வெண்கதையாற் பித்திகைதீற்றி வானுறமணிக்கொ
டிரினைத்துக், கடிநறுஞ்சாந்தங்குங்குமந்தன்னொற் கமழ்தரமறுகெலா
மெழுதிப், பொடிகொள்சின்தரத்தாற் கோலமேபுனைந்து பூமலர்
பொரிநனிசிறிக், கொடிகொண்புதெயின்மேன் மாடமொண்சிகரி
கோதற்புதுக்கிரேகுலவ. (கக)

வேறு.

கதலியுங்குமுருட்டுக்காவணமலங்கரித்துப்
புதியதோரணங்கள்கட்டிப்பொற்குடஞ்செறித்துத்தீபம்
இதமுறவெங்குமவைத்தேயிந்திரங்காமபோல
மதுடலர்த்தாமநாற்றிமாபுரியலங்கரித்தார். (கக)

[இதுமுதல் ஈ-பாட்டானும் பெண்ணின் சிறப்பும்,
வீவாகஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

வேறு.

வில்லிலங்குகைவேந்தர்மரபினில்
நல்லசாமுத்திரிகநூனன்கதாச்
சொல்லிலக்கணத்தோடுதாரிசிலா
மூலமாலமுருகுவிரியவே.

(கஅ)

வேறு.

மூவுலகதனிலுள்ளமுகிழ்முலைக்கருங்கட்செவ்வாய்ப்
பாவையரெழிலிற்போதன்பகுத்தெடுத்தியிரோடேய
ஒவியந்தீட்டினுனென்றுலகினிலுணைக்கச்செய்ய
பூணிறைதிருவிரும்புபொற்புடனவதரித்தே.

(கக)

வேறு.

இலங்கியவாலொண் டளிர்குழைத்தினிய விருதனக்கோங்கி
ணையரும்பி, நலங்கிள * ராம்பல் குமிழிரு குவளைநண்ணுசெஞ்சுரோ
ருகமபூத்துத், துலங்கிய புயலைச்சுமந்திரு தாளாற்றேயிலாமின்னெ
னதுடங்கிப், பலந்தரப்படருங் கொடியினைவேதப் பண்பினின்மன்
றல்செய்வித்தே.

(உ௦)

[மஹாராஜனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தல்.]

அருந்ததிகணவன் முதன்முனிவராக ளருமறைக்கிழவர் கடம்
மால், பொருந்தியகங்கைப்பூம் புனலாட்டிப் பொன்னவமணிகளாற்

* ஆம்பல் - அதரத்துக்கும், குமிழ்-காசுக்கும், குவளை-கண்ணு
க்கும், சரோருகம்-முகத்துக்கும், புயல்-கூந்தலுக்கும் உபமை.

சுயின்ற, விரிந்திடுமடங்கண்மென்ற விசேற்றியிளிர் நவமணிமுடிசு
வித்துப், பருந்தடர்வேலான் பெளவமீர்புவியைப் பரியெனத்தோ
ன்றல்பாலளித்தான். (உக)

[மஹாராஜன் மனைவியோடு வாழ்ந்திருந்தனெனச்
சூதமஹாமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டு, இந்
டிகள் பின்னும் வினவச் சூதமஹாமுனி
வர் சொல்லத் தொடங்கல்.]

சோகமேயின்றி யிருந்தனன்வேந்தன் றேன்றலுயர்பொது
நீக்கி, ஏகமாச்செங்கோ லெங்கணுஞ்செல்ல வெண்டிசைவிசயமுஞ்
செய்தே, மாகநூடென்னப்போகநே துய்த்துமடந்தையோடிருந்தன
னென்றான், வாகைவேலவன்பினென்செய்தானென்ன மறைபிவர்க்
குயர்முனிவருக்கும். (உஉ)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் மஹாராஜன்முத்திக்கு ஞானமே
சாதனமென் றுணர்தல் கூறப்பட்டது.]

மனைவியுந்தானு மோர்நினவாகி மாறுபாடின்றி யோர்காலுந்,
தனையுணர்யோகி தந்தைதாய் கடவுடங்களை யனுதினமிறைஞ்சி,
அனையவருணத்த நெறிதனினடந்து மருத்தங்கண்மனதினிற்றரித்
தும், வினையமதுடனே தான்முறையவரை வினவியுஞ் சிலபகல்
போக்தி. (உங)

தனியிடமதனிலிருந்திருவர்களுந் தங்கனிற்றமுணர்ந்துசாவித்
துனிசெய்மாமாயைப்பிறப்பதுவீங்கிச் சுகமதையடைந்தனுதினமும்
இனிமையதாகவிருக்கலா ஞானத்தென்றெணிஞானிகட்சார்ந்து
நனியவர்பாதுபூசனைபுரிந்து நாடொறும்வினவினரன்றாய். (உச)

[இதமுதல் நட்பாட்டானும் அந்தஞானம் சற்குருசேவையன்றி

விளங்காதெனததுணிதல் கூறப்பட்டது.]

இருவழிவரசன் நனக்கறிவோங்க * விருவகைச்சார்வையு மகற்
றிக், கருவுடற்காவறனையுங்கைவிடுத்துக் கருத்தசையா துமெய்யுண
ர்வை, மருவிடிலகப்பற்றற்றுமேல்வீடு வாய்த்திடுமதற்குமெய்ஞ்ஞா
னக், குருவருளின்றி விளங்கிடாதெனவே கொண்டனன்மனத்தி
னிற்றுணியே. (உடு)

மனைதனிலாசைபொருந்தியேநின்று ? மகிதனின் ஞானியாமெ
னவே, தனைமிகமதிப்போன் நன்னைவந்தொருவன் நந்திடுஞானமெ
ன்றிரந்து, வினவன்மட்டையினைப் பருகுவோன்றனை வேண்டித்
தென்னம்பழந்தனையே, இனம்பணித்திரிவோன்புத்திபோன்மென
வே யியம்புவர்முற்றுணர்பெரியோர். (உசு)

வேதவாகம சாத்திரபுராணங்கள் விளங்கவே கற்றுணர்ந்தவற்
றைத், தீதறவெவர்க்குந்தெழிவுறவோதிச் கெப்பியவந்நெறியதனிற்
சாதகமிலாதகுருவினையொருவன் றுனடைந்தானந்தவின்வல், ஏத
மாங்கமுதைதன்னைக் குங்குமத்தினியல்புகேட் டிடுதல்போன்மெ
ன்றே. (உஎ)

[சற்குருவையடைந்து விண்ணப்பித்தல்.]

சீவர்களிடத்திலருள்சிவபத்தி திருந்தியதுறவுமெய்ஞ்ஞானம்
ஆவதோர்வடிவாம்வேதமாமுனியை யமலவாரணியத்திலடைந்தே
தேவர்களேவேதுன்பமோர்காலுஞ் சென்றிடாமுத்திதானெய்திச்
சாவதும்பிரப்புநீக்குமோர்நெறியைச்சாற்றெனத்தாழந்திடமுனிவன்.

* இருவகைச் சார்வு=உயிர்ச்சார்வு, பொருட்சார்வு;
[ஊராக்கியதீபம்]. உசு-வது பாட்டில் காண்க. ? மகி-ஆமி.

[சற்குரு மாணக்கனுக்கு உபதேசித்தல்]

இருவகைச்சார்வாம் புறப்பற்றைக்கி யிச்சையின் மீட்டினினைவு, மொருவியேயுடற்காவலையுங்கைவிடுத்தே யுட்கரணங்கள் வா தனையும், குருவருணெறியேயொடுக்கிடில்வீடுங் கூடுந்தானாகவேபவத்தின், கருவழிந்திடமிந் நெறியைவீலாவிற் கைக்கொண்டுசெல்லெனவுரைத்தான். (உக)

[மஹாராஜன் சிலகாலத்தின்பின் தனித்திருந்து உபதேசமொழிகளைச் சிந்தித்தல்.]

* அந்நெறிகுருவாலயமுந்திரிவு மகன்றிடத்துணிவதாக்கேட்டு, முன்னெறியான வரசியற்கையினின் முயன்றனன்சிறிதுநாளொரு நாட், பின்னெறியதனை நினைந்தனைவரையும்பெயர்ந்திடவிடைகொடுத்தரசன், மன்னெறிக்கோல மகன்றத்தப்புரத்தில் வதிந்தனனொரு வரைய்த்தனித்தே. (உஊ)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் தன்னைவந்து கண்ட அரசர் முதலாயினோர்க்கு இனி அரசியற்றலை வேண்டாது துறவுபூண்டு வீடடைவேனென்பது

கூறப்பட்டது.]

அரசர்களமைச்சர்புரோகிதர்பெரியோ ரனைவரும்வ்விடத்தேகி அரசனைநோக்கிநித்தியகரும மகன்றுவானாவிருந்திடதல் அரசிலக்கணமன்றெனவவர்வேண்ட வவர்களைநோக்கியேவந்தன் அரசியற்கையினை வேண்டலென்னனை யறியவேவேண்டினனன்றே.

ஆண்டதேதாரகதனிலும்போகத்து மாசையற்றேனினிவேண்டேன், மாண்டதேதார்வனத்தி லொருவரைய்த்தனித்தே மனத்தசைவறுத்துவீடடைவேன், பூண்டவென்மனமிங்கினித்திரும்பாது போ

* இப்பாட்டு - மெல்லினவெதுகை.

4050

மகாராஜா துறவு.

சுள்

கத்தைப் பொருளெனவெண்ணி, வேண்டலனீங்க ளாசளுவேறே விதித்துக்கொளுங்களென் றுணாத்தான். (௩௨)

[இதுமுதல் ஈ-பாட்டானும் இராச்சியத்தை விடலாகாதென

மந்திரிமார் வற்புறுத்த மஹாராஜன் இராச்சியத்தின்

றுன்பமும் முத்தியினின்பமு முணாத்தல்

கூறப்பட்டது.]

ஆதியினினது தாதையுரினையே யாசினினிளமையிற்கூட்டத் தீதின்றியுனதுபுவலிமையினிற் செகமதைத்தாங்கினையினிமேல் நீதியினுணியமதியினுதரவி னின்னைப்போலொருவர்மற்றுளரோ ஈதியற்கையதனீறிவ்வுடலுடனே யிச்செல்வமன்றிவெறுளதோ.

அலதுநீயேகினவனியுங்காப்பற் றவத்திலையலந்திடும்யாமும், சலனமதுறுவே மித்தகையெமைநீ தலிக்கவிட்டேகுதல்கடனன், நிலகிடவெமக்கீதருளெனவடைச்ச ரியமபிடவரசனும்பார்த்தே, உல கமெய்யெனவெண் ணுறுமதியுடையோர்க்குணாப்பினுமுணர்வுதியா தால். (௩௪)

இவ்வாசியற்கையற்பமற்றிதரு லெய்திடுந்தன்பினுக்களவின் றவ்வகையதனையுமயின்மையினு லறிகிலிர்நீங்களின்பென்றே எவ்வகைநினைந்திரினியெக்கா லுங்கட் தீதின்புலவதனத்தோன்றும் ஒவ்வமற்றிதனுக்ககமேதோன்றா துங்களுக்குலகயுகுதிக்கும். (௩௫)

[மஹாராஜன் துறவறம்பூண்டு நகணாவிட்டுப்போம்போது

நகரத்தார் போய்ப்புலம்பல்.]

என்றும்ற்றனைக மாலிரித்தரச னெடுத்தமைச்சர்கடமக்கிபா ம்பி, நின்றுபின்னவரைநிறுமெனநிறுத்தி நிதிதுணம்பொன்மனைவிடு

MAHAMAHOPADHYAYA,
SWAMINATHAIYAR LIBRARY

சு அ

மகாராஜா துறவு.

த்தே, சென்றுபின்னகர வீதியினடக்கத் திரண்டனேவர்களுய் பின்
றொடர்ந்து, வன்றுயரடைந்து வாடிபேமெலிந்து வாரியிளேசையி
னமுதார். (௩௬)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் நகரத்தாருடைய துக்கத்தைச்

சாந்திபண்ணுதல் கூறப்பட்டது.]

அவரவர்வினையினவரவர்வருவா ரவரவர்வினையளவுக்கே
அவரவர்போகமென்றதேயாயி ன்ருக்கார்துணையதாகுவர்கள்
அவரவர்தேகமுளபொழுதுடனே யாதரவாரொனநாடி
அவரவரடைதனெழிகண்மத்தடையு மாதரவாதரவாமோ. (௩௭)

வினையுளவளவுக் கூடியெயிற்கும் வினையகன்றிடிந்பிரிந்திமொல்
வினையினுல்வருமாதரவினினியற்கை மெய்யுணர்வத்தகையலவே
வினையிலையுங்களிடத்தினுனிருக்க மெய்யுணர்வொன்றையேநாடி
வினையறுகானம்புகுதவேவேண்டி விருப்பினேனீர்நிலு மிங்ஙன். ()

[உறவினர்கள் தமதுறவுபாராட்டி அரசனைத்தடுத்தல்.]

எனநுநல்வேந்தனேதிலார்போல வேகினனினவருங்கண்ணீர்
நின்றெதிர்சொரியவாய்விட்டேயலறி நின்றனர் தமர்கள்பின்னேகி
இன்றெமையாவர்காத்தளித்திடுவ ரினியையேயுருதனிதி
அன்றெனவுரைத்தாரவர்களைநோக்கி யரசனீதுரைத்தனனன்றே. ()

[அரசன் உறவும் பகையும் வேறுவேறெனக்கூறல்.]

வேறு.

உறவாகுமெனவெனேனீர் தொடர்பதியல்பன்றாகு முயிர்கட்கெல்லா
முறவாகுஞ் னநனி பகையாகு மஞ்ஞானமும்பத்து நோக்கி

ஐயவானவதையடைந்து பகையானவிதை நீங்கியொருமையாக உறவாததற்குத்தானேயென மற்றுறவுவிடுத்துறையுமென்றான். (1)

[தாய்தந்தையர் அரசனைத் தடுத்தல்.]

தந்தையிருவருந்தயபுதல்வனெனும் வாஞ்சையினற்றாம்பின் னேகி, மைந்தவா வெக்களிருவரையுமெவர்காப்பதற்கு வைத்தாய்தீ தான், சிந்தைதானுனக்கெங்கே மகனேயுன்றிருமுகத்தைத் திருடப் பகாட்டாய், நொந்துதான் பெற்றவயிறெரிகின்றதெனவுரைக்க நோக கிமன்னன். (சக)

[அரசன் நீவிர் தாய்தந்தையரன்றெனல்.]

அறிவைநோக்கிடிவதற்குத்தாய் தந்தையிலயிவ்வுடலதனைநோக்கி லிறையுருபாதானகாரணமன் பிறுமாயையினிலுண்டாகுங் குறியிதுவிக்காயின் மண்ணிலெனப்பெறு தவரிலை யக்கொள்கைநு நிறையுமதியிலோரீர் நில்லுமெனவிருவரையுதீத்துப்போனான். (சஉ)

[மனவி ஆவலுடன்வந்து தடுத்தல்.]

அறிவையர்கடமக்கிலக்கணங்கூறு நூலதனிலதனையெல்லா முரிமையதாவுடையவளாயினியமனை தொடர்ந்தேகியுருகின்று பரிவினுடனடிகளிப்பணித்தரற்றியே பதைபதைத்துப்பனிகண்பாய்த தரியனுமைவிடுத்துவகமதனிலொரு கணமேனுஞ்சாவேனென்றான்.

[அரசன் நாயகன் வேறெனக்கூறல்.]

சின்னுடையநாயகனை நினதுள்ளேயுறநோக்கி நிற்கமாட்டா துன்னுடையநாயகனென்றென்றனையே கருதிகீழுவ்வதென்னே யின்னனையவிடையாய்கேளினவருக்கு நாயகனோர்மேலாமீசன் அன்னவனையேதேடிப்போகின்றே நெனவரசற்கீரிவைசாற்றும். (1)

[மனைவி பெண்களுக்குக் கணவனையின்றிக் கதியில்லையெனல்.]

ஞானமானது பொதுவேதாலதனிற் றுறவதற்கு நவில்வதில்லா
ளானமாதினையலவோ விடுகவெனவறையுப்பதியானவுள்ளை
சனமாவிகவென வறையுமதோ துறவறயிங்கெனக்கென் சொல்லும்
ஆனதாலுமையொழிந்து கதியிலேயெனவெனியா னடுத்தேனெ
ன்றான். (சுரு)

[அரசன் மறுத்துக்கூறுதல்.]

ஆகமத்தின் விதிதவறாதறைந்தனை நீவிவேகியேயாவாயானுப
தேகமுதற்பிரஞ்ச மதனினசைவிடுத்துவனஞ் செல்லாநின்றேன்
நாகமுலையொய்னுணாதடுத்தலுன்றன் விரதமலநாடுதன்னிற்
போகுதியென்புலனைவிடுத்தே ததிலணாப்போலகன்றுபோகாநின்றான்.

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் மனவி புலம்பிக்கொண்டு]

மாதுலன்வீட்டிற்குப்போய்விடல் கூறப்பட்டது.]

விரிவாயஞானமதை யுணர்ந்தாலு மடந்தைபதிவிலங்க நின்றல்
அரிதாயதகைமையினாலேங்கியே பதைபதைத்தங்கவனேநோக்கித்
தரியாதுகதறியேவினை தனையே நொந்துதான்றளர்த்துநின்று
தெரியாதுமறைந்தவிடந்தனின் மிகவுமுருகியேதேம்பிவீழ்ந்து. ()

வேந்தனையுனைவிடுத்து முலகமதிலிருக்கவோ விதித்தாலீசன்
தீர்ந்ததோலுமக்கெனக்கும் வினைநானுமின்றனவிற் சேர்ந்துநிற்கும்
போந்தவுமையென்காலங்காண்பேனா னினியெனவேபுலம்பிமாதும்
சார்ந்தனன்பின்றும்பியேநகர தனின்மாதுலன்நன்சார்புதன்னில்.

[இதுமுதல் ௧௪-பாட்டானும் அரசன் வனத்திலே

ஞானியாய்த் திரிதல் கூறப்பட்டது.]

அரசனந்தநதர்விடுத்தத் தேசநாடுகளுமகன் றடவிசென்றே
இரவுபகலகநிலையே நிலையாகவிருந்தவர்க ளிடமேசேர்ந்து
பமருவினுபே தசத்தரியபொருள் வினவியவர்பகரக் கேட்டுத்
திரமனமாயொருவராத் கலங்காதஞானியாய்த் தீரானகி. (௪௧)

வேறு.

நகர்தனிலேகிப்பிச்சை நண்ணியேமனைகடோறும்
அகமகிழ்ந்தங்கையேற்றே யவ்விடத்தருந்தியாக்கே
செகமுனோர்பேயென்றெண்ணிச் சிரித்திடநாணமினை
இகபரத்திச்சையற்றே யேகனாபுலாவலுற்றான். (௫௦)

பொருந்திவாழிடமொன்றாகிற் பொருந்திடும்பற்றென்றெண்ணி
இருந்திலனோரிடத்து மெங்கெங்குமொருவனாகித்
திருந்தியசமாதிலிட்டித் திரும்பிடாதுறைக்கவுன்னி
இருந்திருந்துடங்கொங்கு மேகமேனோக்கிரின்றான். (௫௧)

தோன்றிடுமூலகமெங்கே தோன்றிடுமென்னோக்கித்
தோன்றிடுநிலைவிலென்றே தோன்றியநிலைவுதானும்
தோன்றிடுமிடத்தைப்பார்த்துத் தோன்றிடுஞ்சொருபத்தென்றே
தோன்றிடும்பொருள்கொண்டாஞ் சொருபமேயென்றுகண்டான். ()

தோன்றிடும்பொருள்களுண்டாய்த் தோன்றியேயின்பமாகித்
தோன்றிடுமதலைந்தச் சொருபமேயென்றுகண்டு
தோன்றிடுஞ்சொருபத்தன்னிற் றேரூற்றுமீதசத்தேயென்று
தோன்றிடுஞ்சொருபத்தானாய்த் துளக்கமற்றிருந்தான்வேந்தன். (௫௨)

கடிநகர்தோறுஞ்சென்றுங் கானகந்தோறுஞ்சென்றும்
படிவலமாகவந்தும் பார்வைமாறாட்டமின்றி
மடிவ்லாமனத்தனாகி மாசிலாநிலைமைபெற்று
முடியுடைவேந்தர்வேந்தன் முத்தியேவடிவமானான். (௫௪)

முத்தியேவடிவமான முடியுடைவேந்தர்வேந்தன்
எத்திசைதனக்கும்ராஜ நெமைவிடவேறில்லென்று
சத்தியமாகவெண்ணித் தன்னிடமதனிற்றந்னைச்
சுத்திசெய்தனைத் துமாகிச் சுயஞ்சோதியாகின்றான். (௫௫)

தன்னையேயன்றியொன்றுந் தானுதியாவிடத்தின்
மின்னையேயொத்தவைய மித்தைகற்பிதமதென்றும்
பொன்னையேயுன்றிவேறு பூடணமிலதுபோல
என்னையேயன்றியொன்றுமில்லெனத் தேர்த்தான்வேந்தன். (௫௬)

உலகினைவேறதாக வுணர்ந்திடிந்பந்தமாகும்
உலகினைத்தானேயாக வுணர்ந்திடின்முத்தியாகும்
இலகிடத்தோன்றலெல்லா மென்னினைவேயென்றெண்ணி
இலகிடக்கண்டவேற்றற்றிருந்தனனிளமைவேந்தன். (௫௭)

எகசக்கரமதாக விருந்தரசாள்வோன்செல்வப்
போகமுந்திரணமாமப் போதநாட்டரசியற்கை
பூகபுந்தியினாலாசா னுபதேசத்தாளவந்தச்
சோகமற்றிடுகாடுபதித் தொழிலெல்லாமுடித்தான்மன்னன். (௫௮)

பந்தம்வீடென்றுமில்லை பரம்பொருளொன்றையென்றும்
தந்தஞ்சுங்கற்பத்தாலே சாலமோகிப்பர்தீயோர்
அந்தமாதிகளுமில்லா வரும்பொருளுமேயென்று
சந்ததநோக்கியந்தத் தற்பரந்தானேயானான். (௫௯)

குறைவிலாநிறைவதாகிக் குளிர்ந்திளைப்பாறிவேந்தன்
இறையனவேனுந்துன்ப மினீறியேயின்பமாகி
உறைவீடமின்னதென்ன வோரிடமின்றியெங்கும்
நிறைவதேயீடமாய்நின்ற னிகளின்மாராஜன்றானே.

(௬௦)

எங்குமாய்நிறைந்துநின்ற வேகராச்சியமதாள்வோன்
தங்குதலின்றியெங்குந் தானெனக்கண்டதாயோன்
ஓ இங்குறைந்தகன்றபாண்டத் தியல்பினெஞ்சருவடபற்றி
அங்குருவகற்றிநின்ற னுனந்தியாகிவேந்தன்.

(௬௧)

சீவன்முத்தர்களீபானிற்சூன் செப்பியமனத்தருபப
மேவரும்பரமமுத்தி மேவிடினாசமாகும்
தாவருநிலைமைநன்றிச் சற்குருவருளாற்பெற்றுக்
கேவலமாகிநின்றான் கேடிலாஞானவேந்தன்.

(௬௨)

[இதுமுதல்-ச-பாட்டானும் மந்திரி அரசனிடத்திற்போய்
அவன் நன்மையைக் காண்டல் கூறப்பட்டது.]

இத்தகைஞானம்பெற்றே யெழின்முனியாகியெங்கும்
சித்தனயத்திரிதறன்னைச் செப்புமுன்னமைச்சர்தமமுள்
வித்தகனெருவன்கேட்டு வினவிடவேண்டுமென்றே
கத்தனொரகைத்தேடிக் கண்டடிபணிந்துநின்றான்.

(௬௩)

பூவணையாகிவானம் பொருந்துமேற்கட்டியாகித்
நீவமதாகியிந்து செங்கதிர்வீசுங்காற்று
மேவுசாமரமதாகி விடுதலைமனைவியாகிக்
கேவலமின்பமாகிக் கிளர்ச்சியாய்நின்றான்வேந்தன்.

(௬௪)

ரதமுதற்சேனகுழ ரத்நசிங்காசனத்தில்
விதவலங்காரத்தோடு வீற்றிருந்தாரும்வேந்தன்

ஓ இங்கு=பெருங்காயம்.

உதவுகோவண்ணாய்மேனி யுருத்தெரியாதநீராய்
முதன்முடிவிரித் துநின்றான் முனிவஞ்ஞொருவனாகி. (௬௫)

கரிரதமிவர் தலின்றிக் கானடையாகியெங்குய
உரியதோர்மனை யூணின்றி யூரெங்குமுண்பானாகி
அரியராசாங்கக்கோல மகற்றியேதவாங்கமாகித்
திரியுமவ்வரசைநோக்கிச் செப்பினனமைச்சன்றானே. (௬௬)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் மந்திரி அரசனே
வினாவுதல் கூறப்பட்டது.]

அவனியினினக்குமேலோ ரரசனு மில்லையிந்தத்
தவவடிவாகியெங்குஞ் சரித்திடென்றுக்கோ
நவமதாயுடலிடே தோடே நண்ணுவதெனையித் தன்றி
இவ்வெண்ணக்கருளவேண்டி மெனக்கறிவோங்குமாறே. (௬௭)

பதத்தினவேண்டிமுன்னம் பற்றிரினில்லறத்தைப்
பதப்படரிறுத்தியேகல் பண்பதாமேலர்முத்திப்
பதத்தைவேண்டிடினோளுனப் பார்வையிற்கூடுகீயெப்
பதத்தினவேண்டியிந்தப் பரதேசியானதென்றான். (௬௮)

[இதுமுதல்-சுட-பாட்டானும் அரசன் மந்திரிக்கு
விடுத்த விடை கூறப்பட்டது.]

அமைவுடையமைச்சின்மிக்கோ யடைவுடன்வினவிக் கேட்டாய்
இமையளவேனுஞ்சித்த மிதுவதுவெனவோடாது
சமைவுடன்கேணிசொன்ன சங்கைக்குத்தரங்கணன்றாய்
நமைவிடவேரோர்வேந்து நாட்டிலையென்பதொக்குய. (௬௯)

பதமதைவேண்டினில்லைப் பதப்படரிறுத்தியேகல்
இதமென்றுலொக்குமுத்தி யெய்துதன்னாணப்பார்வை

விதமதிற்றேன்றுமென்றாய் விருப்பமாய்க்குடும்பபாரத்
திதமதாயமுந்துவோருக் செவ்வனம்பார்வைதோன்றும். (௭௦)

மனமிருப்பொருளைப்பற்ற மாட்டாதட்டாவதான
இனமவைபுற்றோக்கான வேதினற்குடும்பி
கனவுண்ணைக்காகுமில்லங் கருதியபுறநோக்காகும்
அனகவிவ்வுதந்தோன்ற வறைகுவநாமேகளாய். (௭௧)
வேறு.

தென்றிசைநடப்போர்கங்கை சென்றுதோய்ந்திடுவரோதான்
அன்றியுமவனிவாழ்க்கைக் கமைச்சர்களுடனேகாந்தய
ஒன்றியேயுதஞ்செய்வோ ருலகவேந்தாயினோர்கள்
சின்றிதைநோக்காயில்லி னிற்பவர்முத்திசேரார். (௭௨)

பாசந்தூன்பகையதாகப் பார்வைவபற்றிழற்பாசத்திசை
பாசந்தானவைத்துப்பின்னும் பற்றவுங்கூடுமோதான்
பாசந்தூன்பகையதென்றே பகருநூன்மட்டேகற்றோர்
பாசந்தூன்விடவுமாட்டார் பூரமெலர்மெனவாய்ப்போக்கும். (௭௩)

அந்தமாதியுநிலாவீ டடைந்துடற்பிறப்பறுக்கச்
சந்தரஞானம்போதுந் துறவறமேதுக்கென்றே
மந்திகாரியோனை மதித்துநூலுணக்குஞ்செய்தி
அந்தமதானபேருக் கத்தகைவிளம்பாதென்றும். (௭௪)

வேறு.

தோன்றுகின்றபொருளியல்புந் தோற்றலிக்கும்பொருளியல்பும்
தோன்றவுணக்கியாமுறைக்கச் சோகமறவேகேட்டிடுவாய்
தோன்றுபொருள்களரித்தமுமாய்த் தூய்மையின்மறித்துக்கமுமாய்த்
தோன்றுந்தோற்றலிக்கும்பொருள் சுகமாய்ச்சுத்தரித்தமுமாய். ()

பாலஞனபருவம்போம் பன்னுகுமாரப்பருவம்போம்
கோலமானதருணம்போங் கோலையுன்றிக்குளிந்தெழுந்து

ஞ்சு

மகாராஜாதுறவு.

காலன்மாய்க்கவனைவர்களுங் கல்லென்றழுதுபேர்மாற்றி
ஏல்பிணமென்றொருபெயரிட் டிகாட்டித்தெலொருதலையே. (எசு)
கருவினின்றுமழிந்துபோங் கண்டருழந்தையினுங்குமரப்
பருவந்தனிலும்போந்தருணப் பருவந்தனிலுமழிந்துபோய்
உருவநடுங்குமூப்பதினு மொடுங்குமெந்தக்காலையினும்
ஒருவியழிதலியல்பாகு முலகத்துடலின்வாழ்க்கையுமே. (என)

பஞ்சபூதமழிந்துபோய் பாணுத்திங்களுக்கள்போய்
வஞ்சவசுரார்மடிந்திடுவர் மாகர்பதம்போய்வல்லக்கர்
துஞ்சுவார்கள் * போகிபதந் துஞ்சும்பிரமன்பதந்தாலுய
துஞ்சந்திருமால்பதந்துஞ்சந் துஞ்சாதொன்றேபரமபதம். (எஅ)

தோலிரத்தமெலும்பிறைச்சி சுக்லமேதைமச்சையொன்றாய்த்
தூலிகரித்தவுடம்பாகுந் தொட்டவெவையுந்தன்வடிவாய்க்
கோலியடக்கிக்கொளுமிதனைக் கூறுகூறாநோக்காது
போலியுணர்வோர்மகிழ்வெய்தும் புனிதமென்றுமபரமபதம். (எக)

அரந்தையதனையொழுங்காக வறையக்கேணீயவனியெல்லாம்
பரந்தசிருட்டித்தியொடுக்கம் பண்பாய்நிகழுஞ்சிருட்டிதனில்
பொருந்துபெரியதுன்பைந்து போய்மாண்டுநிலதெண்மடங்கே
இருந்ததிதியுமிரண்டாகு மிளமையென்றுமூப்பென்றும். (அ0)

விருத்தபருவமிகத்துன்பம் விளங்குமிளமையிரண்டவையின்
வருத்துபிணியின்மிகத்துன்பம் வளைமையிளமைமூன்றாகும்
கருத்ததறியாக்குழந்தையென்றுங் குமாரமென்றுங்காணையென்றும்
அருத்தமறியாததிற்றுன் மடையும்பாலப்பருவத்தில். (அக)

தந்தைதாயாராசிரியர் தாங்கண்முனிதறணக்கஞ்சிக்
சந்தைகலங்குங்கவுமாரஞ் சிறந்தகாண்ப்பருவத்தின்

1 போகி=தேவேந்திரன்.

முந்துபசினோய்சாமனோய் முடுகித்தணிக்கப்பொருடேட
இந்தப்புனத்திரவுபக லிடையறாதொழிற்றுன்பய. (அஉ)

பொருளுண்டாகிற்காப்பதறற் பொருந்துந்துன்ப்மரசாகின்
ஒருதம்மிருததவரசரா லுதவுந்துன்பமொருகுடைக்கீழ்
நிருபனாகினோய்மரண நேருமென்னும்பயத்தானுய
வருவதெனையோமறுமையினி லென்றும்வாடித்துன்புறுமே. (அங்)

மாகர்க்கசுரர்பகையுளது மகிழ்ச்சிவாட்டமிகவுமுள
தாகத்தகலானோயுமுள தனங்கனுளதுநசையுளது
போகத்தழுந்தன்மிகவுளது பொன்றலுளதுகற்பத்தே
சோகத்திறங்களியையுடைய துறக்கத்தென்னைசுகமுளதே. (அச)

தேவர்மனிதர் துன்பத்தின் நிறங்களிவ்வாறுகியிடில்
ஆவக்முடி மிருகமுத லசரமீறமைவகையில்
ஒவலில்லாததுன்புக்கோ ருவமையிலேநிரயத்தில்
நோவதுன்பஞ்சொல்வதெனை நோயேபவத்திற்சுகயவீடே. (அரு)

வேறு.

இந்தவிழியையுடைய விந்தமாயையசத்தே
அந்தவுயர்வையுடைய வந்தப்பிரமஞ்சத்தே
தந்தமனத்திறந்தோர் தள்ளியெஃதைநிற்பர்
உந்தன்மனத்தினன்றா யூகித்தமைச்சபாராய், (அசு)

பொய்யென்றிதனையறிந்தோர் பொருந்திற்பதுளதோ
மெய்யென்றதனையறிந்தோர் மேவாகிருப்பதுளதோ
ஐயமுளதோவீதனி லமைச்சபாராய்நன்றாய்
உய்யவறிவிலாதோ ருழல்வார்நீக்கமாட்டார், (அஏ)

* வில்லகு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம், ஆக-இ.

மகாமகோபாத்தியாயம்

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

— ௨௨ — மலையாளம்.

இது

மகிர் ராஜா துறவு.

பொய்யைமெய்யென்றறிந்து போதமின்மையாலே
மெய்யைப்பொய்யென்றெண்ணி மெலித்தேபுழல்வருலகர்
பொய்யைப்பொய்யென்றறிந்து போதருவினருளின்
மெய்யைமெய்யென்றறிந்தே மெலிவுதீர்வருயர்த்தோர். (அஅ)

துன்பந்தோன்றிலெவருந் துறந்தேகராய்த்தனித்தே
இன்பந்தேசடவிடற்கை யின்பமென்றேதோன்றில்
அன்பதாகநீங்கா ரவர்கட்கெங்ஙன்கூடும்
நன்பரமஞானநாட்ட மமைச்சசொல்லாய். (அஆ)

இழிவையுணர்ந்தாலுயர்வை யெவருந்தேடிநோக்கும்
இழிவையுணராருயர்வை யெய்தநோக்காரொன்றும்
இழிவையழிவென்றுணர வெந்தக்காலம்வாய்க்கும்
இழிவையுடையோர்க்கமைச்ச விதனையுதித்துணராய். (க0)

பேதவாதினைப்போற் பிரபஞ்சமவேறெனவே
நதகன்றதலவேயெடை யன்றியதில்லென்றே
போதவிழியிற்றுறந்த புனிதத்துறவேகண்டாய்
சேதமிதபோற்குளிர்த்து சென்னவெப்பந்தீரும். (கக)

இருந்தவிடத்திலிருந்தே யெய்தலாமென்றுணாக்கில்
திருந்துரிமலமனத்தோர் தீரொணினுமொழிந்தே
பொருந்தியேகாந்தத்திற் போதமடக்கவேண்டும்
வருந்துமனத்தோர்க்கென்னை வாய்க்குமமைச்சசொல்லாய். (கஉ)

முனமேயனைத்துருடித்து முழுதுமுணர்ந்தோரில்லின்
இனமேசென்றுநின்று மேகநீங்காரொன்னில்
தினமேயகமாய்நிற்போர் செகத்தினியல்பையுணரார்
கனமாய்மாழ்ப்பாணத்தின் கப்பலோட்டம்போல. (கங)

ஒருத்தனோருளுனை யொருவேந்தாக்கின் முன்னம்

இருக்குமிடத்தைநீக்கி டேசரீசநர்னி

இருக்கும்மன்றிமுன்கணிருக்கு மோதான்சொல்லாய்

திருக்குஞானமுடையோர் செகத்தைமெய்யென்றுழலார். (கச)

வேறு.

மனையினின்றானும்பொருளாயிற் சார்வின்வருத்தனங்கெடுதலி
ன்மகிழ்ச்சி, இனிமையில்வாட்டம் விடயவிற்பதனி லெட்டுணையா
யினுமாசை, பினையதிற்மது பிரவிர்த்திதானும் பேசுமிந்நான்குமில்
லெனினும், தனையுணர்வதற்குச் சாதகஞ்செய்யுங்காற்றள்ளி ௦ யின்
ன்றிறலேதகுதி. (கடு)

சீதுறுமனையின்பினை யிகழ்நீதந்தச் செம்பொருளின்பமே வே
ண்டி, சாதகமதனிற்றொடங்கு கால்விடயந்தடையதாஞ் சாத்திய
மான, பேரீதினிலையுந் தோன்றிடாதந்தப் பொருவிலானந்தமே
விடவே, ஆதலிற்றுறவின் ஞானமஞ்ஞான மாகுமென்றறைகுவர்
பெரியோர். (கசு)

இல்லறமதனி லுறைந்துனோரிடத்தி லிருப்பினுஞானங்கிழிரு
ப்பிற், புல்லியமாரத் தினமெனவிசங்கும் போக்கியில்வினை த்துறவே
ன்னும், நல்லறமடைந்தோ ரிடத்துறைஞான நற்றங்கமிசை யிரத்தி
னய்போல், எல்லையிலொளியாய் வினங்கிமாயி னில்சிறப்பன்றுஞா
னிகட்கே. (கௌ)

முனமனைவர்களு முறைவதுமில்ல முத்தியையுணர்ந்தறிஞர்க
ளும், பினமதினின்றபடியினுற் சங்கைபேசுவர்ஹுறவுடையோனா
இனமதைவிடுத்து மில்லறமதுவே தலையெனவியம்புவதுண்டோ
மனமதிதனை யுகியமைச்ச மகிமையன்றில்ல ஞானிகட்கே. (கஊ)

* திருக்கு=அறிவு. ௦ இல்=மனை.

ஆடியசகலமடங்கு கேவலமுகத்தியே யொளிப்படைகொண்டு
மூடியவிருளை முழுதையும்வீசி முடிவில்வீடதனையே யுணர்ந்தோர்
நீடியஞாலமிசையினிற்பால னிசமருளுடையன்பேய்பிடித்தோன்
கூடியகுணத்தினூரிற்போய்க்குடியின் கூலியாளினினியீல்படைவார்

வினைகளோரிரண்டுஞ் சமமதாய்ஞான மேலிடுகாலயினிந்த, ம
னையின்பங்கான்ற சோற்றிற்கண்வெர்த்து மாற்றியேகைவிடவருமே
ல், தனையுளபடியேய நுபவமதனிற் றுணுணர்ந்தானந்தமடைந்தோர்
பிணையும்வ்விடயம் பூண்பர்களெனவே பேசதல்வழங்குமோ சொ
ல்லாய். (௧௦௦)

விடயவின்பதனி * னசையுளோர்தமக்கும் விரிவதாம்பேரின்
பச்சுவையின், அடைவினைச்செவியிற் கேட்டவக்கணமே யவற்றி
னையகற்றிடவருமேல், இடைமுதலீதின் ஞானவானந்த மெய்தினு
ர்களும்பினுமிந்தக், கடைமனைவாழ்வை நினைவர்களென்றற் கண்ட
னர்நகையரோசொல்லாய். (௧௦௧)

பற்றிலையாயினவையினிலிருப்பேன் பழையபூழ்வினையெனிலா
சை, சற்றெனுமுதிப்பித்தல்லவோயுட்டுஞ் சகலின்பிலிறையெனுமி
ச்சை, முற்றுணர்ஞானத்தோர்கள் பூண்பர்களோமுடிவி லானந்த
மேபருகி, நின்றலேமீட்டிம் விழிப்பினுங்கான னீறிற்கண் ு டண்
முகமடைவார். (௧௦௨)

பவமதையினிமையென வெணிலிடயம் பற்றிநின்றழன்றவர்
தாமே, பவமதையினிமையலவெணிலிடயம் பற்றறுத்தருட்குருவ
டைந்து, பவமதையறுக்கு நெறியுணர்ந்தருளிற்பரவின்பமடைந்த
வர்தாமும், பவமதையினிமை யெனவெண்ணிலவோ பற்றுவர்விடய
வின்புளாயாய். (௧௦௩)

கொடிமுதல்வாடும்வேர்முழுதினையுங் கோதறக்களைந்திடிந்களை
நீதும், படிமிசைகொடி பூகூய்பழமோங்கல் பகரத்சயமஃதினைப்
போல், அடிநெவீரில் பிரமந்தானாகி யகப்பற்றையறுத்தவ ரிடத்
தும், மடிவுறுமனையில் வீரு:பியேநெஞ்சம் வருத்தனமாதலென்
றறைவார். (க0ச)

ஆணவமதனைத்தோய்ந்துடலினை நானுமெனத்தினவெரிவவை
யைப், பேணலைச்சகமென்றுண் மகிழ்ந்திடுவோன் பேரின்பத்தாசை
யதாகிப், பூணவஞ்ஞானமிலையதின்ஞானம் பொருந்தியச்சொருபந்
தானாகி, ஏணலானந்தத்தழுந்து வோன்விடயமெய்திடினஞானமே
யிலையால். (க0டு)

வேறு.

கனவதூனிலுணர்விலதுகாணுந் தனுவாதிகளைக்கருதியேரின்
றுனுமவரிளிதுகனவென்றுணர்ந்தவர் கணசையிலதினுலகுதன்னில்
தனதுசயவுருவதனை யறுபவத்திற்றுனுணர்ந்திச்சகமதெல்லாம்
மனமதனிற்சாலமெனவுணர்ந்தவ ரிவ்வுலகின்மின்மையனீங்கும். ()

கதிரவன்முன்னிருளிருக்கு நயனமுடையொருவன் குழிக்கண்
ணைவீழும், அதிகவலிச்சுரனமார்க்களத்து வெருவுவன்கிருதநறையக்
காரம், இதமுளபாயசமுநிரம் பருந்தினன் கூழ்தனிற்செய்வனிச்சை
யென்றால், விதயிவை நான்கினுக்குங்குறையதின் ஞானிக்கிழக்கா
கும் விடயஞ்சென்றால். (க0உ)

இக்குறைந்த பாண்டமகின்வாதனையில் வாதனைகளிருக்குமெ
ன்றல், துங்கவறிவுடையோர்கட கின்றியமையாததொழி றொடங்கு
நிற்றல், அங்கியைத்தம்பனம்வல்லார்க்கனல். சுடாததினவினைகளடு
க்காதென்றல், தங்கும்வினைக்கேதுவாம் விடயமதில் விரும்பாதிசா
ராசென்றல். (ஃ0அ)

உணர்வுடையஞ்ஞானியெவை புரிந்திடினுமிழிவிழிபுரைத்ததா
கின், இணையிலிருதியென்பர் யுகமிலவதனென்ற நெவைகள்செய்
தும், அனைவதிரும்புவெனுவனே தீயன்மிகஞானமதற்காகுந்தாழ்
வோ, நன்னுகின்னேரேஞானமொருவனை ஞானியென்பபெயருநீண்
ணிசிற்தல். (க0௯)

* கருவயிற்றையுடையதுவுங் கனவயிற்றையுடையதுவுங் கருதி
ப்பெண்ணின், உருவதனைக்குறிப்பதினோக் கிடிற்றேன்று முடிபடி
யே புலகுதன்னில், குருவையடைந்தவனருளிற் சொருபத்தையநுப
வமாக்குறித்துளோரும், இருவையத்திடம்பமாய்த்தமைஞானியென்
போருமேதிற்றேன்றும். (க௧0)

அருச்சுனற்குமிராமருக்கு மதிகாரமவைபார்த்தே யறைந்த ()
தூலின், கருத்தரியாய்ஞானமொன்றே பிரமாணஞ்சுரிதையதுகண
க்கன்றாகும், விருத்தமறிவாசார முடையோனே ஞானியில்லென்
விருத்தனாகும், திருத்தமுடனமைச்சலிது துணியென்றே யுட்கொ
ள்வாய்தீரனாகி. (க௧௧)

[பின்னர் அரசன் சமாதியிலிருக்க மந்திரிகண்டத்சயித்தல்.]

வேறு,

என்றங்கனையமாய்விரித்தே யிராசயோகியுரைசெய்து
நின்றவாக்குத்தனையடக்கி நிமிடத்தகற்றிமனத்தினையும்
ஒன்றுமில்லாவெறும்பாழா யொன்றஞ்சமாதியனையடைந்தான்
நின்றங்கமைச்சனினதுகண்டிந் நேர்மைபுதிதென் றத்சயித்தான். ()

[மந்திரிசென்று நகரத்தாருக்கு அரசன்றன்மை கூறல்.]

இந்தவுணர்வுநமக்கின்ன மெய்தவிலல்லாமியங்கே
எந்தவுணர்வுகொடுகிற்பே மென்னவமைச்சன்யுகித்து

* இப்பாட்டு=எடுத்துக்காட்டுவமையணி. () தூல்=அருச்சு
னற்கு-பகவற்கேத, இராமருக்கு-ஞானவாசிட்டம்,

வந்தவழியேதான்றிரும்பி வளப்பமுடையமாபுரிக் கே
பந்தமுடையோருடனிருந்து பகர்ந்தானரசனியற்கையெல்லாம்.

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும், கேட்டோர்கள் அரசனைக்
கண்டவிடத்து அவன் பேசாதிருத்தலின் அவர்கள்
தம்மிடத்திற்குத் திரும்பிவிடப் பின் அரசன்
விவேகமுத்தியடைதல் கூறப்பட்டது.]

கேட்டபேர்கண்மிகவியந்து கிட்டாதென்றுமியமுனிபோல்
தேட்டமுடனேயவரவர்க் கேடிவந்துபணிந்திடவும்
வாட்டமுடனே தாய்தந்தை மனையாள்பதத்திலவீழ்ந்திடவும்
நாட்டமாறுபாடின்றி நகைசெய்திருந்தானற்றவனே. (ககச)

வந்தபேர்களுடன்வார்த்தை மலரா திருப்பதவரறிந்து
பந்தமுடையேநமக்கென்னை பகர்ந்தாற்றோன்றுமெனத்திரும்பித்
தந்தமிடத்திற்கென்றார் கடவனுஞ்சிறிதுநாட்கழித்துத்
தொந்தமொன்றுமில்லாத சுயமாமுத்திதானானை. (ககஊ)
வேறு.

[நாற்பயன்.]

இந்தமாராஜன்சென்ற விதிகாசந்தன்னைப்பார்ப்போர்
சிந்தனையொன்றுமின்றித் தீரவேதுறவராகி
அந்தமும்தியில்லா வமலமேவடிவமாவர்
எந்தமையருளினாண்ட வெழிற்குருபனாயேவாழி. (ககக)
வேறு.

அரியதுதுறவற மல்லதில்லையான்
மருவியதுறவற மொருவிமன்னனாய்
உருகெழுமுடிசுலித் துலகமாள்வது
பெருவிலைமணியினைப் * பிண்டிக்கீதலே. (ககஈ)

பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம் - 36௨.
மகாராஜாதுறவு-முற்றிற்று.
திருச்சிற்றம்பலம்.

* பிண்டி = பிண்ணுக்கு.

200005 - ஐ. ஐ. ௪ ௮

சுவாமிநாதர்

சுவாமிநாதர்

உ

கண்பதிதுணை.

நீ ந சீ சி ற ம் ப ல ம்.

இரண்டாவது

சு த் த ச ா து க ம்.

பா யி ர ம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

ஞானமாயையோரைத் துதிக்கையாலெடுத்துமேலாம்
ஆதாரமானவந்த வருளினிலிருக்கவைக்கும்
தா தாவாய்விருத்தவெம்பிற் றங்கியேபிரகாசிக்கும்
பாதாளத்தானேபாதம் பணிந்துபோற்றிடுதல்செய்வாம்.

[விருத்தாசலேஸ்வரர் துதி.]

வேறு,

அருமறையுச்சிதனில் விளங்குவதா யனாதியாயமலன்மற்றமலை,
இருவர்க்குநிகழ்ச்சியாயந்த விறைவற்கிதயமாயிலிங்கநுபமதாய், ஒரு
கிரிவடிவாய்க் கொடுமுடியனந்த முடையதாயுலகெங்கு நிறைவாய்த்,
திருமுதுகிரியென்றொரு பெயர்படைத்த தேவைநாடொறு யிறைஞ்
சிடுவாம். (உ)

[பெரியநாயகியார் துதி.]

மரகதவடிவுமதித்திருமுகமு மலர்க்குமலங்குறுநகையும், கரக
மலமுங் கூர்வியுஞ்செவ்வாயுங் கச்சணிதனமுநூலிடையும், அரசு
ரவெனபோர்த் களித்திடும்பதத்தோ டஞ்சலென்றென்னெதிர் தோ

ன்றி, உரகதியளித்தபெரியநாயகியை யுளத்தினிலிருத்திவாழ்த்திடு
வாம். (௩)

பங்கயன்றிருமாற் கரியதோர்பரமன் டங்கியேபெரியநாயகியே,
சங்கைகளிலதாய்த் தடைகண்மற்றிலதாய்த் தத்துவமசிக்கருத்தம
தை, அங்கையினெல்லி யெனவிளக்குவதா யமலையேயுனக்கிதயம
தாம், துங்கநன்னெறியொன்றுளத்தினும் விளக்கித்தொண்டனை
உாக்கினுமுரைப்பாய். (௪)

நூ ல் வ ர லா று.

உலகிலெச்சமயங்களுமுறைத்திடுதற் கொரூவிரோதங்களுமின்
றி, இலகுமச்சமயங்களுக்குமேலாநி யிலங்கிடுமுபரிடநெறியை, அல
கிலெம்மண்ணலருளிய வகையுன்னகத்திலும்விளக்கிவாக்கினிலும்,
குலவிடவுரைப்பே மென்றனள் விருத்தக்குன்றில்வாழ் பெரியநாய
கியே. (௫)

பெரியநாயகிதன்கருணையாலிங்குப்பிராரத்தமும்மொழிந்தோர்க்குத்
திரிவதாமாயாவடிவதுகளைந்து திருவருளேவடிவாக
அரியவாஞ்சாமத்தசி யுரைப்படியேயமைத்திற் தச்சுத்தசாதகத்தைத்
தெரிவிலவெளியேன்வாக்கினினின்று திருவுளம்பற்றியதிதுவே. (௬)

பாயிரய - முற்றிற்று.

நூ ல்.

ஈசன தூனாயுங் கிரியையதென்று யியற்றிடுமுபாசனையென்றும்
பாசமதகன்றசுத்தமதென்றும் பகர்ந்திடுமூன்றுகாண்டமதாம்
நேசநற்கிரியைசைவம்வைதீக நிழந்திடுமுபாசனேசுத்தம்
ஆசிலசிவாத்துவிதமிவைமூன்றுமடங்கிந்தத்துவமசியே. (க)

கிரியையினெறியை யிலங்கிடலியம்புங் கிளர்தந்திரம்மெழுநான்கும்
அரியநல்லுபாசனெறியதனை யறைந்திடுமறையொருநான்கும்
உரியவச்சுத்த நெறிதனையுரைக்கு முபரிடச்சுருதியெண்ணன்கும்
கிரியைதொம்பதந்தற் பதமுபாசனையக் கேடில்சுத்தம்மசிபதமே.

இருக்குமுன்னன்கின் முடிவிலெண்ணன்காயிலகிடுமுபரிடமவையே
வருக்கமுபிரண்டாம்பூருவமென்றும் வயங்கிடுமுத்தரமென்றும்
சுருக்கமதின்றிய்த்தியான்மீகஞ் சொற்றிடிம்பூருவபாகந்
திருக்குகளின்றியங்கலிங்கயிக்கஞ்செப்பிடு முத்தரபாகம். (ங)

முத்தியாமிடத்துமும்முதலென்றே மொழியுமாகமமுமங்கொன்றும்
அத்தியான்மீகமறையுபரிடமுமவனியில் வழக்கமேயன்றிப்
பத்தியாலடையுமங்கலிங்கயிக்கம் பகர்ந்திடுமுபரிடமொன்றும்
அத்தினாலிவையிலடக்கமதென்ப ரதைவிளக்கிடுந்தொந்தத்தசியே.

சைவநன்னெறியுந் தந்திரமவையுந் தற்பரன்முகத்தினின்றிதிக்கும்
துய்யவைதீகமும்மறையவையுஞ் சுவாசமற்றதனினின்றிதிக்கும்
உய்யுமச்சிவாத்துவித நெறியதுவுமுபரிடமும் முளத்துதிக்கும்
ஐயமுந்திரிவுமறவீவைக்கருத்த மறைந்திடுந்தத்துவமசியே. (ஊ)

ஆகமமிருபத்தெட்டினின்முடிவா மாகமம்வாதுளமதனில்
வகமென்றியம்புமறையனுசரித்தே யியம்பிடுநான்மறையவையில்
பாகமதுறஞ்சாமத்தின்முன்னெறியும் பகர்சியாத்துவிதவந் நெறியும்
பூகமதிலங்கலியம்பிடுமதனா லுண்மைசாமத்தினின்முடிவே. (சு)

பந்தமதகன் றுசுத்தமயிருத்தல் பரமமாமுத்தியதென்றும்
அந்தநல்லதிட்டானம்மதுணையாகுதன்முத்தியதென்றும்
நந்தலில்லிவத்துக்கங்கமாயிருத்த னன்குறுமுத்தியதென்றும்
தந்திரமறையுபரிடதமீம்முன்றுஞ் சாற்றுந்தாற்பரியகேட்பாய். (௭)

பந்தமதுறுமான்மாவையேநோக்கிப் பந்தகீங்குதன் முத்தியென்றுய
அந்தநற்சுத்தான்மாவையேநோக்கி யவ்வதிட்டானகீயென்றும்
நந்தலில்பரமானவையேநோக்கி நற்சிவத்தங்ககீயென்றும்
தந்திரமாதியுன்றுகாண்டமதுஞ் சாற்றிடுமிவைதொந்தத்தகியே (௮)

முன்பதசிருட்டிப்பதிபசுபாச மூன்றையுமனாகியாய்நிறுவும்
பின்பதசிருட்டிச்சகமித்தையந்தப் பிரமமேயுனதெனநிறுவும்
சின்பதமானவசிபதசிருட்டிச் சிவசத்திலீலையாய்நிறுவும்
மன்பதமூன்றுப்பின்னையபின்பு மாசுறுசிவமுமென்றுணர்வாய். (9)

முன்பதபரினதொப்பதப்பசுவே மூடிருணீங்கிச்சுத்தமதாய்ப்
பின்பதமானதற்பதவருளிற் பிறங்குந்தாதான்மியமடைந்தே
சின்பதமானவசிபதசிவத்தைச் சேர்ந்ததற்கங்கமாய்நின்றால்
மன்பரமுத்தியுமிந்ததுவாகு மற்றவைதனிநிற்கிற்குறையே. (10)

கங்கையுரிடைச்சேரியுமொன்றுக்கொன்று கைவிட்டததுவிட்
டதொக்கும், இங்குனங்குந்தமுய்மொருவனுமற் றிடைவிடாத்ததுவி
டாதொக்கும், எங்குனமவனுயிவனுமற்றிடைவிட்டிடைவிடாதிருத்
ததுங்கூடும், துங்கவவ்வுசிக்குப்போந்திடுமருத்தந்தோன்றிடாமறை
நெறியோர்க்கே. (கக)

சீவனதுபாதிசனதுபாதி தீர்த்துசித்திரண்டதுமொன்றே, ஆ
வதுவிட்டு விடாதலக்கணையென் றறைந்திடினுபாதியோ ரிரண்டும்;
மேவிலீங்கல்விட்டலக்கணையாம் விளங்குஞ்சித்திரண்டதுமொன்
றே, ஆவதுவிடாதலக்கணையாகு மவைககுமேலிலக்கணையன்றும்.)

விட்டலக்கணையும் விடா தலக்கணையும் விட்டுவிடா தலக்கணையும், திட்டம்துறவேதேர்ந்திடிற்பந்தந் தீர்ந்திடல்விட்டலக்கணையாம், இட்டநல்லதிட்டானம்மதுதானா யிருத்தலேவிடா தலக் கணையாம், மெட்டறுசிவத்துக்கங்கமாயிருத்தல் விட்டுவிடா தலக்கணையே.

தத்துவமசியென் றுணைக்குழுப்பதத்திற் றகுவன்னநான்கதாயவையும், ஒத்துறுதொந்தற் பதமவைதன்னி லொன்றொன்ற மசியினிலிரண்டாம், தொத்துதலகன்று சுத்தமாயிருத்த றொல்லதிட்டானந்தானாதல், ஒத்துறுமடையி லொன்றொன்றையசியி லோரிரண்டங்கழுஞ்சிவமே. (௧௪)

சுத்தமாய்நின்ற லிச்சைசுத்தியதாந் தொல்லதிட்டானமாய் நின்றால், சுத்தமாளுநஞ் சுத்தியதாகுஞ் சிவத்தினுகங்கமாய் நின்றால், மத்தமாங்கிரியை சுத்தியதாகும் வகுத்தவிம்மூன்றுமற் றொழுங்கில், சுத்தமாய்ச்சுத்தியிலாவிடின்யீட்டுந் தேகமொன்றெடுக்குமென்றுணர்வாய். (௧௫)

தொம்பதம்விளங்கின்மேல் வினைமறைத்த தொல்லிருளகன்று போயொளிக்கும், தம்பதமான தற்பதம்விளங்கிற் * சஞ்சிதமாயை போயொளிக்கும், அம்பதமான வசிபதம்விளங்கி லரும்பிராரத்தம் போ யொளிக்கும், செம்பரவருளே வடிவதாயான்மா சிவத்தினுக்கங்கமாய்நிகழுய். (௧௬)

அடுத்தமற்றிரண்டு சனனத்தில்வீட்டை யடைந்திடுந் தொம்பதநெறியோர், அடுத்தமற்றொருநற் சனனத்தில்வீட்டை யடைந்திடுந் தற்பதநெறியோர், அடுத்தவிச்சனனந் தனிலடைந்திடும்வீ டசிபதநெறியுளோரிவரும், அடுத்தவிவ்வுடலே டடைந்திடாவிடின்மே லாக்கையொன்றெடுக்குமென்றுணர்வாய். (௧௭)

ஒடுங்கிடுங்காலங் தோன்றினவடைவி னொடுங்கிடுமென்றுணப் பதனால், ஒடுங்கிடுங்காலங்^௦ சத்தியவாதிக் கொடுக்குமிவ்வுடறன் மாத்நீராயின், ஒடுங்கிடுங்கால [] மசத்தியவாதிக் கொடுக்குமிவ்வு டலசத்தியமாய், ஒடுங்கிடுங்கால முடலிங்கேவீழ்ந்தா லொடுக்கின தில்லையென்றுணர்வாய். (௧௮)

மேலொருவடிவை யெடுத்ததேயாகின் மேயுமிவ்வுடலிங்கேவீ ழும், மேலொருவடிவை^௧ யெடுத்ததின்ருகின் மேயுமிவ்வுடலிங்கே வீழா, மேலொருசிவத்தைச் சீவன்சென்றடைபு மேயுமிவ்வுடலிங்கு த்தானே, மேலொருசிவத்தின் வடிவதாமருளாய் வெளியதாபுலரு கண்டிடவே. (௧௯)

சூக்குமமதனி னின்றுமுன்வீனையிற் றூலதேகமுமுளதாகும் சூக்குமத்தனது காரணமடையிற் றூலமுஞ்சூக்குமத்தடையும் சூக்குமந்தனது காரணமடையத் தூலமிக்ககன்றதேயென்றால்^௨வாய் சூக்குமந்தனது காரணம்விடுத்துத் தூலமொன்றெடுத்ததென்றுணர் தூலமிவ்வுடலேவிடுத்துநில்லாது சூக்குமஞ்சூக்குமம்விடுத்துத் தூலநில்லாதிதிரண்டையும்விடுத்துத்தொல்லுயிர்நிலாவுயிர்விடுத்துத் தூலசூக்குமங்கணினிந்தாதுயிருஞ் சூக்குமமும்முடிவடைந்தால்^௩ தூலமுமுடிவையடைந்திடாதிந்தத் தொல்லுலகினில்விழுந்திடமோ

வினையினிலெடுத்த விவ்வுடன்மேலும் வினையுனதெனிலிங்கே யகலும், வினையிலதெனிலிங் கிவ்வுடருனே வினையறுமோமயமாகி வினையுனவுடல்^௪போற் றோற்றன்மாத்நிரமாய் விளங்கியேவெந்துறு புரிபோல், வினையிலாப்பரம முத்தியில்வெளியாய் விமலநல்லருள தாய்விடுமே. (௨௨)

௦ சத்தியவாதி எ-து பேதவாதியை

[] அசத்தியவாதி எ-து அபேதவாதியை.

சேவசிற்றறிவுயிம்முத்தவறிவாய்த் திகழ்ந்திடினுடன்மருள்வடிவும்
தாவருமோங்காரவ்வடியாகுந் தக்கசேவன்முத்தவறிவும்
மேவரும்பரமுத்தவ்வறிவாகில் விளங்குமோங்காரவ்வடிவும்
ஒவலிலந்தவருள்வடிவாகு மொழுங்கிதேயென்றுணர்ந்திவாய். (1)

பிரரத்தமுடன்பா டென்றெந்தநெறியும் பேசிடுமிந்நெறியதற்
குப், பிரரத்தமுடையோ ரருகனாயன்றும் பிராரத்தம்புசித்திடு
வோர்கட், கருதிந்தமாயா தனுக்கரணங்க ளதனிஞற் சிவத்தாவ
மதனை, உருதுமற்றவரைச் சேவமுத்தர்களென் றுரைத்திடப்படு
வதெப்படியோ. (உச)

அன்னை தன்முலைப்பா லருந்திநம்பருவ மகன்றப்பாற் பருவம்வ
ந்ததற்பின், அன்னை தன்முலைப்பா லருந்தவேண்டிடினு மம்முலைவ
ற்றியேயிடும்போல், பின்னையின்போகம் புசித்திடும்பருவம் பெயர்ந்
தப்பாற்பருவம்வந்ததற்பின், பின்னையின்போகம் புசிக்கவேண்டிடி
னும் பிராரத்தங்கியேயிடுமால். (உடு)

இந்தநல்லொழுங்கின் முன்னிருபதமு மெய்தியிவ்வசிபதத் த
டைநீதால், பந்தயில்சிவத்தை வடிவொடுமடையும் பருத்தவையொ
ன்றிலொன்றொதுங்கிச், சந்ததந்தருக்கி சசிபதத்தருத்தந் தனைத்
தத்தம்பதத்தினிலொடுக்கும், அந்தகர்தமக்கு மற்றொருக்கா ளுமசி
பதமுத்தியேகிடையா. (உசு)

முத்தியிற்சிவமு முயிரிண்டாகின் முத்திசாயுச்சியமின்றும்
முத்தியிற்சிவமுமுயிருமொன்றாகின் முத்தியேபெற்றவனின்றும் [ன்
முத்தியிற்சிவத்துக்குயிரங்கமாகின் மொழியுமற்றவையுண்டா மதனா
முத்தியிற்சிவமுமுயிருஞ்சையோக மொழியுந்தா தான்மியங்குறையே.

சுச்சிதானந்ததற்பரசிவமே தனதுதன்னிலையிலேநிற்க
அச்சிதானந்தலீலையினாலே மனோகமாய்ச்சராசரமாகிச்
சுச்சிதானந்தமேபுடல்பொறிக டருகரணங்களாய்க்கொண்டே
அச்சிதானந்தலீலையினடித்து மடைந்திடும்பண்டையப்படியே. (1)

சுகமாய்சையாததற்பரலிங்கமி லீலையிற்சரமனோகமதாய்
மோகமாயிருளாயவ்விருள தனின் மூடமாய்ச்சிறி துகாளிருந்துஞ்
சோகமாயிந்தமருளதாயதனிற் றுவக்குண்டிசிறி துகாணடித்தும்
பாகமாமோவாய்திற்சிண்ணடித்தும் பண்டுபோனின்றிடுமன்றே.

சலமதுதானே திரண்டுப்பதாய்ச் சலம்வந்துட்புகவந்தச்சலமாய்
நிலமதின்விளங்குமஃதினேப்போல நிமலமாமருவீருடானே
குலவூலீலையினற்றிரண்டிருவாகிக் கூறின்றிக்கூறதாய்நடித்தும் [யே
இலகன்மாத் திரமாய் நடித்துமுன்போலு மிருந்திடும்பண்டையப்படி

சரமந்தவிருளிலிருந்திடுங்காலேத் தனுமுதனன்குமவ்விருளாம்
சரமந்தமருளினடித்திடுங்காலேத் தனுமுதனன்குமம்மருளாம்
சரமந்தவோலினடித்திடுங்காலேத் தனுமுதனன்குமவ்வோவாம்
சரமந்தவருளினின்றிடுங்காலேத் தனுமுதனன்குமவ்வருளாம். (1)

இருள்வடிவதுவுமருள்வடிவதனி லெய்தியேமறைந்திடுமிந்த
மருள்வடிவதுவுமோவடிவதனின் மறைந்திடுமோவடிவதுவும்
அருள்வடிவதனின்மறைந்திடுமந்த வருள்வடிவதுவுமச்சிவத்தில்
தெருள்வடிவானசத்தியாய்முன்போற் றிகழுமென்றசியுரைத்திடுமே.

அருளுறுவடிவே முன்னியல்பான்மா வாணவவிருளுறுமன்றே
இருளுறுசமுத்திவிழுங்கிடுமதனுக் கிந்தமாயையின்சிருட்டியதாம்
மருளுறுகணவுவிழுங்கிடுமதற்கு வந்ததுபிரண்வசிருட்டி
தெருளுறுமந்தப்பிரணவம்விழுங்கத் திகழுமவ்வுருட்சிருட்டியதே.

மருள்வடிவதனி வீங்குதலின்றி மற்றமொன்றறிலிலாக் குழந்
தை, வெருவருங்குமாரர் தருணமூப்பன்றே விளங்குதல்போல
வான்மாவும், அருள்வடிவதனி வீங்குதலின்றி யாணவமாயையோ
வருளாய்ப், பருவமற்றவையி லந்தந்தவடிவாய்ப் பண்டுபோன்றடி
வினின்றிடுமே. (௩௪)

இருளினிற்றிருப்பின்றியசடமயமாயிம்மருளுதயமதாகின்
உருவதாம்பஞ்சபூதமேமயமாமோவெளியுதயமதககின்
உருவருபஞ்சாக்கரமதேமயமாமோங்கருளுதயமதாகின்
அருவதாம்பஞ்சசத்தியேமயமாமாருயிர்வடிவமென்றுணர்வாய். (௧)

வடிவதவ்விருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பசுவதாய்நிற்கும்
வடிவதிம்மாயையாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவனாய்நிற்கும்
வடிவதவ்வோவதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவன்முத்தனுமாம்
வடிவதவ்வருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பரமமுத்தனுமாம்.

இருளுறுபசுவதாய்நிற்குங்காலை யிருளதுவாகியேநிகழும்
மருளுறுசீவனாய்நிற்குங்காலை மருளதுவாகியேநிகழும்
தெருளுறுமோலின்முத்தனாங்காலைத் தெருள்பிரணவமதாய் நிகழும்
அருளுறுபரமமுத்தனாங்காலை யருளதாய்நிகழும்வருளே. (௩௭)

இருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை யிரும்பதியாகியேநிகழும்
மருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை மகபரமாகியேநிகழும்
தெருள்பிரணவமாய்நிகழ்ந்திடுங்காலைச் சிவலிங்கமாகியேநிகழும்
அருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை யச்சிவமாகுமச்சிவமே. (௩௮)

அரியவவ்வுருளே மூன்றியல்பதுவு ணுமந்துநற்குறியுமாய நிகழு
ம், இரியுதலில்லாச் சத்தையாச்சித்தா பின்புமாய்நிற்குத வியல்பா

ம், கிரியையுஞ்ஞானமு மிச்சையதுவுக் கிளர்திரோதையும் பரையது
வும், உரியதுகுறியாம் விரியிலையைந்தா யொடுக்கிடி லொன்றதாய்
நிற்கும். (௨௬)

பிரணவமதுவுமுன்றியல்பதுவுப் பிறங்குமைக்குறியுமாய்நிகழும்
திறமுறவவ்வுமுவ்வுமவ்வதுமாய்த் திருந்தவேநிற்குதலியல்பாம்
உரமுறுநவ்வுமவ்வுமச்சிய்பு மோங்கியவவ்வுமயவ்வதுவும்
விரவுறுகுறியாம்விரியிலையைந்தாய் மேவிடிலொன்றதாய்நிற்கும்.

மருளுறுமாயை யதுவுமுன்றியல்புப் வகுக்குமையுக் குறியுமாய்
நிகழும், உருவுறுதமசு ரசகசத்துவமா யொன்றியேநிற்குத லியல்
பாம், பிருதியுஞ்சுலமுமனலதுவும் பெருகியவாயுவுமவாணும,வரு
குறியாகும்விரியிலையைந்தாய் வந்தொடுக்கிடி லொன்றாய்நிற்கும். ()

ஐந்தநற்குறியுமுன்றியல்பதுவு மாகியவருளதேயருவாம்
ஐந்தநற்குறியுமுன்றியல்பதுவு மாகியவேவருவருவாம்
ஐந்தநற்குறியுமுன்றியல்பதுவு மாகியமாயையேயுருவாம்
ஐந்தநற்குறியுமுன்றியல்பதுவு மாகியவிலையிலு ணுளவாம். (௪௨)

உருவமாமுணவே யெதிரதாமுபய முனத்தினி லுருசிமாத்திர
மாம், அருவமாமுணவே திருத்திமாத்திரமா யறிவினில்விளங்கிடு
மந்த, உருவமாமுணவே சீவருக்குரித்தா முபயயிம் முத்தருக்குரி
த்தாம், அருவமாமுணவே யம்முத்தருக்குரித்தா மெனவறைந்திடு
மகியே. (௪௩)

உருவமாமுணவா லுருவமாமுபய வுணவினா லுபயமேமயமாம்
அருவமாமுணவா லருவமேமயமா மச்சிவாங்கிசன்வடிவதுவே
உருவமாமுணவா ற்சீவனா முபய வுணவினா ற்சீவன்முத்தனுமாம்
அருவமாமுணவா ற்பரமமுத்தனுமா மச்சிவாங்கிசனுயிரதுவே. ()

அன்னியதையை யருந்துதன்மனிதர்க் கடாதுமற்றதையருந் திடுவோர், அன்னியபிருகா திகளென்வறைய லாகுமற்றதற்சிவாங்கிசரும், அன்னியமாயா வுணவருந்திடுத லடாதுமற்றதையருந் திடுவோர், அன்னியமாயா சகிதசீவர்களென் றறைந்திடலாகுமெ ன்றுணர்வாய். (சடு)

அசுத்தவீவ்வுணவே புசித்திடுமளவு மசுத்தவாதனையதுங்கி, அசுத்தவத்தையினை விழுங்கிடுஞ்சுத்த வவத்தைவந்தடைதலேயிலையாம், அசுத்தவீவ்வுணவைச் சுத்தமதாக வகத்தினிர்ப்பாவனை செய்தால், அசுத்தவீவ்வுணவை நீங்கியநீனைவை யகத்தினிற் பொருந் திடுமிநிற்கும். (சக)

நிரிவிதஞ்ணத்திற் றுமதமோகந் திசுமு விராசதவிராகம், உரிய சத்துவமே ஞானமதாகு முலகிலிம்முங்குண வுணவே, விரியுமற்றவையி லெவைபுசித்ததுவோ விளங்கிடுமக்குணமல்லால், அரியசுத்தவத்தை யடைவதேயிலையவ் வவத்தைவந்துறும்வகைகேட்பாய். ()

அன்னை தன்வயிற்றிற் புசித்தவக்குணமா யாக்கையும் பொறியு மம்மனமும், மன்னியும்பினுமப் புசிப்புமேன்மிகவும் வாஞ்சையுற் றருந்தியேயுமலும், உன்னலும்பொறியு முடலு மிம்முன்று மொத் திடுமெனத்தெளிந்துணர்ந்து, தன்னதுள்ளவையி லுருருசிதிருத்தி தனில்வயிராகமேயாகும். (சஅ)

உலகினில்விய வச்சையையுடையோ ணுணவதற்கேற்கவே கூட்டி, இலகிடப்புசித்தான் முயற்சிமேன்மேலு மேறியேவளர்ந் திடுமதுபோல், குலவிடுமவீட்டி வச்சையேயுடையோன்கொண்ட தற்கேற்கவே யுணவை, இலகிடப்புசித்தான் முயற்சிமேன்மேலு மேறியேவளர்ந்திடுமன்றே. (சக)

தமகுணப்புசிப்பே மயக்கத்தையளிக்குந் தருமிராசதகுணப்பு
சிப்பே, மமதையையளிக்குந் சத்துவப்புசிப்பே மயக்கமமமதை
யுமகற்றி, அமலநல்லுணர்வே யளித்திடுமதனா லவையிரண்டினுந்
சையகற்றி, நிமலசத்துவமே * வருத்தனையாக நின்றுசத்துவப்புசி
ப்பருந்தும். (௫௦)

அடிசின்முன்னுணாக்கு மறுசுவையவையை யருந்திடுகாலையி
னோக்கிக், கடினமுமுறைப்பு மிராசதமவையிற் கழிந்திடும்புராதன்
மூசன், மடிவுறுதமசென் றிருமையுமகற்றி மாலேகாலப்பொழுதக்
ற்றிக், கடினவுச்சியிற்சத் துவகுணப்புசிப்பே கைக்கொண்டு தினம
ருந்திடுமால். (௫௧)

இடம்பொருளேவன் மூன்றையுமுடையோர்க் கித்தகையுணவு
றுமந்த, இடம்பொருளேவன் மூன்றையுமகன்றோர்க் கித்தகையு
ணவுறுததனால், திடம்பெறவுரி னுச்சியிலேகித் திருவருள்புசிப்பித்
சதென்றே, விடம்பெறினுங்கைப் பெற்றதையருந்தில் விமலமாய்
நின்றிடுஞ்சித்தம். (௫௨)

தந்திரகிரியை நெறிதனிலீசன் றந்திடப்புசிக்கும்பின் மறை
சொல், அந்தநல்லுபாசனா நெறியதனிலனைத்து நாமெனக்கண்டு
புசிக்கும், இந்தவவ்வுணவின் மாறுபாடின்றி யிருமையுமுந்ததே
யாகின், தொந்தமில்சிவமே சடுமுகமாகித் தொக்கருந்தருந்தன்மே
னினேவாம். (௫௩)

இருவகைநெறியும் வரவுபோக்குடைத்தா யியங்கிடுமிதுவன்றி
மாயை, ஒருமுதலென்று மித்தையதென்று முறைத்திடுகிட்டையு
ம்விகற்ப, இருவிகற்பமுமாய் நிகழ்ந்திடுஞ்சகச கிட்டையேக்காலையு

* வருத்தனை எ-து பெருகுதல்.

மின்றென், ரொருவிமற்றவையைச் சகசரிட்டையனா புலகெங்குந்
தேடியேயிடுமால். (௫௪)

முன்புறரிட்டைசலிகற்பமாகி முத்தியின்மூன்றுநின்றிலகும்
பின்புறரிட்டைரிருவிகற்பமதாய்ப் பிரமமற்றென்றுநின்றிலகும்
வன்புறந்ரிட்டையிருமைபுமுறினும் வரவுபோக்குடையதாய் நிகழும்
இன்புறிந்ரிட்டைசகசமதாகி யிலங்கிநின்றிடுகின்றபடியே. (௫௫)

சலிகற்பரிருவிகற்பரிட்டையதுஞ் சத்துவகுணத்தில்வந்ததுவாய்
இலிகற்பநீங்கிவருடமாயிரமங் கிருந்திடினும்பினும்விழிக்கும்
செவிதினிலடைபுஞ்சகசரிட்டையதே திருவருடன்னில்வந்ததுவாய்
தவ்ருதல்கூடலின்றியேயங்குத் தங்கிநின்றிடுகின்றபடியே. (௫௬)

சகசகன்னரிட்டையியல்புதம்முயற்சி சற்றொன்றுமின்றியே யருளால்
சுகமதுப்போகமதுவுந்தம்முடலுந் தருகரணமுவையெவையாய்
அகமதினுதித்ததுமறையாம லகன்றனுபின்னுதியாமல்
அகமுனாகாயவருத்தமேயின்றி யமர்ந்துநின்றிடுகின்றபடியே. (௫௭)

அருளண்டமாகிலுயிர்பிண்டமாகு மண்டமுந்தோற்றன்மாத்தி
ரமாய், அருளநின்றதாகிற் பிண்டமுமதுபோ லாகியேநின்றிடுமண்
டம், அருள்வடிவாகி ர பிண்டமுமுயிரா யருளிற்றதான்பியமடை
பும், அருளந்தச்சிவத்துக் கங்க மதாகி யமர்ந்துநின்றிடுகின்றபடியே.

இருளினிலிருந்தும் பருவம்வந்ததற் பினியற்றிடுமுயற்சியொன்
நின்றி, மருளினிலடைந்து மருள்வடிவாகி வயங்கிடுஞ் சகச்சேமபோ
ல, மருளினிலிருந்தும் பருவம்வந்ததற்பின் வருந்திடுமுயற்சியொ
ன்னின்றி, அருளினிலடைந்திக் கருள்வடிவாகி யமர்ந்துநின்றிடுகி
ன்றபடியே. (௫௮)

மருள்வடிவதற்கு மஃதைநானென்றே மன்னுஞ்சீவனுக்கு மா தரவாய், மருள்வடிவமுதம் புசித்திடுமதுவே வயங்கிமற்றதையொ ருவி, அருள்வடிவமுத மூறிடவருந்தி யஃதுபிச்சீவனுங்கணாதே, அருள்வடிவதுவுஞ் சிவாங்கிசனு ம்மா யமர்த்துநின்றிடு நின்றபடியே.

சாக்கிரமதனி னிற்குந்தத்துவத்திற் சாற்றுங்கேவலத்தினிற் சிறிது, நீக்கிமற்றதற்கு நிற்குந்தத்துவத்தை நிறுத்துதல்போலரின் மலமாய், சாக்கிரமதனி னீக்குதலின்றித் தத்துவமதனைத்துஞ் சுத் தத்தில், ஆக்கியேநிறுத்துந் திருவருளதனா லடைந்துநின்றிடுநின்ற படியே. (சுசு)

மருள்வடிவாகி யிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புசிப்பது மரு ளாய், அருளினிம்மறைத்து நிற்குமென்பதுவு மன்றியேநின்றமுன் போல, அருள்வடிவாகி யிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புசிப்பதுமரு ளாய், மருளினிம்மறைத்து நிற்குமென்பதுவு மாற்றிநின்றிடுநின்ற படியே. (சுஉ)

சுகசரிட்டையது லபித்திடுங்காலே தம்முயற்சியதொன்று மின் றிச், சுகசமதாகித் தன்னுளமதனிற் ருளினிங்கிடைவிடா துறு ம, சுகவருளமுதமதனையேயருந்தித் தொள்வடிவதுமெள்ளக்கணா ந்து, சுகவருள்வடிவாய்ச் சுட்டெலாமருளாய்த் தோன்றிநின்றிடுநின் றபடியே. (சுரு)

அருளொளியிச்சையதுதனி லுதிக்கி லசைவறநின்றிடுஞ்சித்தம் அருளொளிஞானமதுதனி லுதிக்கி லகிலமவ்வருள்தாய்த்தோன்றும்.

அருளொளிகிரியையதுதனிலுதிக்கி லகத்தினின்றருளமுதுறுங்
அருளொளியமுதமருந்தியவ்வடிவா யமர்ந்துநின்றிசின்றபடியே. ()

இருளுமவத்தை யடைந்தெங்குமிருளா யிருந்துபின்விழித்தி
டல்போலும், அருளுமவத்தை யடைந்தெங்குமருளா யமர்ந்துபி
ன்விழித்திடுமென்னில், இருளுமவத்தைதமசிவலைந்தே யிராச
தத்தாற்பினும்விழிக்கும், அருளுமவத்தை சத்துவத்தடைந்தே
யந்தராசத்தத்திற் பின்விழிக்கும். (௬௫)

மாயையிலடைந்த பின்பிருளவத்தை வந்தடையாதுபின்படை
தன், மாயையின்றமசாலாதலாற்போக்குட் வரவுமாய்நிகழ்ந்திடுமென்
மேல், ஆயவவ்வருளே யடைந்தபின்மாயை யடைவதேயிஸ்பினும
டைந்தால், ஆயவவ்வருளேயடைந்ததேயின்ற மடைந்ததுமாயைசத்
துவத்தால். (௬௬)

இருளினிலடைந்து தானுமவ்வருளா யிருந்தங்குநின்றதாயிடி
னும், அருளினிலடைந்து தானுமவ்வருளா யமர்ந்தங்குநின்றதாயி
டினும், மருளினிலடைந்த வடிவநிலலாதுவடிவதிங்கிருத்தலேவெ
ன்னில், இருளருளவத்தை தனிற் குணபோதயிலங்கியங்கிருத்தலி
ன்னேற. (௬௭)

சத்துவகுணமே வருத்தனையாகித் தங்கியேயுளத்தினுணின்
றால், ஒத்துறநிடை கூடிடுமில்லதே லொருவியிச் சகலகேவலத்
தைத், தொத்துறுமன்றிக் குணமுமாயையினிற் றேன்றின தாத

லாலிந்த, ஒத்துறுநிட்டை புண்மையேயன்ற முபாசகரிட்டையெ
ன்றுணர்வாய். (௬௮)

ஆதலிற்சகலகேவலசத்த மடைந்திடலிங்குமாயையதாம், வாத
னையொழிந்துங் குணமிருத்தலினிவ் வடிவகன்றிடிற்பினுஞ்சத்த,சா
தமுற்றிடுதலன்றியேவீட்டைத் தானடைந்திடுதலேயின்றும், ஏதமி
லருளிலுண்மைரிட்டையினை யெய்திஞர்சேவன்முத்தர்களுே ()

சேவனிம்மாயை தனின்முத்தனருளிற் சேவன்முத்தன்னடுவோ
லின், மேவலிற்சேவன் றனக்கந்தவருளு மெய்ம்முத்தன்றனக்குமா
யையபுமில், சேவன்முத்தனுக்கே ரியின்ககாமீதிற் நிகழ்ந்திடுவோனை
ப்போற்றேரூன்றும், ஆவதுநாகங்கண்காநிதுதிக்கை யறிதல்போற்காக
ங்கண்மணிபோல். (௭0)

அந்தரவடிவசேவன்முத்தர்களிவ் வடிசிலைப்புசித்ததே யின்றும்,
இந்தலிவ்வுலகிலிதுபுசித்திடுகென் றிந்நெறியோர்கணின்றிறைஞ்சித்,
தந்திடினுணவுமளவின்றிப்புசிக்குஞ் சமித்ததுமலமதுமாகா, மந்திர
மதனைவடிவதாக்கொண்ட மகிமையிலென்றுணர்ந்திடுவாய். (௭௧)

எங்கெங்குநோக்கின்மருண்மயமாகி யிருந்திடும்பந்தமார் திசை
யில், தங்குந்தன்வடிவ மருண்மயமாகித் தயங்கியேநின்றதுகுறிபோ
ல், எங்கெங்குநோக்கி லருண்மயமாகி யிருந்திடுமுத்தியாந்நுசையில்
தங்குந்தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியேநிற்குதல்குறியே. ()

அடு

சுத்தசாதகம்.

அருள்வடிவதுவே பார்வையிற்றொக்கி லகப்படாதென்று நின்
நிலகும், மருள்வடிவதுவே பார்வையிற்றொக்கில் வந்தகப்பட்டிரின்
நிலகும், அருண்மருண்டுவாமோவடிவதுவே யகப்படும்பார்வையொ
ன்றுக்கே, மருள்வடிவுலகு மோவடிவோர்க்கு வாய்த்திடும் பார்வை
யொன்றுக்கே. (எரு)

பழுதையிற்கிளஞ்சில் கட்டையினின்றும் பாம்பும்வெள்ளியுங்
கள்வனும்போல், எழுதரு * மாரோ பிதமதிட்டான மிலங்கிடிவி
லாததுபோலும், முழுதுணர்சிவம்வந் துதித்தவிச்சேவன் முத்தருக்
குலகமின்றுதித்தல், 0 கழுதிரதம்போற் காட்சிமாத்நிரமாய்க் கவும்
விவகாரமேயின்றும். (எசு)

கனவதுபோல்விவ காமமுண்டென்னிற் கனவதுதீங்கியேவிழி
த்தால், கனவிதென்றுணரு மாங்கவர்தமக்கக் கனவுவந்துதவுச
லுண்டோ, கனவுமுன்கண்ட நினைவு மாத்நிரமாய்க் காணுறுமகற்
றதுபோலக், கனவிந்தவுலகுஞ் சேவன்முத்தருக்குக் காணன்மாத்
நிரமதாய்நிகழும். (எடு)

சொற்பனமதளிற் கனவிதென்றிடுமோர் சொற்பனசாக்கிர
நடுவே, நிற்பனபோலு மருண்மருண்டுவே நின்றிடும் பிரணவ
வடிவம், சிற்பாசேவன் முத்தன்வடிவாய்ச் செகழிதுஞ் சிவம

* ஆரோபிதம்=ஒன்றின்செய்கையை மற்றொன்றிலறிதல்.

(உ-ம்.)—கிளஞ்சில்வெள்ளி. 0 கழுதிரதம் எ-து கானற்சலம்.

துந்தோன்ற, நிற்பனதனக்குரிழுவின்றிரிழற்போ னிலத்தடியின்றி
யேரிகழும். (எசு)

வெந்துறுபடமும்வறுத்திடும்வித்துப் விளங்கிடங்கானலிற்சலமும்
இத்திரசனுவுங் னெலிருந்தகன்ற விடமதுமிங்குமுன்னிருந்த
முந்துறுகடமுங்கடமதையெடுத்து முடிந்தபின்கிரியிற்சுற்றும்
கந்துறுநகரும்போன்முத்தர்வடிவுங் காட்சிமாத்திரமதாய்ரிகழும். ()

மண்ணினின்றடுக்கச்சலத்தினினனைக்க வருங்கனலிற்சுடவளி
யாய, நண்ணினின்றசைக்கவெளியிடயவிடவே நணுகிடாதென்றின்
றிலகும், புண்ணியசேவன்முத்தர்தம்வடிவம் பொற்புறவ்வடிவுண்ட
ளவே, லிண்ணின் மண்ணினிற்பா தலத்தினினுள்ளோர் வியப்பொடு
மெழுந்திறைஞ்சிடுவார். (எஅ)

மூன்றுநற்கூடரினினையொப்பவராய் மூன்றுகாலமுமுணர்ந்தவராய்
மூன்றுலகத்துமுவமையில்லவராய் மூன்றுலகுபமறிந்தவராய்
மூன்றுநற்காண்டமுந்தெரிந்தவராய் மூன்றுசிற்பதமுமுற்றவராய்
மூன்றுமுன்மலமுமொருங்குறுப்பவராய் மூன்றுதாபமுமகன்றவராய்.

அகவிருண்மாயைகருமயிபுமூன்று மகற்றியேசுத்தங்கமாக்கித்
தகறிறுத்திடுதல்கையதாமப்பாற் றன்னுயிராகியேரிகழும்
சுகசிவவுதயமாக்குதரீயாஞ் சொற்றிடுதல்கையினருத்தம்
ஜெகமிதிலவையிற்பாவனைகடந்து செய்தங்குரிறுத்தவல்லவராய். ()

பிரணவவமுதேபுசித்தனுதினமுப பிரணவமயமதேயாகி
மரணமதுறுமிம்மனிதரைப்போல வடிவமாத்திரமதேதோன்றிப்
புரணநல்லொளிக்ருமாயைக்குநடுவே புகுந்திருந்திலக்குநருவைச்
சரணெனவடைந்திக்கவனருளாலே தரிக்கப்பெற்றங்கத்திலிங்கம்.

தேகமும்பொறியுங்கரணமுமுயிருந் திரிவுறுமாயையின்மயத்தை
வகின்றகற்றித்தீக்கையிலாசா னிவைக்கதிட்டானமந்திரமே
ஆகின்றமைத்தவகைகுருவருளா லறிந்ததிற்பாவனை திடமாய்
ஊகமதுடனேமுன்னினைவகற்றி யுளத்தினிற்சகசமேபிற்றது. (அஉ)

இக்குலந்தனக்கிச்சமயமதென்றிங் கிபம்புதலியைதனாலே
இக்குலந்தனைவிட்டெச்சமயத்து மெய்துதனியாயமதாரும்
இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மிலங்கிடுஞ்முண்டதனல்
இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மியற்கையைவிட்டிடலாகா. (அங.)

அன்னியசத்தங்கவருதலகற்றி யன்னியரசனையும்கற்றி
அன்னியருபநோக்குதலகற்றி யன்னியபரிசுமுகற்றி
அன்னியசத்தங் கேட்டுதலகற்றியன்னியரினைவதுமகற்றி
அன்னியருடனேயினங்குதலகற்றி யன்னியருறைவிடமகற்றி. (அச)

அன்னியர்கையில்வாங்குதலகற்றி யன்னியர்க்கீருதலகற்றி
அன்னியகடவுள்வணங்குதலகற்றி யன்னியகிரியையும்கற்றி
அன்னியதூலையோதுதலகற்றி யன்னியகேள்வியுமகற்றி
அன்னியபாகமருந்துதலகற்றி யன்னியவகையறத்துடங்கி. (அடி)

சமயநற்கிரியையினைத்தையுமவிடினுந் தனக்கந்தப்பிரணவவமு
தம், அமையின்றூறியதனையேயருந்தி யவ்வடிவாயிடுமளவும், சமயி
கன்பாகமதனையேகொண்டு தற்பாரிவேத்தியம்புரியும், அமைதியை
விட்டான்மேற்றொளாதென்ப தறிந்ததைநியமமாய்க்கொள்ளும். (அ)

புரிசடையோனுக்கற்றித்துக்கொள்ளும் பொருந்தியுபொருளா
தேவேண்டும், திரிவின்றியொன்றாய்ப் பாலித்துக்கொள்ளுஞ் செல்
லல்போலொழுங்கதேவேண்டும், அரியநல்லறத்தைவேண்டிடின்பொ
ருளு மறமதாயிட்டவேண்டிடின்போல், உரியதற்சமயத்தொழுங்கி
னிற்புசித்தா லுளத்தழுக்கின்றியேவதியும். (அஈ)

ஞானிசங்கமத்துக்கிற்றெரியதனை னவற்றிடுஞ்சாதுயஞ்சமயத்
தினமிலாசாரமும்விசாரித்தலியற்கையெயன்றெவரேனும்
ஊனமிலங்கந்தனிலிங்கமொன்றே யுளபிரமாணமாய்க்கொண்டங்
கானநற் * பயிக்கமவர்தனைதோறு மங்கையற்றருந்திடலாமல். (1)

சுத்தலமதினுமிலிங்கமேயாகித் தானெனல்விடுத்தருந்தியபின்
கொடுத்தவன்றனுங் கொடுத்திடுபொருளுங் கொள்ளுவோன்றனு
மொன்றாக, அடுத்தவிம்மாயாவடிவதை நோக்கியகற்றியவழிவாமய
மாக, விடுத்தனுதினமும் புசித்திடிலனைத்தும் ! விமல ? வோமயம
தாய்விடுமே. (அக)

இன்னதன்மையவாஞ் சுத்தபாவனையி லிரும்பிராரத்தம்போ
யொளித்துத், தன்னதுணின்றிங்கிடைவிடாதுதூர் தக்கதோர்பிர
ணவகிமுதம், அன்னதையருந்திமுன்வடிவதுவு மங்கனமோமயமா
கி, இந்நிலமதனிற் 0 ரோற்றன்மாத்நிரமாயியங்குதல் சேவன்முத்திய
தே. (க0)

அறிவிலாக்குழந்தைப்பருவத்தின்முலைப்பா லருந்திடுங்குமாரங்
காளையினில், அறிவிலாக்குழந்தையருந்துதல்கண்டு மதினசைசகச
மாயிலதின், அறிவிலாச்சேவத்துவப்பருவத்தி னருந்திடுமாயையினு
ணவை, அறிவிலாச்சேவருந்துதல்கண்டு மதினசைசகசமாயின்றும்.

அனமதும்பாலுஞ்சருக்ககாண்மெங்கனிவகைகளுந் தேனும்
இனமவையொன்றாய்க்கூட்டியருசியி னிதயநின்றிடைவிடாதுதூர்

* பயிக்கம் எ-து பிச்சை. ! விமலம் எ-து மலரிக்கம்.

? ஓம்=பிரணவம். 0 தோற்றல்மாத்நிரம் எ-து சட்டகீங்கலாக
மற்றைய ஸ்பரிசம்முதலிய நான்கு இந்திரியங்களால் அனுபவிக்கப்
பட்டாரம்,

கனபிரணவவமுதத்தையேயருந்திக் களிப்பவர்மீட்டுமிச்சகத்தின் பினமுறுவிடயவின்பையெண்ணிடுமோ பிராரத்தமும்மிலையவர்க்கே.

உபயநல்லமுதேதபுசித்தனுதினமு முபயமேவடிவதுவாகி
அபயமென்றுரைக்குமுயிர்களுக்கிரங்கி யஞ்சலென்றவர்களைநோக்கி
உபயவந்நெறியின்பயனைமுந்நுணர்த்தியுபரிட்சசுருதிரின்னுரைக்கும்
அபயமற்றொன்றுமிலாதவிந்நெறியே யனுக்கிரகம்புரிந்திடுமால். ()

இந்நிலைசின்னாட்சீவர்கணிமித்த மிருந்தனுக்கிரகமேபுரிந்தும்
தந்நிலையதனிநின்றருளமுதந் தான்புசித்தருண்மயமாகி
அந்நிலைபரமமுத்தியிற்சிவத்துக் கங்கமாய்நிகமுமுன்போலென்
நிந்நிலைசாமத்தசிப்தமுனைக்கு மிதுசிவாத்துவிதமென்றுணர்வாய். ()

என்றெனையாண்டவிருத்தவம்பிகையே யிதயத்துவ்விளக்கிவா
க்குள்ளும், நின்னுரைத்திந்தநெறிசொலுமருத்த நினக்கும்வாய்த்திடு
மென்றுவாழ்த்திச், சென்றெனதுடலுங்காணமுந்நெகமுந்ந சேர்ந்
திடும்போகமுந்தானாய், நின்றனள்கண்டேனிதற்குக் கைம்மாறென்
னிருமலைவாழிநீழி. (கரு)

சுத்தசாதகம் - முற்றிற்று.

பாயிரம் உட்பட - ௧0௧.

1050

XI.B
60

சிவமயம்.

நீஞ்சிற்றம்பலம்.

ழன்றவது.

விஞ்ஞானசாரம்.

காப்பு.

பாமிரம்.

விநாயகர் - துதி.

அஞ்சகரமுடைக் - குஞ்சரந்தனைத்
தஞ்சமென்றுநில் கொஞ்சமொன்று மில்.

வேறு.

[பெரியநாயகியார் - துதி.]

அமலபஞ்சகிருத்தியங்கண்டத்துமதற்காதார மாகினுளை, விம
லருளத்தகலாணையெனையொர்பொருளாயாண்ட விஞ்சையாளை, நிம
லமுதுகிரியிலமர்பெரியநாயகியையொரு நிமலேதன்னு, முமலவிரு
ட்கிரவியையென்கண்மணியைப் பணிந்திவொழன்றுபோதும். (க)

வேறு.

இதுவுமது.

ஊனாயுழல்வேன்றணையாண்ட வுமையேபனாயேயுயிர்க்குயிரே
தானாய்சிகருஞ்சயவொளியே தாயேவிருத்தவம்பிகையே

அக

பாயிரம்

ஞானனந்தரசம்விளக்கும் ஞானசாரமெனக்கருவி
நானாயீயேயென்னுடைய நாவினின்றுமுனைசெய்வாய். (உ)

அருளுமுமையினடிபணிந்தே யஞ்ஞானத்தின்நீயிரகன்று
மருளுமயமுமில்லாத மாவீட்டின்பாசம்விளங்கச்
சுருதிநெறியிற்பிசகாது சொல்லார்த்தங்கடமையமைத்திவ்
வொருவிஞ்ஞானசாரமதை யுணர்த்தேன்பவையினருளாலே. (ங)

பாயிரம் - முற்றும்.

~~~~~

நூ ல்.

முன்னொட்புரிந்ததவப்பயனால் முதல்வனொருவனுள்ளனென்றே
அன்னுன்பணியேமுத்திபத மடையக்கூட்டுமெனவெண்ணிப்
பின்னொசான்முன்னுருமூன்றும் பேணியொழுங்கிற்சாதனங்கள்
மனனாகினைபுழுடையோனே வகுத்தவிந்நூற்குரியவனும். (க)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிரித்துத்தானறிதன்
மித்தையானபோகத்தின் விராகம்பெறுதல்சமையாதித்
கொத்தானவைகடோராறுங் கொள்கைதனிலேபெற்றிடுதல்
அத்யான்மீகமுத்திதனி லபேட்சையாதலிவைநான்காய். (உ)

சித்தபிரகாசத்தைபுறிற் சேருநான்குசாதனமும்
சத்திரிபாதந்தான்பிறக்கிற் சாறுமொளிசித்தந்தனிலே
ஒத்துவினைகடள்ளுபடி னுண்டாஞ்சத்திரிபாதமதும்
பத்திபுரியினமுவடிவிற பண்டார்வினைகன்சமமாகும். (ங)

விடயமதின்மோகியைப்போல விமலந்தானேமூவுருவாய்
அடையுமெனவேகண்டவுட னடிகள்பரவியன்பாகத்
தடைகளிலதுகாயமனந் தனமீந்திடிற்சார்ந்திடுகன்மம்
உடையுமலதும்ற்றொன்ற லுடையாதிதுவையொழுங்காமால். (ச)

தந்தைதனதுசதர்கையின்முன் றந்தபொருளைத்தானேபின்
சிந்தைமகிழ்ச்சியுடனிறக்குஞ் செய்திபோலமுவடிவாய்
வந்துகிவமேயிரப்பாக வாங்குந்தனதுமாயையினை
இந்தவகையையுணர்ந்தியி னிரியும்வினைகளென்றறிவாய். (ஞ)

மூன்றுவடிவாய்மும்மலத்தை மூன்றுபங்காய்த்தானகொண்டு
மூன்றுங்கெடுத்துநமதுடைய மூன்றுபொருளும்பங்காக்கி
மூன்றுவடிவங்கைக்கொளவே மூன்றுமுதலுமானசத்தே
மூன்றுவடிவாமெனப்பொருள்கண் மூன்றுமீந்தேபணிபுரிக. (ஈ)

அஅ

விஞ்ஞானசாரம்.

இந்தத்திறனிற்பணிவிடைக ளியற்றிவினைகள்சமமாகில்
அந்தத்தடங்கொத்துநிற்கு மந்தத்தராசினாவேபோல்
புந்திக்கிலேசமேயின்றிப் போதஞ்செவிதாம்வினைகள்கெடும்
சந்திப்பதுவாம்பொழுதே சத்திரிபாதந்தான்பிறத்தல். (௭)

சத்திரிபாதந்தான்பிறந்து சாற்றுமந்தக்கரணங்கள்
சத்தியதாகினவ்விடத்திற் றேன்றுநான்குசாதனமும்
எத்திற்றானும்வேறென்ற லெய்தாதெய்திற்றயினும்பின்
குத்திரமாகிப்போமெனவே கொள்ளார்மேலோரீதன்றி. (௮)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிறித்துத்தானறியில்
கொத்தாய்மற்றைமுய்முன்றுங் கூடவுடன்வந்தவனையுறும்
அத்தாலதுநீன்றுணாக்கு மமல்வாக்கியப்படியே
ஒத்தாற்பிரமந்தானையே யுணருங்குருவினருளாலே. (௯)

இந்தநான்குசாதனமு மில்லாதவர்கட்கொருக்காலும்
அந்தஞானம்வெளியாகா தங்கிரயனத்தொடுதோன்றிப்
பந்தமறவேயுறைத்திடினும் பாழுக்கிறைத்தநீரொக்கும்
முந்தநான்குசாதனமு முத்தியடைவோர்க்குறவேண்டும். (௧௦)

பண்டித்தலத்தையுழவாளர் பண்டிமுகத்திற்கொழுப்பிணிக்கின்
மண்டித்தடையற்றுமுமெதின் மயக்கமுடையோர்க்கறிவருளின்
மிண்டிப்பயமுறமும்விட்டு வேண்டும்படியேசரிக்குமெனக்
கண்டித்திறத்தேநர்க்குபதேசக் கழலார்ஞானசற்குருவே. (௧௧)

இந்நேர்நெறியிற்சாதனங்க ளிவைநான்கினும்வந்தெய்தியதேதல்
தன்னேர்குரவன்னையடைந்து சாற்றுஞ்சிடாசாரமுறை
அந்நேர்பிசகாதேவல்புரிந் தருடன்மீதிற்சுரப்பளவும்
பின்னேதிரிந்துமவன்கொடுக்கப் பெறவேவேண்டும்விஞ்ஞானம். (1)

ஞானமார்க்கமிருகையாய் நவில்வர்விகங்கம்பிபிலிகையென்
ருனாவனையில்விகங்கமே யுமலவேதமுடிவதனால்

ஞானமாகுமபிபீலிகையே ஸ்விதந்திரத்தின்ஞானமாம்
ஆனவிகங்கத்துணராமற் றதீனின்வழியேயுணர்ந்திடுவாய். (க௩)

ஆசான்மாணக்கன்னுடைய வதிகாரங்களவைபார்த்தே
பேசாரிற்ருமலகங்கமதைப் பிரமமொன்றுமெய்யாய்
மாசாருலகம்பொய்யாக மாணக்கன்றன்னுபவத்தில்
தேசாய்விளங்கியக்கணமே சிரத்தைபிற்றுதிடமாக (க௪)

தோன்றுமுலகமெய்யாகிற் றேன்றுமதிலைவிடயங்கள்
தோன்றுமந்தவிடயமதைத் தோன்றவறியவைம்பூதம்
தோன்றுமிந்தியந்தோன்றுந் தோன்றுமந்தக்கரணங்கள்
தோன்றுமபுருடன்காலபரந் தோன்றும் ஸ்வியோமம்பரந்தோன்றும்.

உலகமெதினின் றுதித்திடுமென் றுண்ணினோக்கினினைவதனில்
இகலீதிக்குமெனரினைவு மெதினின் றுதிக்குமெனநோக்கில்
திலகவறிவுநீனிலென்றே சேரவனைத்தும்றிவானால்
கலகமிடுதத்துவமெல்லாக் கலங்காவறியாயேககாயும். (க௬)

உலகமில்ங்கும்வகையுண்டா யுதித்தின்பமதாயுருநாமத்
திலகவிளங்குமிவையைந்தி லியப்புமுன்முன்றங்கிசமும்
குலவுசொருபசம்பந்தங் கூறுப்பினிரண்டங்கிசமும்
கலகமாயாசம்பந்தங் கருதினோக்கிற்கற்பிதமே. (க௭)

மூன்றங்கிசமும்திட்டானமொழியும் பினிரண்டங்கிசமும்
ஆன்றவதிலாரோபிதமா மதனற்சொருபங் ? காரணமாய்த்
தோன்றுமுலகுமசத்தாகுஞ் சொருபமொன்றேசத்தாகும்
ஊன்றினோக்கிலெக்காலு முளதேதோன்றுமிலதிலதே. (க௮)

நாமருபந்தனைமெய்யாய் நாடுமிடத்தின்முப்பொருளாம்
நாமருபந்தனைப்பொய்யாய் நாடுமிடத்திலொருபொருளாம்

* வியோமம் எ-து சிதாகாசம் ? காரணம் எ-து முதற்காரணம்,

நாமரூபந்தனைமெய்யாய் நாடிற்சேவனவனேயாம்
நாமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடிற்பிரமம்வனேயாம். (கக)

ஆடியதனிற்றேன்றுநிழ லதுபோல்விகற்பந்தீர்த் தறிவில்
கோடிவிலி தசகந்தோன்றுங் கொளுங்காரணகாரியமின்றி
நாடிவேறுபோற்பாய்த் ஞாகாதத்தாற்றன்னிழிலை
ஜடிப்பாயுமதுபோலென் றுரைப்பிரமவா திகளே. (உ௦)

ஒருவிகற்பங்களுமில்லா வொன்றாய்பிரமமதினின்றே
ஒருவிகற்பரினாவாலே புலகுசேவபரமாகும்
ஒருவினரினாவைமூப்பொருளு மொடுக்குமதுவேமூப்பாழாம்
ஒருவிகற்பரினாவதனுக்குக் குதிக்கவொடுக்கவிடமதுவே. (உ௧)

தனதுமாயைதன்னுலே தனையேயனைகமாய்க்காணும்
தனதுநானந்தன்னுலே தனையேயேகமாய்க்காணும்
தனதுசத்தியிவையிரண்டுஞ் சத்திமாளுந்தனையன்றி
தனதுசத்திவேறாகா ததனற்றானேதானிகழும். (உ௨)

என்றுநிலையிலொருபடியா யிருந்துதனையேகண்டிருக்கச்
சென்றுநிலைவிற்பரசேவ செகமாய்விரியுமுன்னிலையில்
நின்நூரினாவைத்தானொடுக்கி னேரேமூன்றுஞ்சென்றொடுங்கு
மென்றுகண்டோன்மூன்றாய்பா ழிறந்தசொருபமேயன்றே. (உ௩)

அடியுமுடிபுகழெயிலாவகண்ட வொளியாமொருதனையே
கடியரினாவாமாயுயினுற் கலங்கிவேறாயனேகமாய்ப்
படிகமலையிற்சுணங்கனைப்போற் பார்த்தவெனவேயதிட்டான
முடிவிறன்னைத்தான்கண்டே மோகமின்றிப்பார்த்திருப்பர். (உ௪)

இந்தநெறியிலுணரா தார்க் கியம்பும்பிபீலிகையினெறியை
வந்தவழிக்கும்போம்வழிக்கும் வா தமின்றியொழுங்காகப்
பந்தமவையையியதிக்கொடு பார்த்தேயொன்றொன்றாய்கற்றி
எந்தப்பொருளின் றதைக்கண்டே யெல்லாமதுவாயுணர்ந்திடுக. (௫)

வந்தவாறுநெறியுணாக்கின் மாயைதோன்றும்பிரமத்தில்
அந்தமாயைதனிவீசனகிலவீடயமாய்நிர்மூம்
இந்தவான்மாமற்றவையி லேகதேசவிடயமாய்
வந்தவாறேயொடுக்கிவிடில் வயங்கும்பிரமமேயென்றும். (௨௬)

அந்தப்பிரமந்தனினின்றே யநிர்வாச்சியமாம்பினைதோன்றும்
அந்தப்பிளையின்மாயைவரு மதனிற்பரதத்துவமதனில்
வந்தப்படியேவியோமமதில் வருங்காலபரமதனின்றே
தொந்தப்புருடன்புருடனிலே தோன்றும்பகுதிபகுதியின்மான்.

மதியினகங்காரந்தோன்றி வகுத்தமுன்றறுணமாகும்
அதிசுரத்துவிதகுணத்தி லாகுமனஞானேந்திரியப்
விதியூயிராசதகுணத்தில் வெளியாய்க்ருமவிந்திரியம்
ஒதியதமசகுணத்தினு லுண்டாந்தன்மாத்திணையைந்தும். (௨௮)

அவைவையப்பஞ்சுகரிக்குமிடத் தாகுமைந்துமாபூதம்
இவைகளிருபத்தெட்டுமுட னியம்புமாயைபின்னையுமே
கவைசெய்முப்பதாகுமிவை கண்டப்படியேதானொழுங்கில்
சுவையினருளானியதிபணிற் சேரும்பிரமந்தானாக. (௨௯)

முப்பதினையுநீக்கிநிற்க மொழியுமவத்தைபத்தாகச்
செப்புநனவுகனவினுடன் சிவசமுத்திபரநனவு
வெப்பமகன்றபரகனவு வியோமஞ்சிவசாக்கிரங்கனவு
ஒப்புமிலதுமுன்றும்பா முண்மையானகுருவொன்றே. (௩௦)

வேறு.

நனவதனில்விசுவன்கன வினிற்றைசதஞரும்
நண்ணரியசமுத்தியினிற் பிராஞ்ஞன்பரநனவில்
கனவிராட்டன்கனவி லிரணியகொப்பனுமாங்
சருதரியபரப்பாழி லவ்வியாகிருதன்

உனவரியசிவகனவிற் சிற்சொலிதைவிசுவம்
 ஐடுங்கியிடுஞ்சிவகனவிற் பிரசீரபத்தியனாம்
 வினவரியபின்னையினிற் பொற்புவிசாந்தனுமாய்
 விளம்பிடுவரபிமானி யவத்தையொன்பதினுமே. (௩௧)

நனவதனிந்நுதஞ் சூக்குமபூதமறியும்
 ஞானவிந்தியங்கன்ம் விந்திரியமிவைகள்
 கனவதனின்மனமதி மற்றகங்காரமூன்று
 நருத்தொடுங்குஞ் சுழுத்தியினின்பகுதிபரநனவில்
 அனபுருடன்பரகனவிற் காலபரன்வியோமம்
 அதீதமதிந்சிவநனவிற் பரதத்துவமந்தக்
 கனவதனின்மாயையுப சாந்தமதிந்பின்னே
 கண்டிவ்வொழுங்கினி லகற்றிற்காணுமந்தவீடே. (௩௨)

வேறு.

பிண்டந்தானாய்நின்றிறைவப் பிறிர்க்கிலந்தவனுபவத்தில்
 அண்டந்தானாய்நின்றிடுமற் றந்தவறிவைத்தான்பிறிர்க்கில்
 கண்டலிவைகட்டுப்புறம்பாய்க் கலங்காவறிவாய்நிகழுமிதை [ம்
 உண்டபொழுதேபொனிற்பணிக ளொன்றும்பேர்ந்சித்தொன்றேயா
 பூதநீங்கிந்பகுப்புபோம் பொறிகணீங்கிற்காட்சிபோம்
 ஓதந்தக்கரணம்போகி லுளவாதனைபோமிருள்போகில்
 போதந்தோன்றும்புருடன்றான் போகிந்சர்வஞ்ஞத்வாதி
 போதம்போகுங்காலபரம் போகிலவ்வாதனைபோகும். (௩௩)

வந்தவியோமநீங்கியிடி ல்வாங்குமிரண்டாம்பாழ்ப்பரத்தின்
 தொந்தநீங்கிலுலகம்போந் தோன்றுமாயைதானீங்கில்
 பந்தமுறுமவ்வாதனைபோம்பகர வொண்ணாப்பினைநீங்கில்
 அந்தமூனனும்பாழ்ப்போகு மனைத்துமானசிவந்தோன்றும். (௩௪)

எதேதகன்றததுமுன்ன மியற்றுந்தொழில்சுடன்னிடத்தப்
போதேயகன்றவனுபவத்திற் போக்கவேண்டுமெலாமகற்றி
சுதேயுளமற்றவையெல்லா மில்லதென்றேயுணர்ந்தவையும்
சுதேயெனக்கண்டச்சிவத்தை யிடைவிடாதேபார்த்திருப்பாரா. (1)

நேரேநெறியிலடைவோர்க்கு நியதிநெறியிலடைவோர்க்கும்
ஊரேதொன்றேயோரொருவர்க் கோரொன்றதனிற்சயமதமாய்
ஆரேயெனினுயிவையிலொன்றி லாசாநூன்மாணக்கொத்தூல்
சாரேதொன்றுமில்லாத தனிவீடேதாமாகுவரால். (௩௭)

அறையிவ்வொழுங்குகளிலொன்றி லாசாநூன்மாணக்கொவ்வக்
கறைசெய்யைய்பூதங்கண்முதற் கழறொண்பிணையீராய்
இறையேயெனினுயிவேறின்றி பெல்லாந்தாறையேகண்ட
நிறைவோரறிவின்மகிழ்ச்சியினு னின்றாகூறுநிலைகளாய். (௩௮)

நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயுண்டாயிருக்குகேன்
நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றய்த்தோன்றிவிளங்குகேன்
நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றயின்பமாமிகழ்கேன்
நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றய்விளையாடாரிற்கேன். (௩௯)

உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாயிருத்தலென்சத்தே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாய்விளங்கலென்சித்தே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாயின்பபென்னின்பே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமென்னுன்யான்மகிழ்கேன்.

இருந்தேதோன்றியிடவேண்டு மெந்தப்பொருளையாறஊம்
இருந்தேதோன்றியிடம்பொருளே யின்பமாகியேநிகழும்
இருந்தேதோன்றுமெவ்விடத்து மென்றுநிகழ்வல்லாருநானே
இருந்தேதோன்றுமென்னிடத்தி வின்பமாயானேமகிழ்கேன்.

எனதுசுயலீலையினாலே யென்னைத்தானேநானாவாய்
எனதுசத்திதன்னாலே யின்னானன்னானிதுவதுமற்

நெனதுபிறதிதுவதுவென் நெண்ணிமானமுடைத்தாகி
எனதுகண்ணையான்றானே யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (சஉ)

எங்கும்விடயமாய்ச்சிசமு மீசனாயங்கங்குத்
தங்குமுயிர்களைவநானாய்ச் சாற்றுஞ்சங்கற்பமுநானாய்
அங்குநாமரூபமதை யையஞ்செய்யுமனநானாய்
அங்குத்துணியுமதிநானாயிமானங்காரமுநானாய். (சங)

சித்தநானாய்ச்சத்தமுன்னாய்ச் செப்புங்கந்தமீரக
ஒத்தவிடயமைந்தினை யு முணருநானேந்தியநானாய்
சத்தமுதலைந்தினை யுணர்ந்து சாற்றும்வசனாதிகள்செய்ய
வைத்தகருமேந்தியநானாய் வகுத்துவிளையாடாநிற்கேன். (சச)

உம்பர்நானாய்நரர்நானாய் பூர்வநீருறைவநானாய்
வெம்புமிருகங்களுநானாய் விகங்கமொடொபரநானாய்
அம்புநானாய்ப்புவிநானாய் யனலுநானாய்வளிநானாய்த்
தம்பவாகாயமுநானாய்த் தானேவிளையாடாநிற்கேன். (சடி)

தந்தைநானாய்த்தாய்நானாய்த் தனையர்நானாய்த்தமர்நானாய்ச்
சின்னைமகிழ்தாரமுந்தவனுஞ் செப்புதமையன்றம்பியுடன்
விந்நைபுரிபூடணநானாய் வீடுதாதாபொருநானாய்
புந்திமகிழ்கூர் தலுநானாய்ப் பொருந்திவிளையாடாநிற்கேன். (சஈ)

தோற்றநானாய்த்திதிநானாய்த் துடைத்தனாய்த்திரோபாவம்
ஏற்றமானவனுக்கிரக மிரண்டுநானாய்வையைந்துள்
சாற்றலானதொழில்லை த்துந் தகவேயடக்கியன்றமுதல்
தேற்றமானசத்தியினுந் நிருந்தவிளையாடாநிற்கேன். (சஎ)

தங்கத்தனத்தவிதமாகித் தானேநிகழும்பணிதியெல்லாம்
தங்கத்தினுக்கோர்காலையினுந் தான்வேருதத்தோன்றாதின்
பங்கற்றொளிருமென்னிடத்திற் பலவாய்ச்சிசமுஞ்சகமுமுதம்
பங்கற்றொளிர்நாயுனென்றே பார்த்துவிளையாடாநிற்கேன். (சஅ)

சத்தையன்றியொருபொருளுந் தானேயுண்டாயிருக்குமோ
சித்தையன்றியொருபொருளீந் தேஜசுண்டாய்விளங்குமோ
மித்தையானசகமுழுதும் விளங்குமதினின்றதினாலே
எததைநேரிக்கிமகிழ்ந்திடினு மியானேயென்றுமியான்மகிழ்கேன். (௧)

சித்தமாகியேறிந்கி னிகழுங்கால * பரிச்சேதம்
ஒத்தபரிபூரணமாகி லோதந்தேசபரிச்சேதம்
மத்தமானதேகமேயாகின் வத்துபரிச்சேதஞ்
சித்தமாகியிழ்முன்றுஞ் செல்லாயென் னுன்யான்மகிழ்கேன். (௧௧)

சத்தைவேறேன்றிலாமையினுற் சாதிபேதமதுமாயை
சித்தைவிடவேறிலாமையினுற் செப்பும்விசாதிபேதமது
மித்தைநிரவயவமாகின் வேறுவேறஞ்சுவகசமும்
மித்தையானவென்னிடத்தின் மேலிவினையாடாநிற்கேன். (௧௨)

என்னையென துரினேவினா லிதுவாய்நானுவாய்க்காண்கேன்
என்னையென துரினேவிலதி னேகமாயதுவாய்க்காண்கேன்
என்னையன்றியொருபொருளு மிங்குமங்குமிலையதனல்
என்னையிங்குமங்குமா யானேகண்டுநான்மகிழ்கேன். (௧௩)

எல்லாநானாயன்றுமுத லிருந்துவினையாடாநிற்க
எல்லாம்வேறென்றெண்ணியே யிருந்துமோகமடைந்தேனை
எல்லாமுடையவருட்சத்தி யிரங்கிமோகமறவீச
எல்லாநானாய்ப்பண்டைப்படி யிருந்துவினையாடாநிற்கேன். (௧௪)

இதுவே துணிவென்றறியாதா ரென்றுநீந்தாரிடர்க்கடலை
இதுவே துணிவென்றறிந்தோர்க ளென்றுநீந்தார்சீகக்கடலை
இதுவேவேதமுறைப்பதுவு மீசன்முதலோரனுபவமும்
இதுவே துணிவென்றற்கையினி லெடுப்பேன்மமுனைச்சத்தியமே. (௧௫)

இத்தனாண்டித்ச்சியுனெனர்க் கியம்புஞானசரிதைப்படி
அத்தவுழிநின்றிடுமற் றவைகனெல்லாமிகன்றிடுமாவ்
வந்ததேவர்மனிடர்க்கு மாதர்முதலோர்க்கங்கமில்லா
அந்தவழிநின்றிடல்போ லாமென்றதைவோர்கற்றுணர்ந்தோர்.

குலத்தையுடையோர் தங்களுக்குக் குலச்சாரத்தின்மீழ்நிற்கும்
நலத்தையுடையசமயிகட்கு நவிற்துநெறியேதானிற்கும்
பலத்தையுடையஞானிகட்குப் பட்டும்படியேதானிற்கும்
உலத்தையுடையவழிமுன்றே வகுத்தேயுணாப்பருயர்ந்தோரே. (௮௬)

விடயமீதி லுபரதியு மேவுமுயிர்மேனனியருளும்
அடையுமாசான்மேலன்பு மந்தப்பிரமஞானமுமே
தடையேயின்றியிவைவநான்கோர் தன்னுவாயுடையோர் தமைஞானம்
உடையோரென்பரல்லாரை யுணாப்பர்சோரஞானியென்றே. (௮௭)

ஆசாரங்களாவையில்லா வசடரிடத்தில்விஞ்ஞானம்
தேசாய்விளங்கா தபரமதுஞ் சிறப்பேயின்றிச்சண்டாளர்
மச்சார்பாண்டந்தனி லுறையுப் வான்கங்கையனீரினினிழிவாம்
ஏதாவினியோக்கியத்தானத் திருந்தாற்பிரகாசத்தையுறும். (௮௮)

கானற்சோற்றின்விடயமதைக்கண்டு முனங்கவைவிடுத்தொழிந்தே
ஆன்றவாசானடிபரவி யமலவேதநெறிசென்று
தோன்றவனுபூதியிற்பரம சுகத்தையடைந்தோர்பினும்பெய்த்தோர்
போன்றவிடயமேவிடுமோ பொருந்திலவர்ஞானியையொக்கும். (௮௯)

இயமநியமத்துடையரா யெழிலார்ஞானயேராகாய்
உயர்ந்தருவினருளாலே யோரஞ்ஞானநிவிர்க்கியையுய
சுயசித்தாந்தவாதியையுந் தோன்றாமனுபூதியிலடைந்தோர்
பயனில்விடயந்தனைவிரும்பார் பற்றையுமுலுமற்றையரே. (௯௦)

மனனசமாதியுடையோர்க்கு வகுத்தவியமநியமமுமில்.
 சன்னமரணவித்தான தருநீருருநிவித்ததியில்
 தனநற்பரமானந்தமதுங் கைகூடாதுதான்வாளா
 மனனமதிலேமகிழ்வெய்தி வசனஞ்செயுமுன்படிமயங்கும். (௬௬)
 அந்தரங்கத்தொருவனையோ ரரிவையொருத்திதான்புணரும்
 அந்தவகையின்வெளியாகு மரிவைவடிவிலதுபொல
 பந்தமறுதத்துவமுணர்தல் பரமந்தரங்கமானாலும்
 தொந்தமகன்றவகைதோன்றுஞ் சொல்லானடையாற்பாவனையுள்,
 மருளையுடையபித்தனைபு மருளில்லாதசுத்தனையும்
 மருளையிலரே துணிவாக மதிக்குமதுபொலீதன்றே
 தெருளையுடையஞானியைபுந் தெருளில்லாவஞ்ஞானியையும்
 தெருளையுடையோரே துணிவாய்த் தேருமவர்சொன்னடையினுமே.
 தத்துவங்களுமுநான்குஞ் சாற்றுமாயைதானிவையின்
 கொத்துகளைப்பார்த்தறவீசிக் கூறுமுன்றும்பாய்கடந்து
 தொத்துமற்றொன்றில்லாத கைவயானந்தப்புவையையே
 அத்துவிதமாய்த்தினம்புணர்வோ ரழியும்போகம்வேண்டிடுமோ.
 யோகமதனிவறுபயனை புவர்த்தேருனகெறிமேவி
 ஏகமெனுமப்பிரகீபத மெய்கியாருடம்பிறந்தோர்
 தேகவடிவாயேநின்று சிந்தித்தனுசிந்திக்கிலுள
 போகமதனைமேலிடுமோ பொருந்திலுர்ப்பன்னியையொக்கும். (௬௭)
 அலைவயிறந்தவிடத்தந்த வானந்தம்மற்றவ்வின்பம
 அலைவயுடையவிடத்தென்றெ வறியாமையினுலெவ்விடத்தும்
 அலைவயிறந்தவிடத்தன்றி யானந்தஞ்சற்றம்முதியா
 தலைவயுடையவிடத்த் தரந்தையென்றேயறிஞரலைவாரே. (௬௮)

சுணங்கன்றன தூசமிதென்றே தோன்றவறியாதெ லும்பின்மண்
இணங்கிமகிழமுதினிர்ப மெய்து ட்வழிகாணுதென்போல்
பிணங்கெல்லாஞ்சுகமென்றே பேணிப்போகந்தனைவிரும்பும் [சும்
குணங்கொள்ளானியொருவனுமே கொள்ளாளின்புண்டெனப்போ

உள்ளபொருட்டேயின்பென்று முனதாமென்றுமில்லாத
கள்ளமுடையபோகத்திற் காணுஞ்சுகமே தின்பென்றே
உள்ளமகிழுசத்தரெலா முணர்ந்தனானியொருவனுமே
பொள்ளலுடையபோகத்தைப் பொருந்தான்பொய்யாதலினாலே. ( )

ஊனதாகிநிற்போற்கே யுலகெனென்றுபேருடைத்தாம்
ஆனஆனிதனக்கறிவா னந்தந்தோன்றுமோவஃதின
ஞானமாகிநிற்போக்கே ஞானியென்றுபேருடைத்தாம்
ஆனஞானிதனக்கிந்த வகிலவிற்பந்தோன்றாதே. (௯௯)

ஏகதேசதேகமதா யிருந்தேயறிவானந்தமதை
ஏகபோகஞ்செயக்கூடா ததுபோற்செருபஞானிக்கும்
ஏகதேசவிற்பத்தை யெங்கும்பூர்ணமாயிருந்தே
ஏகபோகஞ்செயக்கூடா தீனமுடையோர்கூடுமன்பார். (௧௦)

எங்கெங்கிருந்தெய்திடுமின்ப மெழில்வீட்டின்பமெனவேகண்
டங்கங்கருந்துவோமென்னி லறிஞர்கூறுமுரையன்றே
இங்கங்கென்றில்லாவிற்ப மெய்திடுஞர்கட்கொருக்காலும்
இங்கங்கென்றேதோன்றிடுமோ வென்றும் தீ புரணயியல்பானால். ( )
பங்கேதொன்றுமில்லாத பரமாயெங்குநிற்கினுமுன்
இங்கேகிறின்றவாதனைக ளிருக்குமெனின்முன்சாதகத்தில்
தங்கேதொன்றுமில்லாமற் சரித்ததாகிலத்திற்கும்
இங்கேயுறைந்தபாண்டத்தி லிலுப்பைப்பூலின்மணமுண்டோ. (௧௧)

தீ புரணம் எ-து பரிபூரணம்.

இயமநியமமியற்றாம லெழிலார்நிட்டையடைவோர்க்குச்
சுயநற்சொருபாநந்தமதுந் தோன்றா திருளுமாறுது
பயந்தபரமமடைந்தவர்போற் பாலித்தனாத்திற்பினுமிந்தக்
கயவர்க்குரித்தாம்போகத்தைக் கருதியிருந்துந்தொடர்ச்சியென்பர்.

தனதென்ற னாக்குமவையெல்லாம் தள்ளியினிமேற்றனதென்றாக்
கனவவ்வுறிவுதானாகக் கண்டானந்தமடைந்தோர்க்கு
மனதில்வருந்தமவையெல்லாம் டுந்துவருந்தாதுடலினையே
தினமும்வருந்திவிடப்படாச்செய்கையதுவேவாதனையாம். (எச)

உடந்தையானுவுடன்முதலே யுயிர்க்குவேறுகடறாக்கிக்
கடந்தசுவமேதானாகக் கண்டுதெளிந்தோர்க்குடன்முன்னாத்
துடர்ந்தபோகங்கலங்கியிடுந் துடர்ந்தேறிந்நிறைநிலை
கடைந்ததயிருங்கடையாத கட்டித்தயிருந்தோன்றிடுமே. (எங்)

ஆருவுறையுங்கட்டியிதென் றறியப்போமோவெனிலந்த
ஆருவுறைதற்கானதிலே யையந்தோன்றும்துபோல
ஆருமொழியையுடையோர்க்கு ணையந்தோன்றுஞானமதற்
காகும்விடயமுடையோர்க ணையந்தோன்றுதுணர்ந்தோர்க்கே. (ஈ)

அகத்திலுளதேபுறத்துண்டா மகத்தில்லாதேபுறத்தில்தே
சகத்திலுள்ளோரோதிடுமித் தகைமையென்றும்துபோலத்
தகர்த்திவ்விடயமனுபவமாய்த் தனையேகண்டோற்புறத்தினிலுந்
தகர்த்தபடியேகின்றவிலுஞ் சாராதியத்துளபடியே. (ஈஉ)

போடவேண்டுமபுடமெல்லாம் போட்டுத்தங்குபாடுனதில்
கேடதானகளிம்பென்றுங் கிட்டாதஃதினியதிபணிச்
சேடமானசிவமாகித் தினமுமதுவாய்நின்றிடுவோர்க்
கேடதானமாயென்று மிலதேயாகிற்போய்விடுமால். (ஈஃ)

உலகத்துளவெப்பொருள்களையு முளலக்கணங்கொண்டிஃதிதென்
றிலுக்கணிக்கலாமஃதி னில்லாமாயில்லெனவே

விலகியிதனுக்கதிட்டான மெய்யாம்பிரமமானோனைக்
குலவுமுணர்வுசரிதைகொண்டே குணிக் குமாயபொழிந்தோரே. (1)

பினிகளொழுங்கிலாயுமற்றைப் பேசுந்தெய்வீகத்தாயும்
தணியிலுடலிற்சுகம்பிறந்து தணிந்துபோன்றமதுபோல்
எணியவெணியாங்கெவ்விதத்து மெய்திமகிழ்ந்தோர்தமதறிவில்
கணமதேனும்விடயமதிற் கலங்காதறிவாய்த்தணிந்திருக்கும். (அ0)

எறியிந்திரோன்சாளரத்தி லிருந்துதோன்றும்பூதவணு
அறிவிட்டெறியும்பேரொளியி லஃதுதோன்றாததுபோல
அறிவிற்றோன்றுமுலகெனினு மகண்டாகாரவறிவதலில்
செறியத்தோன்றாச்சிற்றறிவிற் செகம்போல்விளங்கியிடுமன்றே. (1)

ததாயுளோர்கண்மிகவருந்தித் தரினுமுடையுணியைவன்றிப்
புனாயில்லோர்கண்மற்றொன்றைப் பொருந்தநியாயாரென்போலும்
வனாவிலோர்கண்மிகவருந்தி வாங்கிப்பொருந்தியங்கியிடும்
கனாயில்சருமந்தன்னுடே கைவிட்டொழிந்தஞானிகளே. (அ2)

உடலைக்குறித்தோபாலருந்த லூகாக்குறித்தோவவரவர்க்கே
† நடலைபுலகையொழிந்தந்த நாட்டம்பிறந்தவ்வானந்தக்
கடலையமிழ்ந்தவெனிலந்தக் கடலிலமிழ்ந்துமன்றோனைக்
கடலைமண்டைக்கொண்டோனைக் காணுமதுபோற்றோன்றிடுமே. (1)

கனியும்பாலுஞ்சருக்கணாயுங் கலந்தவன்னிரம்பவே
அனிசம்புசிப்போர்நீர்க்குழை யருந்தநினைக்குமோவஸிதின்
இனியகுருவினருளாலே யிருநீர்க்கியானந்தம்
நனியுமுடையோர்க்குடையமதை நணுகார்நணுகினகைக்கிடமே. (1)

ஞானமுடையோர்க்கே துறினு நணுகாகுற்றமெனத்திறவோர்
ஊனமனையோருரைத்திடினம் மற்றோன்றேகுற்றமையுடையோர்க்

கீன முடைய துறவியர்க்கே யிரண்டாங்குற்றம்பரப்பிரட்டம்
ஆன துறவிலிழியுமென வறையுமகன்றபெரியோரே. (அடு)

அபரஞானமுயர்குருவா லையந்திரிவுமறக்கேட்டு
விபரமாகவநெறியின் மேலிப்பூதமாத் திரமே
சபலமாகநீங்கிடத்திற் சுகத்திலொன்றும்வேண்டாது
கபடஞானமுடையோரே கண்டோமெனும்போகத்துமுறும். (அசு)

அந்தமுகத்தின்புறுவேர்க ளழியும்போகமின்பென்றே
இந்தமுகத்திற்குற்றும்பார்க ளென்றுமினஞானியர்கள்
அந்தமுகத்தின்புற்றோரி னறையுஞ்சொன்மாத் திரமாகி
இந்தமுகத்திப்போகமதை யின்பென்றமுந்தமெப்போதும். (அள)

போகத்துறைவோன்றன்மனையைப் பொருநதப்பிறர்க்கீந்திடுவ
துண்டோ, ஏகத்துறைவோன்றன்மனையை யிதயமொத்துப்பிற்த
மக்குச், னோகத்திறனும்போகத்தைச் சுகமென்றியுமோவியின், மோ
கத்துறைவோரகன்றோர்கண் மொழிவரவரைப் பதிதரென்றே. (அ)

இடைமுன்னீறிலகண்டபரத பதகமாகியானந்தம்
உடையவறிஞர்தமக்கிச்சா ளுழேசற்றுமிலவாரும்
விடயமதனில்விருப்பமாய் மேலியுழுமென்றிடுவர்
கடையிலியமது தர்களாற் கலங்கியுழுமென்றிடுவர். (அக)

இதுவேநான்குசாதனமு மியல்பாபுடையோரெய்துநெறி
இதுவேயென்றுமாறாத விருளினிறிமிணைத்தானறுக்கும்
இதுவேஞானானந்தாசம் ரமிக்கச்செய்யும்விஞ்ஞானம்
இதுவேபுனக்குமுறுதியென் விசைத்தாளெனை யுந்நுருளுமெய். (அ)

இந்தசெறியில்விதகமதை யெய்தியானுமவளருளால்
பந்தமகன்றுபாடுளையைப் பார்த்தேனனைத்துந்தானுகி

* பதிதர் எ-து குலம் சமயமுதலிய வொழுக்கத்திற் நவறினோர்.

அந்தநடுமுன்முன்றுயில்லா வகண்டாகாரவடிவாகித்
தொந்தமொன்றுயிலதாகிச் சுயமாய்வின்குவியருந்ததுவே. (க௧)

வேறு.

நிமலமாய்பிரமவனுபவமுணாக்கே னின்றதுசிருட்டிமுன்னாறாய்
நிமலமாமெனதுநிலையினினின்றே நினைவெனுமாய்நிற்பாய்ந்து
நிமலமாய்பரமாயுபிற்களாயுலகாய் நிலையதுபோலவேவிரிந்து
நிமலமாமென்கணப்படியொடுங்கி நின்றிடுவேனிதுரிசமே. (க௨)

அலைவிற்சிற்சொருபமஃதுமல்லாதா யதைவிடவேறுமல்லாதாய்
அலவுசெய்யஞ்ஞானத்திசைசத்தா யஃதகன்றிய்பொழுதசத்தாய்
அலைவின்றித்தேறியுமுக்காலுயிலதா யனாதியாயனிர்வசனமதாய்
அலைவுறுமாயையுடையமாயாவியானேநானாகியசோகம். (க௩)

புரசொருபத்துக்கபினமும்பினமும் பகர்பினபின்னமும்லதாய்
நிரவயமலதாய்ச்சாவயமலதாய் நிரவயசாவயமலதாய்த் [ப்
திரசத்தையசத்தைச்சத்தசத்தையலதாய்ச் செப்பியவனிர்வசனமதாய்
பரபிரகிருதிதமசெனுமகிமை பண்டையிலுடையவிச்சோகம். (க௪)

எனைமறைப்பறைச்சிதீண்டியுமகத்தி லிருளிறந்தும்மொளிபிறந்தும்
பினைநனிமாயைதூரத்தியாயும் பிரவஞ்சமருந்தியுபினவயின்
உனிரின்றபார்க்கிற்பஞ்சுகதமு முண்டெனக்கேயிவைதீரா [தே
துனிரின்றபார்க்கினிவைகட்காளானே ஞெருவிருத்தா சலமடைந்

என்னையேதூன்றுவகைகொலைபுரிந்து மினியதோர்ஞானமா
'ணிக்கந், தன்னையேகளவுபுரிந்துமற்றதன்மேற் றவிரந்திடாமயக்கத்
தைக்கொண்டும், பின்னையுமதிலகாமத்தைப்பெற்றும் பேச்சிறந்த
துவெனவுரைத்தும், இன்னவைய்பாதகங்கட்காளானே னெழில்வரு
த்தாசலமடைந்தே. (க௫)

இத்தகைருதகங்கள்பாதகங்க ளெய்தியுமிடமுதற்பற்றும், ஒத்
தவிவ்வுடலிந்தியங்கரணங்க ளொன்றுந்தாக்கற வெட்டவெளியில்,
வைத்தெனைக்கண்டுபாழ்செய்ததந்தோ மலையையேநம்பியுமுலகில்,
இத்தனைகொடுமையுடையவித்தலந்தா னெனக்கென்றேயிருத்ததோ
வறியேன். (௯௭)

வேறு.

வீருத்தகிரிவடிவான விறையவனும்வாழ்க
வினையனேற்கருள்வீருத்த வம்பிகையும்வாழ்கக்
கருத்திலுறவெனக்கருளும் பிரணவமும்வாழ்கக்
காரணியையடைபு மடியாருநனிவாழ்கத்
திருத்தமுடன்றலமுமிசச் சிறப்பதாய்வாழ்கச்
சேர்ந்துறையுமியா வன்கருஞ் செல்வமுடன்வாழ்க
இருத்தியெனையுமையருள யானுணர்ந்தபீடியே
எல்லோருமுணர்ந்துவாடுத லறவேவாழ்க. (௯௮)

ஆவ பாயிரம் உட்பட ௧௦௦.

விஞ்ஞானசாரம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது.

அ த் து வி த வு ண் மை.

காப்பு.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

பொங்கரவதுவுமிந்தும் புரிசடையதனிற்சேர்த்து
 அங்கரந்தனிலிடத்தி' வழகியமானையேந்தும்
 சங்கரன்சேயெம்பாசந் தார் த்தைந் துமொருங்கறுக்க
 ஐங்கரன்கொண்டவாழத் தையனேவணக்கஞ்செய்வாம். (க)

[பெரியநாயகியார் துதி.]

ஆண்டஞ்ருவேகண்மணியே யருளேநீநாடுஎன்றாகப்
 பூண்டவடிவையென்னுடைய புந்தியதனுணின்னுணர்த்தி
 ஈண்டப்படியேயென்னாவிலிருந்து முணாக்கவேண்டுகே
 நீண்டமாலுமயன்போற்று நிமலவிருத்தகாயகியே. (உ)

பாயிரம் முற்றும்.

நூ ல்.

மேலாஞ்சதுட்டசாதனங்கள்மேவிநிறைந்தபேர்க்குணாக்கின்
மேலாமதுநாமெனத்திடமாய் விளங்குமடையிலலாதவர்க்கு
மேலாமபரமன்மான்மமுவாய் விளங்கியுணாத்தும்விளங்காது
மேலாஞ்சாதனங்கள்வர மேவவேண்டுஞ்சாதுசங்கம். (௧)

உண்டாத்தோன்றியமித்திடுத லொருநம்வடிவேயுருநாமம்
கண்டேயிடம்மாத்திரமல்லாற் கருதிப்பார்க்கின்வேறில்லை
பண்டேமுதலித்தகவாகும் பலவாய்க்காணன்மைத்திரிவால்
விண்டாற்றிரிவுவேயகமாய் விளங்குநமதுவடிவமே. (௨)

எந்தச்சத்திலசத்தாகு மிந்தவுலகுசத்தாகும்
எந்தச்சத்திலசத்தாகு மிந்தவுலகநூன்விளங்கும்
எந்தவின்பிற்றுன்பாகு மிந்தவுலகமின்பாகும்
அந்தச்சச்சிநூனந்த மதுவேநமதுவடிவாகும். (௩)

எல்லாநாமெயனவறிந்தா லென்தநினைவானினைத்திடுதல்
சொல்லாலென்தையுணாத்திடுத றெழிலாலென்தைச்செய்திடுதல்
நில்லாவுலகைவேறெனவே நினைதலுணாத்தெழில்புரிதல்
நல்லாரனைத்துநாமெனவே நாடாரவையினென்றையுமே. (௪)

நானாங்கத்தோன்றியிடு நாமரூபமிவையனைத்தும்
நானாங்கல்லவொருநாமே நாடிமகிழுஞ்சித்திரங்கள்
தானாஞ்சித்தாகாசத்திற் றன்னைத்தானேதான்றானே
தானாங்கருவியினில்வணாந்து தானேநோக்கிமகிழ்த்திடுதல். (௫)

தங்கந்தானேபணிநியாய்ச் சாற்றும்விதமாய்விளங்குதலின்
அங்கமுதலாஞ்சுங்களா யறிவேவிளங்குமயவல்லலை
இங்கங்கென்றேபங்கொன்று மில்லையகண்டவறிவொன்றே
துங்கவறிவுதோன்றளவுந் தோன்றுநானாவிதரூபம் (௬)

இன்னொன்னானி துவதுவென் றியம்புமுலகம்வேறன்று
கன்னொனந்தலீலையினுற் றன்னைத்தானேதன்னிடத்தில்
அன்னொனின்னை துவிதுவென் றனந்தவிதமாய்த்தான்பகுத்தே
உன்னொநின்றுதானடிக்கு மொருகூத்தெனதேயியம்புவரால். (எ)

தங்கமொன்றேபணிதிகளிற் சாற்றும்விதங்கள்வெவ்வேறு
தங்கவிலக்கணமுமன்று தங்கம்விடவும்வேறன்று
தங்கமழியாப்பணியழியிற் சாற்று விர்த்தக்கைமைபோல்
எவ்ருநிறைசித்தாகம்மி விலகுமிந்தவுலகமே. (அ)

தானுண்டாகிலுலகுண்டாந் தானுண்டாகிலுயிருண்டாம்
தானுண்டாகிற்பரமுண்டாந் தானுண்டாகில்விடுண்டாம்
தானுண்டாகிற்பஞ்சதொழிற் றாலுண்டாகுந்தனையன்றித்
தானுண்டோமற்றவையதனாற் றானேயனைத்தும்வேறில்லை. (க)

மந்தவிருளிற்கயிற்றரவின் மாறுபாடாய்த்தோன்றுதல்போல்
இந்தவுலகுமுயிர்களுமவ் வீசன்றாறுமுடிபுரடையும்
பந்தம்விடுமீசன்செய் பஞ்சகிருத்தியங்களுமே
அந்தநமதுசொருபத்தி லாரோபிதமாய்நின்றிலகும். (க0)

அனந்தவிதமாங்கீற்றையுடைத் தாகுஞ்சிலையொன்றைதப்பார்க்கின்
அனந்தவிதமாய்த்தோன்றி யிடுமந்தக்கீற்றுஞ்சிலையொன்றே
அனந்தமுடையநம்மிடத்தி லகிலமந்தத்தகைமைபோல்
அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மறிவேயன்றிவேறில்லை. (கக)

மையேயிருநித்தினாமோக மயக்கிற்கனவைக்கனவதனில்
பொய்யேயெனத்தோன்றாதவர்க்கே புகலவேண்டுகனவுணர்ந்தோர்
மெய்யேபோலத்தோன்றிகனி விளங்குஞ்சகஞ்சற்றருவன்றிப்
பொய்யேயெனத்திட்டமதாகப்பொருந் தத்தோன்றாதொருக்காலும்.

கனவினனவேயுணர்ந்துயர்ந்தோர் கனவென்றொருவற்குரைத்திடினு
கனவிதெனவேகாணாது காணுந்தனக்கென்றறிவுதிக்கின்
வினவிலதுபோனனவையுந்தம் விசற்பமெனவேயுரைத்திடினும்
நீனைவினிச்சமயக்கொள்ளாது நிசமாந்தனக்கென்றறிவுதிக்கில். (௧௩)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தவனைக் கனவினீயாரெனவொருவன்
வினவிலவனுநவதனில் விளங்குந்தனையேயுரைப்பனதில்
நனவைநினைவென்றுணர்ந்தவனை நனவினீயாரெனவொருவன்
வினவிலவனுமகண்டமதாய் விளங்கும்பிரமமேயென்பன். (௧௪)

நனவிற்றோனிடத்திருக்க நவினித்தினாயின்மோசத்தால்
கனவிற்றேசாந்தரமுதலாய்க் காணுமனைகலிதமய்தின்
வினவினொழுகண்டமதாய் விளங்கியசையாதிருப்புவே
கனவிமமாயதனில்விதமாய்க் காணுந்தேசாந்தரமுதலாய். (௧௫)

கனவிற்றோன்றும்பொருளெல்லாங்கனவிந்கனவென்றுணர்ந்தக்கால்
நனவில்லிவகாரந்தோன்று நலிற்றுமிந்தத்தகைமைபோல்
நனவிற்றோன்றுஞ்சகமனைத்து நமதுசங்கற்பம்மெனவே
நனவிற்றோன்றியிடுங்காலே நமதுசொருபந்தோன்றியிடும். (௧௬)

மனத்திற்கனவிந்கனவெனவே மதிக்கினந்தவிவகாரத்
தனத்தமுறினுங்கலக்கமுறாநதிகமுறினுமகிழ்ச்சியுறன்
மனத்தினனவில்லிவகார மயங்கிநீங்காதிருப்பனதின்
கனத்தசகஞ்சங்கற்பமெனக் கண்டாற்றினேநீங்காதிருப்பார். (௧௭)

செங்காதனத்தில்வீற்றிருக்குஞ் சிறப்பாராகங்கனகடைந்து
மங்காப்புலத்தன்மையைமேவி வருந்துவோன்றனவனுநின்
அங்காஞ்சோகமோகமெலா மந்தக்கணமேநீங்குமதின்
இங்காஞ்சேவத்துவமோக மிரியுந்தனைத்தேர்ந்தக்கணமே. (௧௮)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தந்தக் கனவினனவைநோக்கிடினக்
கனவையொழிந்தவக்கணமே காணுநனவில்லிழிக்குமதின்
நனவைச்சங்கற்பமென்றுணர்ந்து நனவிற்றினையேநோக்கியிடின
நனவையொழிந்தவக்கணமே நமதுசொரூபத்தேவிழிக்கும். (௧௯)

கனவையொழிந்துநனவதனைக் கண்டார்நனவினின்றபின்
கனவையேநோக்கியிடினமுன்னங் கண்டபடியேதோன்றும்தின்
நனவையொழிந்துதன்சொரூப நன்றபுணர்ந்தேதாரதினின்ற
நனவைநோக்கினிலைவுகொடு நாடினமுனம்போற்றேன்றியிடும். (௨0)

உறக்கமோகமதிற்கனவி லுலகமுயிர்கள்விவகாரம்
சிறக்குமெய்ப்போற்றேன்றியதைத் தேரிடபொய்யாயிடும்ஃதின்
மறக்குமாயாமோகமதின் மாசார்பந்தம்வீடதெனப்
பிறக்குமவைகடமைத்தேரிற் பேசும்பொய்யாய்ப்போய்விடுமால்.

ஒருவனுளதாகையிற்கனவு முண்டாமுறக்கமோகமதின்
ஒருவனிலதாகையிற்கனவு மொருகாலையினுமிலதாகும்
சொரூபநமதுண்டாகையினுற் றேன்றுநானாவிதசகநம்
சொரூபமிலதேவிலையதனாற் றேன்றுமனைத்துஞ்சொரூபமே. (௨௧)

படிகூத்தடுத்திறங்கனதிற் பத்திபாயுமந்நிறமாய்ப்
படிகமாகிவீங்கினதிற் பகருமிந்தத்தகைமைபோன்
முடிவினமதுசொரூபத்தின் மோகஞ்செயுமாயையிற்றேன்றும்
முடிவில்பந்தம்வீடதுயின் மொழிபுமாயையென்பதயில். (௨௨)

பழுதையதனிற்றேன்றியிடும் பாம்பையுள்ளபடிநோக்கில்
பழுந்தையேதோன்றியிடும் பாம்புமதுவாய்விடுமஃதின்
பழுதில்சிலத்திற்றேன்றியிடும் பன்மையுலகைநோக்கியிடின
பழுதில்சிலமேயாய்த்தோன்றும் பன்மையுலகும்துவாய்ப்பேரம். (௨௩)

தோன்றிவிளங்கும்பொருளெல்லாந் தொல்வேதாந்தவிசாரணையில்
ஊன்றினோக்கியனுதினமும் சூகமதனிற் பரிசயித்தால்
தோன்றிவிளங்குமறிவொன்றே சென்மாத் திரடிய்விடுமுலகம்
ஊன்றினோக்காதவர்கட்கே யுளதுபோலத்தோன்றியிடும். (௨௫)

ஏகமகிரின்மலமா யிருக்குமக்கிப்பந்தமெனும்
மோகம்வந்ததேதென்று முன்பின்பாராதிப்பந்தம்
போகவழியேதெனநாடிப் பொருந்துமவே தவிசாரணையால்
சூகமதனிற்சிறைக்கினதி னுள்ளவியல்புபின்னேறும். (௨௬)

பரவையானேயோரலையிற் பலவாய்விளங்குமோரலையில்
பரவையுடையொன்றாகிப் பழையபடியேவிளங்குமதின்
பரவுஞ்சொருபஞ்சங்கற்பப் பகுதியதனிற் பலவாகிப்
பரவுமசங்கற்பத்தொன்றாய் பழையபடியேவிளங்கியிடும். (௨௭)

கடங்கடமதுகாரணத்தைக் காட்டிடாதுமுன்விளங்கும்
படங்கடாமு மப்படியே பகர்வாரணமுக்காது*
சடங்குளாகுமிச்சகமுந் தான்முன்விளங்குங்காரணமாய்
இடங்மொன்சொருபத்தையுங்காட்டா திருக்குமதைவிட்டகலாதே.

மரத்தைநோக்கின்மதகரியு மறைந்துவிளங்குமதைநோக்கின்
மரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும வாறுபோலச்சகமுமுதும்
பரத்தைநோக்கினதின்மறைத்து பரமாய்விளங்குஞ்சகநோக்கில்
பரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் பரமேயனைத்துமாதவினாள். (௨)

நாகந்துதிக்கைநனைநோக்கி னாகரமுந்தோன்றியிடும்
நாகநயனந்தனைநோக்கி நயனஞ்செவியுந்தோன்றியிடும்
ஏககருவிபார்த்தபடி யிரண்டிவிதமுமவிளங்குமதின்
ஏகபரமும்பார்த்தபடி யிலகுமுலகுஞ்சித்ததுமாய். (௩0)

ஊனும்போகமெமதென்றே யுன்னல்விசாரமிலாமையினால்
நீநானவைகளிவைகளென நிலைபோல்விளங்கியிடுமிந்த
நாளுவிதமாஞ்சகமுழுது நாமேயன்றிவேறில்லை
தானாய்நோக்கிற்றாளுகுஞ் சகமாய்நோக்கிற்சகமாகும். (௩௧)

மாயையெனுமிவ்வுணாக்கருத்த மதிக்கின்றயாதொன்றிலாததுவு
மாயையெனவிப்படியிருக்க மதிப்பரதனையிருவகையாய்
மாபைமெய்யென்றுணாத்திடுவர் மயக்கப்பட்டுத்தனையறிந்தோர்
மனையெபாய்யென்றுணாத்திடுவர் மயக்கநீங்கித்தனையறிந்தோர். (௩௨)

நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடன்மனமும்புறமுகமும்
நாமரூபந்தனைநீக்கி நாடலறிவுமுண்முகமும்
நாமரூபத்தெவ்வளவு நாட்டஞ்சொரூபந்தோன்றாது
நாமரூபநாட்டம்விடினமதுசொரூபந்தோன்றியிடும். (௩௩)

அனாயகுமாரன்புலையருட னணுகிமறந்துமொருவரால்
அனாயகுமாரனெனவிறியி லஃதெப்போதுமறவாதின்
தனாயிலாசானெழுந்தருளித் தனைப்பார்த்ததுநீயெனவுரைக்கின்
புனாயிலதுவாமுவவத்தை பொருந்தும்பொழுதுமறவானால். (௩௪)

படியிற்பொருளின்மெய்யொன்று படிஞென்றிந்தவிருவகையும்
முடிவின்மெய்யொய்யறிந்திடலா மொழிபுறிந்தத்தகைமைபோல்
கொடியவுலகையெய்யெனவே கூறுமதைபுறநிந்திடலாம்
முடிவிற்கசும்பொய்யெயுரு முத்தியொன்றேமெய்யாகும். (௩௫)

அகிலந்தோன்றும்பொழுதுமறைந் ததிட்டானமதாய்விளங்கியிடும்
அகிலநீங்கிற்றான்விளங்கு மந்தச்சச்சிதானந்தம் [நில்
அகிலந்தோன்றும்பொழுதுமறைந் ததுதோன்றுதல்போலதுதோன்
அகிலந்தோன்றாததனின்மறைந் ததனாலகிலமசத்தாமே. (௩௬)

முத்தியாதோவெனவெண்ணி முயங்குவேண்டாமியிஃதறுதி
முத்தியுனதேற்பந்தமுண்டா முத்தியொருகாலையுயில்லை
முத்திதானாஞ்சகம்வேறின் மோகமதிற்காண்பதைப்போக்கின்
முத்தியாகுமீநிலையை முயன்றுவருந்திரிலைகொள்வாய். (௩௭)

இல்லாமாயை தங்கணிலை யாருநிற்கவம்மம்ம
பொல்லாப்பிறப்பிற்றபட்டதுமாய்ப் பொக்கமிகவுந்தவிர்த்ததுமாய்
நல்லாரிணக்கஞ்சேர்ந்ததுமாய் ஞானவிசாரமுதித்ததுமாய்
எல்லாமாம்வீடடைந்ததுமா யார்க்குங்காட்டிமறைந்திடுமே. (௩௮)

எல்லாரீங்கிச்சற்குருவை யெங்குந்தேடியடைந்தருளி
நல்லாருணருஞானநூ நவின்றுவிசாரஞ்செய்வதுவும்
பொவ்லாமனத்தையொடுக்கிரிட்டைபொருந்தினோகிகல்லாநோக்கு
இல்லாமாஸுயதனை த்துணிவா யில்லையெனவேகாண்குதற்கே. (௩௯)

விளங்குஞ்சகங்களினைத்தினிலும் விளங்குநாமா திகணீங்கி
விளங்குமதைமாத் திரனோக்கில் விளங்கும்பிரம்மக்கணமே
விளங்குநாமா திகளுமதாய் விளங்கும்வேறாய்விளங்காது
விளங்குமிந்தநிலையெவர்க்கும் விளங்குமவிரோதமதாயே. (௪௦)

நாமரூபம்விளக்கல்பரம் நாடலுயிராமவைமாயை
நாமரூபந்தனைநோக்கி நாட்செய்தலஞ்ஞானம்
நாமரூபத்திவ்வுளவு நாட்டமெனவேசெய்தல்வினை
நாமரூபந்தனைநோக்கிநாடு மிடத்திலிவைநிகழும், (௪௧)

உருவநாமனோக்கிடத்தி லுளதாமிந்தவைவகையும்
உருவநாமனீக்கிடத்திலொன்று மிவைகளிலவாகிச்
சொருபுமொன்றேறிகழ்தலினுற் சொன்னவிவைகளைங்கையும்
சொருபமன்றிவேறில்லை தேன்றும்விவகாரத்திசையிலு. (௪௨)

விவகாரத்திற்பகுப்புகளாய் விநியும்பரமார்த்தம்மதனில்
சிவகாரமதாய்விளங்கியிடுஞ் சிவமேயனைத் துமாதவினால்
பவகாரியத்தையுடையோர்க்குப் பகுப்பேயென்றந்தோன்றியிடும்
பவகாரியத்தையொழிந்தோற்குப்பகுப்பொன்றின்றிச்சிவந்தோன்று

பந்தத்திசையிற்பலவென்றும் பரமார்த்தத்திலொன்றென்றும்
இந்தச்சடங்குசொருபத்தி லென்றுமில்லநோக்கியின்
எந்தக்காலுமொருபடித்தா யிலங்குஞ்சொருபயிவைமாயா
தொந்தமதனிற்றேரூன்றியிருஞ் சொருபத்தாரோபிதமாகும். (சச)

மித்தியவாதிவேதாந்தி விளங்குஞ்சுவசித்தாந்தி
சத்தியவாதியிருவர்களுஞ் சாற்றுந் சங்கடக்கடக்காதை
மித்தியவாதிசகத்தினுக்கு விளம்புஞ்சிருட்டிமுடிவினின்றும்
சத்தியவாதிசிவமொழிந்து சற்றுமவேறில்லெனவுரைக்கும். (சசி)

சகமதென்பதிலையெங்குந் தானேரின்றுவிளங்கியிடு
சகமதெனவேதோன்றிடுதல் தமதுசங்கற்பம்மதனி
லகமதனிலேகண்டெனரா தவையிற்சிககிப்பந்தமுறு
மகழதனிலேகண்டகற்றி லப்போபண்டைப்படிநிகழும. (சசு)

பந்தமின்றிவிடின்றிப் பரமேயெங்கும்விளங்கிடவும்
பந்தம்விண்ணெடெனவுரைத்தல் பார்க்கின்மாயாமோகமதில்
சின்தைவிரிவேபந்தமதாஞ் சின்தையொடுக்கடிவீடாடி
இந்தவகையாயபந்தம்வி டியம்புமபவாதமதாகும். (சசு)

தோன்றிநிகழுமுல்கெல்லாஞ் சொருபமேமற்றுநாமம்
தோன்றிநிழ்தன்மாயையே சொருபம்விடவுமவேறன்று
தோன்றிநிகழுமுருகாமஞ் சொருபம்விடவேறெனவுன்னி
தோன்றிநிழ்தவ்ந்தமதாஞ் சொருபமெனவேயுனல்வீடும். (சசு)

உருவநாமமவைக்கிருப்பு முதிப்புஞ்சொருபத்தினையன்றி
உருவநாமமவைதனக்கே யொருகாலையினுயிலதாகும்
உருவநாமமவைநோக்க லொருவிநமையேநோக்கியிழன்
உருவநாமநிகழ்ந்திடா தொருநம்வடிவாயேநிகழும். (சக்)

பந்தமென்றும்வீடென்றும் பயிலுநிணவேபந்தமதாம்
பந்தமெங்காய்வீடெங்காம் பரத்தைவிடவேறிலாமையினால்
தந்தஞ்சங்கற்பந்தனிலே தாதே மோகித்திடுமுயிர்கள்
தந்தமசங்கற்பந்தனிலே தாமேகீங்கியிடுமோகப. (ரு 1)

உருவநாமந்தனைநோக்கி லொருதன்னிலையீய்க்கினதாம்
உருவநாமந்தனைநீக்கி லொருதன்னிலையேறின்றதுவாம்
உருவநாமமவையிரண்டு மொருதன்வடிவேயெனக்காணில்
உருவநாமந்தானையா யொருருமது வேமுத்தியுமாம். (ருக்)

மொன்றொன்றியேதேதுபந்தங் கூடுபயிதேதெனவேண்டாம
உள்ளாப்புறம்புமெனவிலையி லுதவுமெழுதுதனக்கதனின்
நெறாருஞ்சங்கற்பங் ளெல்லா டிரியநோக்கியிழந்தன்னே
உள்ளாப்புறம்பு மின்றியெங்கு மொரியாய்க்காணலாகியிடம். (ரு 2)

ஒளியேயெங்குமல்லிளங்கிமிமங் மொளியில்லிளங்கு முலகெல்லா
ஒளியேயன்றிவேறாமோவொளியை யறியாருலொன்டர்
ஒளியேயன்றியுலகுதனக் கொருகாரணமுமில்லையதனால்
ஒளியேயனைத் தூந்திரை நுரைக ளாவரியலதுவேறு மா. (ரு 3)

மாயைவேறொன்றெனவுன்னி மதிக்கவேண்டாம்பேதமதி
மாயையாகுமற்றஓதை வருந்திமுயன்றுபேர்த்திடுக
மாயைகீங்குமிந்தமதி வந்தவழியேதெனவேண்டாம்
மாயைநெறியிலம்மதியை வதைக்கிலதுவந்ததுதோன்மும். (ரு 4)

விளங்கியிடுமிவ்வுலகெல்லா மித்தைஹிவேயென்பதுவும்
விளங்கியெங்குந்தற்சொருபம் விமலவடிவேயென்பதுவும்
விளங்கிலருத்தமொன்றையாம் வேராய்க்காணுமெதகற்றி
விளங்குமொளியாயேகாண்கில் விளங்குமருத்தமொன்றையே. (௫௫)

தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகங்காகிவிளங்கியிடுப
தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகம்போயொடுங்குமதனாலே
தனதுவடிவேசகங்கெல்லாந் தன்னேவிட்டே நிலைதங்கம்
தனதுவடிவைவிடப்பணிக டான்வேறுகிவிளங்கிடுமோ. (௫௬)

நிலைமைநீங்கிற்சகமுதித்து நிசுமாமாகுமற்றவையின்
நிலைமைஞானவிசாரணையி னிசையபோயொடுங்குந்தோற்றரவு
நிலைமையாகுந், னேனோக்கி நீங்குமறையுமிசசகத்தின்
நிலைமையொருவேதுவினுதிக்கு நீங்குமிருமையதுவினில். (௫௭)

எல்லாநாமெப்படியாவோ மென்னவேண்டாமிலக்கணம்பார்த
தெல்லாநோக்கியிடுபிடத்தி விருப்புந்தோற்றரவுமின்பும்
எல்லாவிடத்துமுண்டாகு மியல்புமவையேபிரித்திட்டால்
எல்லாமெங்கேதோன்றிடுமோ விதனாலெல்லாநாமாகும். (௫௮)

வெள்ளிவகற்பமதிருக்கிளஞ்சில் விளங்கும்விகற்பந்தனைநீக்கித்
தள்ளின்வெள்ளியென்பதுபோய்த் தானேவிளங்குமக்கிளஞ்சில்
வெள்ளியென்றபொழுதுமல விகற்பமென்றபொழுது
வெள்ளியாகிநீங்கினதில் விமலத்ததுபோன்மாயையுமே. (௫௯)

ஒன்றையென்னின்முத்தியில்லை யொருவன்வேறேயுண்டென்னில்
ஒன்றையாகமாட்டாமற்றோன்றா மென்னிலொன்றுகெடுப
ஒன்றையென்றவாதிக்குமோதுமிரண்டேயென்றவர்க்கும்
ஒன்றையிரண்டுமொன்றே யுண்மைகற்பிதம்பிரண்டே. (௬௦)

விகற்பவிதமுதற்றேன்றி விளங்குமலிமலமதினின்றிய
விகற்பமதிற்றேன்றும்விண்ணிற்பீலிதோன்று தல்போல்
விகற்பமதிற்றேன்றுவதொழிந்து வேறில்லெனவேவிடுத்ததனை
விகற்பமின்றியேநோக்கின் விளங்கும்விமலந்தானாயே. (சுக)

இந்தவிதயமவையில்வரு மின்பும்பேரின்பத்திருந்தே
வந்தலேசபிட்டமது வந்துகிடைத்தவக்கணமே
அந்தமுகமாய்மதிதிருமீபி யறிவானந்தங்கணம்பொசிக்கும்
அந்தமுகமேயெக்காலு மாகினைத் துமடைந்ததுமாம். (சுஉ)

விருத்தியொன்றுமில்லாமல் விளங்குநிலையேநாமதனில்
விருத்தியேதான்றின்புன்பினின் விளங்குஞ்செகசீவபரங்கள்
விருத்திநீங்கின்புப்பொருளும் விளங்கிடாமற்றதனாலே
விருத்திதானேபந்தமதாம் விருத்தியொழிவேவீடாகும். (சுங)

நிருவிகற்பமதிடத்தி னின்றவிகற்பமுதித்தளவில்
ஒருமுப்பொருளுமுதித்துவிடு மொருங்கேழுலவிகற்பமதை
ஒருவிநமதுநிலேதோன்று மொருமுப்பொருளமதுவாகும்
குருவினருளினிநிலையைக் கூட்டவேண்டுகநெறிநின்றே. (சுஃ)

ஏகபரத்திற்கேன்றுலகி லெங்குமவிதயமாதல்பரம்
ஏகவிதயமாதலுயி ரிந்தவுயிர்க்கேழுத்தியினி
ஏகவிதயமுதற்றள்ளி யெங்குமாகும்விதயமது
ஏகத்தள்ளிமற்றுலகு மிறக்கிற்பண்டைப் டிகிழும். (சுசு)

எங்குமவிதயமாம்பரத்துக் கிருளெக்காலுமில்லாகும
தங்குமுயிர்க்கேமறதியுண்டாந் தன்னொற்றளவேகூட்டி
எங்கும்விதயமாம்பரமே யேகவிதயவுயிர்போலத்
தங்கிக்குருவாயெழுந்தருளித் தள்ளுமுயிர்க்கண்மறதியெலாம். (சுஃ)

மாயையதனில்முய்முதலும் வகுப்பாய்விளங்கியிடுமந்த
மாயைகீங்கிலொருமுதலாய் வகுப்பொன்றின்றிவிளங்கியிடும்
ஆயபிரமமென்றுளதோ வன்றேயில்லாமாயபுமுண்
டாயபிரமமுள்ளளவு மந்தமாயைக்கழிவில்லை. (௬௭)

இந்தமாயைக்கழிவிலதே வந்தவுயிருக்கொட்காலும்
அந்தமுச்சுயிலையெனனி லறையுமுயிர்கடமைமறந்த
பந்தகீங்கினக்கணமே பரமாய்விளங்குமதையன்றி
இந்தவிலல்லாமாயைக்கழிவிலதினிலைவீடெனவீட்டா. (௬௮)

சன்னை மறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிகீங்கிற்றான்விளங்கும்
தன்னை மறந்ததேபந்தந் தன்னையறிந்தசேமுத்தி
தன்னைவிடவோரொருளில்லை தானேபிரமமாயபும்பின்
தன்னைவிடவோராய்விளங்கா தானையாகிவிளங்கியிடும். (௬௯)

சன்னையறியாவிபற்றையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியிடும
தன்னையறிந்தவுடனசத்தாய்த் தானேவிளங்குமவிலகலகய
தன்னையறியுமளவு விவை தன்னைவிடவோறிலையெனவே
தன்னைநோக்கியிடினவையுந் தானாய்விளங்குமுடிவதனில். (௭௦)

இல்லாமாயைதானிருந்ததன் னிறந்ததன்னவைபந்தமதாதா
இல்லாமாயைதனைமெய்யா யெண்ணுமதியேபந்தமதாய
இல்லாமாயைதனைப்பொய்யா பெண்ணுமதியேமுத்தியுதாய
இல்லாமாயையிலையென்றே யியல்பாய்த்தோனாறுந்தன்னிலையில். (௭௧)

நினைவேழமற்றதனி னின்றவிநியுமுய்முதலும்
நினைவகீங்கிலவைமூன்று நினைவிலொடுங்கும தனாலே
நினைவேபந்தநினைவொழியி னிலையையானமுத்தியுமாம்
நினைவேகீங்கியனுதினமு நின்றநிலையெனின்றிடுக. (௭௨)

நினைவுநீங்கிலுருநாம நீங்குமவையைத்தள்ளிடினும்
நினைவுநீங்குமற்றவையி னினக்கேத்ச்சையதினின்று
நினைவுநீங்குகின்றிடமே நிலையானமுத்தியென்று
நினைவுகொண்டநீ நிலையைவிட்டுநீங்காதென்றுநின்றிடுக. (௭௩)

நினைவைநீக்கினோக்கியிடி னிமலசொருபந்தோன்றியிடும்
நினைவைமேவினோக்கியிடி னிலையிலுலகந்தோன்றியிடும்
நினைவிலுலகமறிந்ததுவு நீங்கிச்சொருபமறிந்ததுவும்
நினைவிலோக்கற்றானில்லை நிகழுமாயாமோகமதில். (௭௪)

தனதுநிலையற்றானிற்கச் சாற்றுமாயாமோகமதில்
தனதுவடிவைமறந்துயிர்போற் றங்கிநீங்கிற்றானிகழும்
தனதுவடிவுதோன்றளவுஞ் சத்திபோலவிளங்கியிடும்
தனதுவடிவுதோன்றளவிற் றுனையசத்தாய்விளங்கியிடும் (௭௫)

கானனீருங்கயிற்றரவுங்கட்டையதனிந்கள்வனுமே
ஆனவவைதம்மதிட்டான மூருமவைகடோன்றளவும்
ஆனதவைமெய்ப்பாற்றோன்று மதுபோற்சகமுமதிட்டானம்
ஆனசொருபந்தோன்றளவு மசத்தல்னாதுபோல்விளங்கும். (௭௬)

?அதிட்டானமதுதோன்றளவு மதுமெய்ப்போலவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றியபின் னசத்தேயாகிவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றளவு மசத்தெண்ணெணியேநோக்ககற்றி
அதிட்டானமநீந்தனைநோக்கி லசத்தேயாகிவிளங்கியிடும். (௭௭)

தன்னைச்சேவனெனத்திரிவாய்த் தானினறுணர்தலஞ்ஞாம்
தன்னைப்பிரமமெனத்துணிவாய்த் தானினறுணரீதலெனாம்
முன்னைத்துடர்ச்சிவிடயமது மூலவரவும்வாதையும்
பின்னையொருங்கேயொழிந்துவிடும் பேணல்விடுதலவைவேண்டா.

?அதிட்டானம்=உண்மை.

ககஅ!

அத் துவிதவுண்மை.

நிமலநெஞ்சையுடையோர்க்கு நிலத்திலாசானெழுந்தருளி
விமலதத்துவமசியெனவே விளம்பிலவனுக்கக்கணமே
மூமலகீங்கிச்சிவம்விளங்கு மோகநெஞ்சையுடையோர்க்கு
மூடலச்சார்வாய்வாதனையே மூடிபுகவுநிறைந்திடமே (எக)

எங்கேநிறுத்தினங்கிருக்கு டியல்பையுடையநெஞ்சையோர்க்கு
கிங்கோர்மயக்கங்களுமில்லை யிச்சையிறந்தநிலையாகின்
அங்கேயாசானெழுந்தருளி யதுகீயெனவேயுரைத்தவுடன்
அங்கேசொருபநாமெனவே யறுதியாகத்தோன்றியிடம். (அ0)

ஒருவவேண்டுமனை துதுமென வுன்னவேண்டாவினை கீங்கில்
ஒருவுமனை துதுமவினையுளதே லொன்றிமேவுமற்றவையை
ஒருவல்பற்றலவையைவிடத் துள்ளபடியேமூடியுமெனச்
சொருபநாமேயெனத்திடமாய்த் தோற்றமதற்கேமுயன்றிடம். (1)

சொருபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணிந்தபேர்களில்லறத்தை
மருவிநீங்காதிருந்திடினு மற்றோர்குறையுமவர்க்கில்லை
சொருபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணியாதவர்களில்லறத்தை
ஒருவிநீங்கினதுகொண்டே யுளதோமுத்திபவமறுமோ. (அ2)

மருவியில்லினிருந்தவர்க்கு மருவுஞ்சோகமோகமென்றும்
ஒருவித்துறவையடைந்தவர்கட் கொருவுமென்றுங்கூடாது
சொருபநாமென்றறியார்க்குச் சோகமோகமற்றுவிடா
சொருபநாமென்றறந்தவர்க்கே சோகமோகமற்றுவிடும். (அ3)

மித்தையதனைப்பற்றிடவும் விடவும்வேண்டாவிவ்வுலகை
மித்தையெனக்காண்குதல்போதும் விட்டுகீங்குமுடனொருங்கே
எத்தைவிடுதலெதைப்பற்ற லென்னிற்சேவத்துவமான
அத்தைவிடுதல்தனைநோக்கு மதைப்பற்றிடுதல்கெறியாகும். (அ4)

இல்லமென்றுத் துறவென்று மெண்ணவேண்டாமற்றவையில்
அல்லனீங்கியொருநிலைவா யசைவற்றிருந்துசொருபமதைச்
செல்லவிடையூறின்றியதைச்சேர்த்தேனென்றுதன்னிலையைப்
புல்லவிடையூறாகுமதைப் போக்கிவிடுகவேதானும். (அடு)

விளக்குஞ்சொருபநோக்காது விளங்குமுலகைநோக்கியிடின்
விளக்குஞ்சொருபந்தோன்றாது விளங்குமுலகைதோன்றியிடும்
விளக்குஞ்சொருபந்தனைநோக்கி விளங்குமுலகைநோக்கமறில்
விளக்குஞ்சொருபமேதோன்றும் விளங்குமுலகமதுவாய்ப்போம். ()

தன்னை மறைத்தீபந்தமதைத் தள்ளிநீக்கித்தனையறியில்
தன்னைவிடவோர்பொருளுமின்றித்தானேதானொய்விளங்கியிடும்
தன்னையறியும்வவளவுத் தன்னைவிடவேறிலையெனவே
தன்னைநோக்கியொருநிலைவாய்ச் சாதித்திடவேமிகவேண்டும். ()

மூலவக்கரம்மதனின் மூன்றககரமுரின்றதுபோல்
நீலவுற்பலம்மதனி னிறமுன்மூன்றுரின்றதுபோல்
சீலமதனினோக்கியிடிற சீவன்பரமச்செகமூன்று
கோலமவையுஞ்சொருபமதாய்க் கூடிகிகமுமொன்றாயே. (அஅ)

எல்லாமாகுந்தற்சொருப மிருக்குமளவுமாயையுமுண்
டில்லாமாயையுள்ளவு மீசன்புரியும்பஞ்சதொழில்
இல்லாதொழிந்துபோவதில்லை யிதனாற்புபுரமுண்டு
சொல்லாநின்றவிவர்க்குக்கரி சொருபந்தானே பகுத்துநிற்கும். (அஆ)

பகுத்துநின்றதற்சொருபம் பரசீவருக்குச்சாட்சியுதாய்ப்
பகுத்துநிற்குஞ்சாட்சியையே பார்த்துத்தத்துவமசியென்று

0 பஞ்சதொழில் என்பது சிருட்டி, திதி, சங்காரம். திரோபவம்
அனுக்கிரகம், என்பனவாம்.

வகுத்துமாவாக்கியங்கூறு மற்றிச்சீவன் றீனையல்ல [ர்த்தே.
தொகுத்துக்கேட்டதிவனென்னுஞ் சொன்னதிவன்சாட்சியைப்பா

இந்தச்சீவன்கற்பிதமே யின்றிவேறார்பொருளல்ல
அந்தச்சொருபயிவனாகா னந்தச்சீவனென்றாகும்
இந்தச்சீவனதுநாமென் றெண்ணிச்சோகம்பாவிக்க
அந்தச்சொருபமாய்விடுவ னவனைவிடவேறிவனிலதின். (கக)

இதனாற்பந்தமுத்தியுமுண் டிதனாற்பந்தமுத்தியின்
றிதனன்முத்திபெற்றவனுண் டிதனன் முத்திபெற்றவனின்
றிதனாற்பலவேயாகியிடு மிதனாலொன்றேயாகுமென
இதனாலவிரோதமதூகு மிதுவேநமதுசித்தாந்தம். (கஉ)

இந்தநெறியிலனுதினமு மேகாந்தத்திலொருநினைவாய்ப்
பந்தமுத்திமார்க்கமதைப் பகுத்துவந்தவழிப்படியே
தொந்தமகற்றிப்பழையபடி சொருபமதனினின்றிடுன
இந்தவகையேயருள் புரிந்தா னெனையாள்விருத்தவம்பிகையும். (க)

கோர்த்துப்பத்துத்திசைகளினுங் குலவுப்பதினாலுலகத்துங்
பார்த்துநோக்குமிடமெல்லாம் பரமேநிற்கயானவமாய்க்
கூர்த்துநோக்கிப்பாராது கொடுமைகளிலெநாட்கழித்தேன்
சார்த்துவிருத்தவம்பிகை நின்றிந்தோவென்றான்யான்கண்டேன். (க)

கொக்குமினாதேருதலினருட் குருவினருளிலியானோக்கத்
திக்குலோகமென்றதெல்லாந் தெரியவேண்டியுரைத்ததுவாய்த்
திக்குலோகமும்கிறந்து தேருமியானுமிறந்ததுவாய்
ஒக்குமுலமையிலலாத வொளியாயெங்குநிறைந்ததுவே. (கரு)

அந்தோவந்தோவாளாவில் வனுபூதியினையறியாது
வெந்தோர்மயக்கிலகப்பட்டு வீணினைக்கழித்துவிட்டேன்

இந்தோபாரென்றருட்சத்தி யெனக்குங்காட்டயான்கண்ட
சந்தோடத்தைச்சொலப்படுமோ தானேதானின்றறிவதுவே. (கக)

எந்தனுடையசரித்திரங்க னெனக்கேநகைவந்திடுகினைக்கில்
இந்தக்குறைகள்பாராம லெனையும்வலி திற்பிடித்திழுத்து
பந்தமுத்திவிவகாரம் பறித்தேயெறிந்துபழையபடி
அந்தவெனதுநிலையில்வைத்த வன்னைக்கெனையோகைம்மாறே. (க௭)

எனதுவடிவையறியாம லிந்தவுயிராய்நின்றதுவும்
யனதுமிகவும்வாடினதும் வழிகாணாமலெங்கினதும்
தனதுகணிற்றோன்றிடுநெருப்பிற் றருவேவதுபோல்வெந்ததுவும்
தனதுகடைக்கண்ணுலொழித்த தாய்க்குமெனையோகைம்மாறே. (1)

என்னையறியாதிதுவனாயு மேங்கியுமுன்றுகிடப்போற்குத்
தன்னோகிராம்விருத்தகிரி தங்குமுமையேதயவாகித்
பின்னையானுந்தானுமொன்றும் பிரயந்தனையேயறிவித்து
முன்னமயக்கந்தனைக்கெடுத்த முதல்விக்கெனையோகைம்மாறே. (1)

எழிலார்விருத்தாசலவடிவா மெந்தைவாழ்கவெனையாளும்
எழிலார்விருத்தவம்பிகையு மென்றும்வாழ்கவெனக்கருளும்
எழிலார்பிரணவமும்வாழ்க வெந்தாயருளேநோக்கியிடும்
எழிலாரடியார் களும்வாழ்க வெனைப்போலெல்லோர்களும்வாழ்க. (1)

வேறு,

ஐராளும்விருத்தகிரிக்குமாறேதவெனுமுனிவ னிசைக்குளாவாய்க்
காளுரும்பழமலையிற்பெரியநாயகியிருந்த டுறழிந்தச்
சீராளும்த்துவிதவுண்மையனுபவமுணர்ந்தோர் திகழ்பாரென்னும்
தேருருஞ்சிவஞ்ஞைமுத்திபெறலுண்மையிது திண்ணந்தானே. (1)

ஆட்பாயிரம் உட்பட-௧0௩.

அத்துவிதவுண்மை - முற்றிற்று,

சிவமயம்.

நீஞ்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது.

பிரமாணுபூதிவிளக்கம்.

அனுபூதியானுரைக்க வாழ்த்துப்பிள்ளையெனக்
கனுகூலமாயிருந்தே யடைவாய்முடிந்திடுமே. (க)

பிரமாணுபூதியினைப் பெரியநாயகியெனக்குத்
திரமாகவருளியவா செப்புவேனவளருளால். (உ)

அவ்ளருளிஇலே யனுபூதியின்விளக்க
மிகவணுரைக்கேனநிலையை யெய்திஇரேசுளிக்க. (ங)

இவ்வனுபூதியையுரைக்கே னீவ்வனுபூதியைன்றாய்ச்
செவ்வீதியினறிந்தோர்கள் தேர்துமிகக்களிக்க. (ச)

வடிவினை நோக்கா துளத்தின் வண்மையைத்தேருதலினெந்தன்
கொடியவுரைபாராது கொள்ளுவர்மேலோரருத்தம். (ஞ)

அறிவறியாக்குழந்தை தனை முன்னேகுமுறுதலின்
பீறிவறியாதவர்முன்னே பேசுகேனனுபூதி. (சு)

குழந்தைகுழறும்மொழிக்குக் கொண்டாமெனைபோல
இழந்தவுயர்ஞானிஞா மென்னுரைகேட்டுண்மகிழ்வார். (எ)

முத்தியைவேண்டி டிபிப்போ முயலவேவேண்டுமெனப்
புத்தியெனக்கருள்செய்த பெரி துவையெங்கும்கண்டனமே. (அ)

தனைத் தவிரவேயொன்றைத் தான்வேறாய்க்கண்டுவிடற்
பினைச்சென்மந்கா து பிரயாணபவமலவே. (ஆ)

தன்னைவிட வேறொன்றுத் தானில்லாத் தன்னிடத்திற்
றன்னினைவினாலே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (க0)

எங்குஞ்சிதம்பரமா யெங்குநிறைந்திருக்கத்
தங்குநினைவாலுத்தே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (கக)

தங்குநினைவதனைச் சாரா துநீக்கிடத்தல்
எங்குஞ்சிதம்பரமா யிருளறவேகண்டனமே. (கஉ)

மந்தகிருளிற்கயிறு மாசணம்போறஞ்ஞன்றுதவி
னிந்தவுலகென்னிடத்தி லிலகுமாரோபிதமாய். (கங்)

பழுதையினின்றோர்சத்தி பாம்புபோற்றோன்றுதற்குப்
பழுதையினுண்டதைப்போலப் பரத்தினுமுண்டோர்சத்தி. (கச)

குனியஞ்சித்துப்பிரமஞ் சுத்தசிவம்பரமென்று
தானிகழ்தல்வேறில்லை தனக்கேபரியாயம். (கடு)

சங்கற்பசத்தியினுற் சகம்போலத்தோன்றியிடுஞ்
சங்கற்பசத்தியதுந் தன்னைவிடவேறில்லை. (கசு)

தன்சத்தையேயுண்டாய்த் தானிருக்குமெப்போலந்
தன்சத்தைதன்னிற் சகத்திற்குத்தானிருப்பே. (கஃ)

தன்சித்தேதோன்றித் தானிருக்குமெப்போலந்
தன்சித்தினாலே சகமும்விளங்கிடுமே. (கஅ)

தன்னின்பேயின்பாய்த் தானிருக்குமெப்போலந்
தன்னின்பினாலே சகமின்பாய்த்தோன்றிடுமே. (கஈ)

தானந்தமில்லாதே தானேயுண்டாய்விளங்கி
யானந்தமாகியென்று மன்றேறிகழ்ந்திடுமே. (௨௦)

தனதசங்கற்பத்திற் றுணுண்டாதலிற்சகமுந்
தனதங்கிசமுன்றுஞ் சகத்திணிகழ்ந்திடுமே. (௨௧)

தனதங்கிசமுன்றுந் தான்பிறித்துத்தானோக்கிற்
றனதங்கிசந்தோன்றுஞ் சகம்போயொளித்திடுமே. (௨௨)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றனதங்கிசமுன்றுஞ்
சகமாகக்காரணமாய்த் தானதிட்டானயதாகும். (௨௩)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றுனதிட்டானமதாகிச்
சகமாகவிளங்குதலாற் றனைத்தவிடிவொன்றில்லை. (௨௪)

தானாய்ப்பார்த்தீயிடுமிடத்திற் சகலமுந்தானயத்தோன்றுந்
தானாய்ப்பாராவிடத்திற் சகலமும்வேறாய்த்தோன்று. (௨௫)

தனைத்தவிடிவேறென்று தான்காணிலவனுக்குப்
பினைப்பயமும்போகாது பெரும்பயமுநீங்காது. (௨௬)

தன்னினைவினாலே சகமாய்விரிந்ததெனத்
தன்னினைவைநீங்கித் தானாயிருந்தனமே. (௨௭)

உண்டாயொடுங்குவது முண்டானதன்னிடத்தே
புண்டாகுமென்றே யொடுங்கியிருந்தனமே. (௨௮)

ஐந்தொழிலு யைந்தொழிலுத்தாண்டத்து
ண்டாநாகருத்தாவு மாகியிருந்தனமே. (௨௯)

இவ்வடிவுகாமல்ல வேன்று * நியதிபண்ணி
யவ்வடிவைநோக்கிடத்தி லனைத்துநாமேயானோம். (௩௦)

தீவ்வடிவுபந்தமென வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
னெவ்வடிவுந்தானா யிருந்தேனாகிசயமே. (௩௧)

தீப்பந்தனைபோக வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
லெப்பந்தமுமீகி யிருந்தேனாகிசயமே. (௩௨)

தீவ்வடிவந்தானாகி யெங்குந்திரிவேனுக்
கெவ்வடிவுந்தானா யிருக்கிலினியென்செய்வேன். (௩௩)

ஒருவடிவுகாக்க வழன்றுதிரிவேற்கு
யருவடிவெல்லாமாகின் வாட்டமறக்காப்பதெங்கே. (௩௪)

சீவனாய்நீக்கிற் றினைத்தனனேருருவுக்குத்
தேவனாய்ப்பேர்நீக்கிற் றிகையெனென்றினைக்குறித்துட். (௩௫)

உலகமுயிர்பரமென் றுணாத்திடுமுவனகப்பொருளு
டலகவேயானக வென்னனுபூதியிற்கண்டேன். (௩௬)

ஈனைத்தவிரவே றென்று மில்லையெனக்கண்டளறிற்
ரினைத்தவிப்புநீங்கிப் பிரமமாயியிருந்தேன். (௩௭)

என்னுடையசந்நி தானந்தனிநின்று
ரின்னுலகமெல்லாம் பிறிவில்விளங்குகிமே. (௩௮)

ஈங்கற்பசத்தி தானனந்தமாய்விரியு
ஈங்கப்படிநிகழு மண்டபிண்டமானதெல்லாம். (௩௯)

சங்கற்பமென்றுஞ் சகமென்றுயவேறில்லை
சங்கற்பமேசகமுஞ் சகமேசங்கற்பமலும். (௪௦)

ஒரிடத்திற்கூவு முனாயுமப்படியெதிரிட்
டோரிடத்திற்கூவுதலி னுலகுநினைவேயாம் (௪௧)

சினைவென்றசங்கற்ப நிசவடிவைநோக்கிடத்திற்
றனையன்றியேறில்லை தங்கத்திற்பணிதியைப்போல். (௪௨)

யானாகேனென்றகற்றும் யாதும்பிறிவின்றி
யானாகிற்றுகே நென்னவதிசயமே. (௪௩)

ஆங்காஞ்சித்த மந்தமனயதயிறந்து
நீங்காதவென்னிடத்தி னிலையாயிருந்தனமே. (௪௪)

சங்கற்பமுண்டாகிற் சாற்றுமகக்கரண
மங்கப்போதுண்டாகி யசங்காரமாதிகளாம். (௪௫)

ஐயந்தூணிவு வயிமானஞ்சித்தனைகள்
செய்யுமகக்கரணச் சித்தமுதனான்கும். (௪௬)

ஒசைபரிச முருவஞ்சவைகந்த
மாசையினிற்றூன்றிய வறிவிந்தியந்தோன்றும். (௪௭)

அறிவிந்தியமதனி லறிந்துசெயக்கருமப்
பொறியைந்துந்தோன்றும் பொருந்துமிவைபதினாலாம். (௪௮)

சங்கற்பம்பேராகிற் றுன்பதினாலும்பேராகிற்
சங்கற்பந்தானாகிற் றுளையினங்கிடுமே. (௪௯)

எவ்வெவ்வடிவுதொறு மிருந்துநினைவெப்படியோ
வ்வ்வவ்வடைவே யடைந்தேயிருந்தனமே. (௫௦)

அவ்வவ்வடிவு மவ்வவர்க்கேதோன்றியிடு
மெவ்வடிவுமியாமென்ன விருந்தனுத்தியிலறிந்தேன். (௫௧)

எல்லாவடிவு மியாடுமனவேகாண்பதன்றி
மெல்லாரனுபவமு மியாமறியவேண்டெவதில். (௫௨)

ஒரொருவர்கண்டிடலு முயிராசத்தியிற்காண்டற்
பேருருவைகண்டவர்க்குப் பிறிதொன்றுங்காணாதே. (௫௩)

எல்லோரனுபவமு மிதுவெனவேகண்டிடலு
நில்லாநினைவதனி னிசமாகக்கூடியன்றே. (௫௪)

நினைவதனை நீக்கி நினைவொருபங்கண்டவர்க்கு
நினைவதனைக் கூட நினையாதொருக்காலும். (௫௫)

எந்தப்பொருள்களினின் றெய்தியிடுமின்பனைத்து
மந்தப்பிரமத்தி னானந்தலேசமதே. (௫௬)

அந்தப்பிரம வானந்தந்தானடைந்தோர்
எந்தப்பொருள்களினு மின்புளதென்றெண்ணுவரோ. (௫௭)

சகலகர்மங்களை யுந் தானேககாலத்தி
லகடிகிழவேயடைந்த வதிசயமும்பெற்றனமே. (௫௮)

ஒருகுடைக்கீழரசாள்வோ னொருருக்கரசாகக்
கருதுவெனாதினென்றுங் கலங்காதிருந்தனமே. (௫௯)

காண்பதெல்லாந்தன்னுருவாய் காண்பதன்றிவேறாகக்
காண்பதுவுமுண்டோ கயிற்றைவிடவரவுண்டோ (௬௦)

இத்தகைநிச்சயமுணர்ந்தே யிதிநலக்கமில்லாமற்
புத்திசமாதானத்தைப் பொருந்தல்சமாதியதாகும். (௬௧)

பேதவாதியைகுறித்துப் பேசுமறைசெகசிருட்டி
பேதநீங்கின்றதென்றும் பிரமமேயுளதாகும். (௬௨)

தோற்றமொடுக்கமில்ல தோற்றமொடுக்கத்திலுள்ள
மாற்றறியபெந்தமுத்தி மருளென்றநீந்தனமே. (௬௩)

முத்தியுள்ளதென்றெண்ணின் மொய்பநதமுண்டாகும்
புத்தியினிலஃதொருவிப் போதமாயிருந்தனமே. (௬௪)

வாரிபலவடிவான வாறுபோற்சங்கற்ப
நேரினொற்றன்னுளே நிலையில்கமாய்நிகழும். (௬௫)

சுகமென்றுந்தானென்றுஞ் சாற்றிடுதன்மாத் திரமே
யகமதிற்றேர்ந்திடுமிடத்தி லகண்டமாயிருந்ததுவே. (௧௯)

சத்தேயுளதென்றுஞ் சுகமதனிற்றாணின்று
சத்தேபோற்றோன்றியிடுந் தான்சித்தேயெக்காலும். (௨௦)

தோற்றிடுதறன்சத்தே தோற்றிடுந்தன்சத்தையினிற்
ரோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொற்றிடுங்கற்பிதவடிவே. (௨௧)

சத்தைக்கேதோற்றரவு தானுண்டசத்தினுக்குச்
சத்தைப்போற்றோற்றயில்லை சத்தையினிற்றாணிகழும். (௨௨)

சத்தையிடமாய்நின்றே தான்வேறுபோற்றோன்றிச்
சத்தைபோலேறிழுஞ் சுகமசத்தேயல்லவே. (௨௩)

அசத்தொருகாஷ்டயுந் தோன்றாத் தவளசத்தையே
யசத்தையுளதுவின்விளக்கு மதிட்டானமாய்நின்றே. (௨௪)

தோற்றிடுதல்சத்தையே தோற்றிடுமிச்சத்தையினிற்
ரோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொல்லாய்முடித்ததுவே. (௨௫)

சத்தைக்கேதோற்றரவுஞ் சார்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சத்தையல்ல திந்தச் சுகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (௨௬)

சித்துக்கேயுள்ளிருப்புஞ் சேர்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சித்திலலா திந்தச் செகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (௨௭)

ஆனந்தமானதற்கே யானவிருப்பும்முதிப்பு
மானந்தயில்லாத வகிலத்துக்கும்முளதோ. (௨௮)

சச்சிதானந்தத்திற் சங்கற்பிதமாகிச்
சச்சிதானந்தத்தைத் தான்விடாதேறிகழும். (௨௯)

தோன்றுவதுசித்தே தொல்லுலகுநானாவாய்த்
தோன்றுவதுகற்பிதமே சொரூபமன்றிவேறுண்டோ. (௩௦)

- சொரூபலக்கணஞ்சுகத்திற் றேன்றிவிளங்குதலாற்
சொரூபமேயென்று துணிந்தேயமைந்தனமே. (எஅ)
- அறியாமையாலே யகிலம்போற்றேன்றியிடு
மறியாமைநீங்கிடத்தி லறிவாயேதோன்றியிடம். (எக)
- என்றுமொருபடியா யிருந்தபடியிருக்க
நின்றபடிபாரா முன் னிலைகலங்கினின்றனமே. (அ௮)
- நிலைபிரிந்தபோது நிலையினில்வந்திடுபோதும்
நிலைபிரியாதேரிகழு நிஜசொரூபமல்லவோ. (அக)
- நிலைபிரிந்ததென்று நிலையினினின்றேநோக்கி
நிலைபிரிந்ததேதயிலையாய் நிஜசொரூபந்தோன்றினதே. (அஉ)
- பந்தமுத்தியென்னப் பகர்ந்திடுமிடிண்டென்று
மந்தடமிருணத்தி லன்றேறயிலையலவோ. (அங)
- தன்னையேகூண்டு தானிருக்கவெல்லேலாருந்
தன்னையாரென்றே தவிப்பதுவுமென்னையோ. (அச)
- கண்டிடுதெல்லல்லாங் கனசொரூபமேயன்றே
கண்டிடுதல்வேறென்று கலங்குவதுமென்னையோ. (அஇ)
- தோன்றிவிளங்குவது தொல்லுலகுக்குமுண்டோ
தோன்றிவிளங்குவது சொரூபத்துக்கேயன்றே. (அஈ)
- ஆதவினாற்காண்பதெல்லா மறிவுருவேயெனக்கண்டு
டோதவிழிநிறந்து பொருளாயிருந்தனமே. (அஎ)
- முன்வினையாஞ்சஞ்சித்ததின் முடிச்சையகழ்த்தனமே
பின்வினையாகாமியத்தைப் பிடித்துப்பிசைந்தனமே. (அஅ)
- வீடுபந்தமென்றிடுதன் மித்தையேயாதவினா
வீடுவினையிரண்டு மெங்கேயுளதாகும். (அக)

ஒருகாலுநிலைகலங்கா துண்டாய்ப்பெற்றதிலமைந்து
வருகாலஞ்செல்கால மதியாதிருந்தனமே. (௧௦)

தெரிசனத்தின்முத்தியெனச் செப்புஞ்சிதம்பரத்தைக்
கரிசனமாய்க்கண்டு கருக்கழியின்றனமே. (௧௧)

பார்த்தவிடமெங்கும் பரிபூரணமாகித்
கோத்திருந்தபாழ்தனிலே குடியாயிருந்தனமே. (௧௨)

செகமதைபுந்தான்விழுங்கிச் சீவனையுமுள்வாங்கி
யகமதுவும்புறமுமிலா வகண்டமாய்வின்றனமே (௧௩)

அதுவிதுவென்றிடவில்லா வகண்டபரிபூரணமாம்
பொதுவதனிற்குடியாகிப் புகுந்தேயிருந்தனமே. (௧௪)

தந்தையார்தாயார் தாரமார்புத்திரரார்
பந்தமாரெல்லாம் பரமாயிருந்ததே. (௧௫)

ஊரேதுலகே துடலேதுண்பொருளேது
சார்பேதுளவெல்லாம் தானாயிருந்தனமே. (௧௬)

படித்தறிந்தபோதே பலகலையாகமங்களெல்லா
மெடுத்தெறிந்துவிட்டே னெனைவிடவேறிலையென்றே. (௧௭)

தெருள்வழியோர் துணிவிதெனத் தேர்ந்தனுபூதியிற்கொள்வர்
மருள்வழியோர்திரிவிலிதை மாயாவாதமதென்பர். (௧௮)

ஒவதனின்மூவெழுத்து மோரெழுத்தேயானதுபோற்
சீவபரசிவமூன்றுஞ் சித்தொன்றேயல்லவோ. (௧௯)

புத்தியில்லாவென்றனக்கும் போதவிழிதான்நிறந்து
முத்திபதங்காட்டுவித்த முதுகிரிக்கென்கைம்மாறே. (௨௦)

பிரமானுபூதிவிளக்கம்.

௧௩௧

பானுணர்ந்தவிப்படியே யிப்பிரமவனுபூதி
தானுணர்ந்தேயுயல்லோருஞ் சதிராய்வாழ்ந்திடவேண்டும். (௧௦௧)

முமலவிருளினைநீக்கி முத்திபதமெனக்களித்த
சிமலவிருத்தூம்பியையே நீழிதான்வாழ்க. (௧௦௨)

பிரமானுபூதிவிளக்கம்

முற்றிற்று.

௨

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறுவது.

ஞானவம்மாவு.

ஆழத்துப்பிள்ளை யடிதொழு
ஐயந்திரிவை யறுத்தேதன்கா
விருத்தவம்பிகைப்பத மேவிடேய
மெய்ஞ்ஞானக்கண்ணை விழித்துப்பின்
கருத்திறுணிகைக் கருதினின்
கண்டபடியே கழறுகே
தந்தைதாய்தாரந் தமரெனு
சாற்றுமுயிர்ச்சார்வு தனம்பணி
புலிகாணியென்னும் பொருட்சார்வு
புறப்பற்றெனுமிவை பொருந்தினின்

குலமுஞ்செல்வமுங் குழருங்கோல
குறைவில்லையெனவெணிக் கொண்டெழன்
திரிதருகின்றேன் சிலகால்
செம்மைநெறிதனைச் சிந்தியா
சிவநேசந்தவந்தானஞ் செய்யாம
சித்தர்தெளிந்தது தெய்வீகத்
அனித்தமசுத்த மரந்தையே
ஆனவம்மையை யசத்தேகா

தம்மானே
ணம்மானே
யம்மானே
னம்மானே
றம்மானே
னம்மானே
மம்மானே
யம்மானே
மம்மானே
றம்மானே (க௮)

மம்மானே
றம்மானே
ம்மானே
தம்மானே
லம்மானே
தம்மானே
யம்மானே
ணம்மானே

சித்தியநின்மல நீடின்ப
சிஜமானமுத்தி நிலைசத்தே

என்னவணர்ந்தபி னில்லின்பை
ஏறநோக்கா திளமைதனி
பொய்யெனவிட்டுப் புறப்பட்டே
போதகுருசாந்தன் பொன்னடிக்
வந்துதுதித்து வணங்கினே
மலரடியென்சென்னி வைத்துப் பின்
முத்திகெறியை மொழிந்துட
முதுகிரியிற்றவ முயலென்ற
அவனுரைத்தபடி யங்கிருந்
அல்லுய்பகலு மசைவற

மேவிநின்றேதவ மேவினே
விருத்தவம்பிகைவந்து ஶீளக்கினு
அவள்விளக்ககன்ற யனுபவ
ஐயந்திரிவற வறிந்தேன்கா
எம்மதத்தோர்க்கு மெழில்வீட்டி
ஏகமாயனன்னிய மெய்துத
சம்மதமத்தகை சம்மதிக்
தத்துவமசியென்று சாற்றிடு
இந்தச்சம்மதிக் குயிரீசனு
இருமுதலென்ற விழுவுகா

ஒன்றுகின்முத்தியு மொன்றதென்
உரைத்திடிலபின்னையி லொன்றுக்கா
பின்னையிலிருமுதல் பேசாம
பேசொணுதபினையிற் பிரமமொன்

மம்மானே
யம்மானே (௨௦)

யம்மானே
லம்மானே
னம்மானே
கம்மானே
னம்மானே
னம்மானே
னம்மானே
தம்மானே
வம்மானே (௩௦)

னம்மானே
ளம்மானே
மம்மானே
ணம்மானே
லம்மானே
லம்மானே
கம்மானே
மம்மானே
மம்மானே
னம்மானே (௪௦)

றம்மானே
ணம்மானே
லம்மானே
றம்மானே

அபினையிலேகமா மனுபவ
ஐந்தாகும்பின்னையி லனுபவ
சத்தியின்றியுண்டு சத்திமா
சத்திமானையின்றிச் சத்தியி
பந்தத்துக்கேதுவாம் பகர்பின்னை
பந்தம்விடற்றேது பகர்மற்ற

இப்பந்தம்வீடின்றி யிருந்திடு
எகமதையன்றி யிவையிலீல
அதனாலேகமென்ற லாந்துணி
ஆந்திரிவீருமுத லாகுமென்
பிரத்தியக்கம்தாகப் பேசுகே,
பிராகபாவ்மதிற் பிரமமொன்
நினைவிற்கூடியபின்னை நிகழ்மாயை
நிஜமாய்கோக்கிடிவிரண்டாய் நிகழுங்கா
நினைபுந்தனையன்றி நில்லாதென்
நீக்கிடிற்றானையாய் நிகழுங்கா

தோன்றுதலெல்லாஞ் சொரூபமொன்
தோன்றுதல்வேறென்று சொல்லிடி
ஐந்துபதார்த்தமு மாறாறு
ஆகிவேறுபோ லமர்ந்திடு
அனைத்துஞ்சொரூபமென் றனுபவத்
ஆறாறுணைந்து மதுவாங்கா
இதனாலெல்லாநா மென்றுநண்
எதும்பதைப்பற் றிருந்தேன்கா
என்சத்தேயுண்டா யிருக்குங்கா
என்சித்தேதோன்றி யிடும்பின்னை

மம்மானே
மம்மானே
ணம்மானே
லம்மானே
யம்மானே
தம்மானே (௫௦)

மம்மானே
யம்மானே
லம்மானே
றம்மானே
ணம்மானே
றம்மானே
யம்மானே
ணம்மானே
றம்மானே
ணம்மானே (௫௦)

றம்மானே
லம்மானே
மம்மானே
மம்மானே
ம்மானே
ணம்மானே
டம்மானே
ணம்மானே
ணம்மானே
யம்மானே (௭௦)

என்னின்பேயின்பா யெய்துங்கா
எல்லாஞ்சத்துச்சித் திண்பங்கா
என்னைவெனையுங்கண் டெய்தினே
இன்பமேயெய்தி யிருந்தேன்கா
எந்தப்பொருளிலு மின்பெய்த
என்னின்பமேயென் றிசைந்தேன்கா
இனியோர்பொருளையு மெண்ணிரின்
இச்சசசெய்யேனதி லின்பமில்
ஆசைபயமவை யற்றேன்கா
ஆனந்தநித்திய னானதா

நிகழ்காலமதுதனி னேரிட்ட
சீராகையிற்றுய்த் து நிலைநிற்கே
எண்ணினைவிலென்னை யிதுவென்றே
இன்னொவைய்கண் டிருக்கேன்கா
எண்ணினைவின்மையி டிலகமா
என்னையேயான்கண் டிருக்கேன்கா
இங்குமங்குமென்னை யானேகண்
எதுங்சவலையற் றிருக்கேன்கா
அசைவுசெய்பின்னையி லன்றேரின்
ஆடுகுதலிதென் றறிந்தேன்கா

என்னொனையெனையன்றி யிலையொன்று
இதுதுணிவெனமழு வேந்துவே
என்னையறியாம லிவ்வள
எங்கிவழிகாணு தேற்குமே
தன்னைநிகராகுஞ் சங்கரி
தண்ணருள்செய்த தயவினுக்

ணம்மானே
ணம்மானே
ணம்மானே
ணம்மானே
லம்மானே
ணம்மானே
றம்மானே
லம்மானே
ணம்மானே
லம்மானே (அப)

தம்மானே
ணம்மானே
யம்மானே
ணம்மானே
யம்மானே
ணம்மானே
டம்மானே
ணம்மானே
றம்மானே
ணம்மானே (கப)

மம்மானே
ணம்மானே
வம்மானே
யம்மானே
யம்மானே
கம்மானே

ககசு

ஞானவம்மானே.

என்னகைம்மாறுமுண் டென்னிட
இனியவளமுடிக வர்க் கெழிற்பணி
விரும்பியேசெய்வது விதியிந்த
விருத்தகிரித்தலம் விளங்கிட

தம்மானே
யம்மானே
வம்மானே
வம்மானே (க00)

ஞானவம்மானே முற்றிற்று.

—

உ

சிவமயம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது.

வேதாந்த

தசாவதூதக்கட்டவாச்சுருக்கம்.

மோக்ஷமுண்டென்கிற வெம்மார்க்கத்துக்கும் உபக்கிரமத் திற்பந்தமும், உபசங்காரத்தின்மீத்தியும், சித்தாந்தமாகையினாலே இம்மார்க்கத்தினுடைய பந்தமுத்திவியவகாரஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படாநின்ற தெப்படியெனில்.—சத்தியம், ஞானம், அனந்தம், ஆனந்தமென்னும் இலக்கணத்தையுடைய சுயம்பிரகாசமாகிய பரவத்துலின்கண்ணின்று வாசகிஞ்செய்வொனாத் பின்னாசத்திதோன்றும்; அதினின்று மாயைதோன்றும்; அதில் ஊர்த்தமாயையினின்றும் பரதத்துவந்தோன்றும்; அதினின்றும் வ்யோமந்தோன்றும்; அதிற் காலபரந்தோன்றும்; அதோமாயையினின்றும் புருடன்றோன்றும்; அதின் மூலப்பகுதி தோன்றும்; அதின் மான்தோன்றும்; அதிலாங்காரந்தோன்றும், அந்தவாங்காரந் திரிசுணமாக விரியும்; அவையிற் சாத்துவிதாங்காரத்தின் மனமும், ஞானேந்திரியங்களைந் துந்தோன்றும்; இராசதவாங்காரத்தில் கன்மேந்திரியங்களைந்தீந் தோன்றும்; தாமதவாங்காரத்தில் சத்தாதிகளைந்துந்தோன்றும்; இந் தசத்தாதியைந்தையும் ஒவ்வொன்றை யிரண்டுகூறுசெய்து அவையி லொருகூற்றில் ஒவ்வொன்றை நன்னன்கூறுகச்செய்து தனதுகூற ல்லாத நாலினுக்கூட்டப் பஞ்சகரணனுலபூதமாம். உபக்கிரமமுந்

௧௩௮ வேதாந்ததசாவத்தைக்கட்டளைச்சுருக்கம்.

றும். [இனி தத்துவங்களினுடைய வகையெப்படி யென்னில்:—பஞ்சேகரணதூல பூதமைந்து, சத்தாதியைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, அந்தக்கரணங்களுலு, புருடன், காலபரம், வியோமம், பரம், ஆக தத்துவயிருபத்தெட்டுமேல் மானியொன்று, பின்னொசத்தியொன்று ஆக ௩௦ : இவையேபந்தம். இனியிவை மூப்பதுநீங்கி மேற்சுயம்பிரகாசத்தை யடைதலே உபசங்காரம், இதற்கு மார்க்கமெப்படி யென்னில்:—தூலபூதமைந்து; சூக்ஷ்மபூதமைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, ஆக இருபதுஞ்சேவசாக்கிரம்; இத்திற்றிரோதாயிரீங்கும் மனம், புத்தி, ஆங்கார மூன்றுஞ்சேவசொற்பனம்; பிரகிருதி, சேவசமுத்தி, புருடன், பரசாக்கிரம், இத்திற்றிரகிருதி ரீங்கும்; காலபரம், பரசொற்பனம், இதில் அசுத்தமாயை ரீங்கும்; வியோமம், பரசமுத்தி, பரம்சிவசாக்கிரம்; மாயை விசுவக்கிராசம் இத்திற் கன்மரீங்கும்; பின்னொசத்தி, உபசாந்தம், இத்திற் சுத்தமாயை ரீங்கும்; சுயம்பிரகாசமே குருதுரியம், இதில் ஆணவ ரீங்கும்; ஆக வவத்தைபத்து: இதுவேமுத்தி; இவ்வொழுங்கில் ஞானசாரியர் கைகாட்டுப்படிக்குச் சமாதியிலிருந்து அநுபவம்பண்ணிக் கொள்ளவேண்டியது.

வேதாந்ததசாவத்தைக்கட்டளைச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நிருந்திரம் பரமம்.

எட்டாவது.

வேதாந்த தசகாரியக்கட்டவா.

நித்திய நைமித்திய காமியப்பிராச்சித்த உபாசனாதிகன்மக் களை அனேகஜென்மந்தரங்களிலே பண்ணப்பட்டு கிருதகிருத்திய னாய், நித்தியா நித்தியவத்துவிவேகம். இகமூர்த்திரார்த்தபலபோக விராகம், சமையாதிசட்கம், முழுட்சத்துவம் என்கிற சாதன சதுஷ்ட ய சம்பத்தியுடைய அதிசீவரபக்ருவமுடையோர் மேற்சென்னமெ டாதவகைக்கு, பிரமகைவல்லியஞ் சமாதியிலிருந்தடைகுதற்கு மே லானமார்க்கம் வேதமுடிவாகிய உபநிடதந்தில் தசகாரியமாக இருக் கும்; இதற்குத் தொகை யெப்படியெனில்:—மாயாருபமென்றும், மாயாதெரிசீனையென்றும், மாயாசுத்தியென்றும், சீவருபமென்றும், சீவதெரிசீனையென்றும், சீவசுத்தியென்றும், பிரம்மருபமென்றும், பிரம்மதெரிசீனையென்றும், தேககைவல்லியமென்றும், விதேககை வல்லியமென்றும் ஆக பத்து : இதுதொகையாகிய சிரவணம்; இத ற்குவகை யெப்படியென்னில்:—மாயாருபமாவது சர்வப்பிரபஞ்சக் களும் இத்தனை அங்கிசத்துடனே கூடிவிளங்குமெனக்காண்கை: மாயா தேரிசன மாவது அந்த அங்கிசத்தில் இத்தனையங்கிசீம மா யாசம்பந்த மெனக்காண்கை: மாயாசுந்தியாவது அதிஹுடைய வதி ட்டானத்தைக் காண்கை: சீவருபமாவது விளக்கவிளங்கப்பட்டமா யாருபத்தைக் காண்குதற் கோரறிவுண்டெனக்காண்கை; சீவதேரி

சனமாவது அவ்வறிவைத்தானெனக்காண்கை: சீவசுத்தியாவது அவ்வறிவின திட்டானத்தைக்காண்கை. பிரமநுபமாவது மாயாநுபத்துக்குஞ் சேவநுபத்துக்குமதிட்டானம் பிரமமெனக்காண்கை: பிரம்மதேரிசனமாவது ஆரோபிதமு மதிட்டானத்தைவிட வேறில்லாததுபோல மாயையுஞ்சேவனும் பிரமமாகத்தானேகாண்கை: நேகைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமமாகத்தானே காண்கிறபோதமு நீங்கி ஆனந்தமயமாய்நிற்கை: விநேககைவல்லியமாவது அந்தப் பிரமானந்தா தீதத்தையடை: இதுவகையாகியமனனம். இனி விரிவு எப்படியெனில்:—சத்தாதிவிடயத்தி லவாவறுத்து ஒரேகாந்தத்திலிருந்து ரிதித்தியாசனத்தில் சமாதிசையப்பொருந்தி சாட்சாத் கரிக்கும்வகை: மாயாநுபமாவது இதுவென்றுகாணப்பட்டசர்வப் பிரபஞ்சமுமுண்டாய் விளங்கிரம்மியமாய் நாமநுபமாய் இவைஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்குதலைக்காண்கை: மாயாதேரிசனையாவது அந்தஐந்தங்கிசத்தில் பின்பு சொல்லப்பட்ட நாமநுபமாகிய விரண்டங்கிசமு மாயையெனக்காண்கை: இனி மாயாசுத்தியாவது இந்தமாயாசம்பந்தமாகிய நாமநுபத்துக்குமுன்சொல்லப்பட்ட உண்டாய்விளங்கி ரம்மியமாகிய மூன்றங்கிசத்தையுடைய அதிட்டானத்தைக்காண்கை: சீவநுபமாவது ஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்கப்பட்ட சர்வத்தையுநோக்கி அகையில் பின்புசொல்லப்பட்ட இரண்டங்கிசமுமாயாசம்பந்தமென்றும் அந்தமாயாசம்பந்தமுமுன்பு சொநுபசம்பந்தமாகிய சச்சிதானந்தத்தைவிட வேறின்மையென்றும் கண்டவறிவொன்றுண்டெனக்காண்கை: சீவதேரிசனையாவது நாமநுபமயமாகிய கேவலமுநீங்கிச் சச்சிதானந்தமாகிய பிரமத்தைப்பற்றிநிற்கை: இதுசாக்கிர அவத்தை. சீவசுத்தியாவது அந்தச்சச்சிதானந்தமயமாகிய பிரமத்தை அவ்வொளியே கண்ணாகக்கொண்டறிந்துஅதில்சேவத்துவபோதமடங்கி அச்சேவனுக்கு அதிட்டானமாகிய பிரமந்தானாய்நிற்கை: பிரமநுபமாவது மாயாநுபமாகிய நாமநுபத்திற்கும்

வேதாந்த தசகாரியக் கட்டளை. கசக

அதையுணருஞ்சேவனுக்கு மதிட்டானமாய் விளக்கப்பட்டது சச்சிதானந்தமே யெனக்காண்ணை இதுசொற்பனவஃத்தை. பிரமநேரிசூனையாவது பழுதை, கிளிஞ்சில், கட்டை, குரியன், தங்கம், மண் முதலிய வதிட்டானங்களில் கற்பிக்கப்பட்டபாம்பு, வெள்ளி, கள்வன், கானனீர், ஆவரணம், கடகலசமுதலியவாரோபிதம் விசாரித்தவிடத்தில் அவ்வதிட்டானமேயாகி விளங்குதல்போல ஆரோபிதமாய் விளங்கப்படுகிற நாமரூபமயமாகிய மாயையும், அம்மாயையை யறியப்படாநின்ற சேவனும் அதைவிளக்கப்பட்ட பரமும், நாமரூபமறியப்பட்டதானும், அறிவிக்கப்பட்டபரமே யெனக்காட்டாமல் நாமரூபத்தையுந் தன்னையும் வேறுபோல் விளக்கப்பட்ட அஞ்ஞானமும், அதற்கு நியதமாகியகர்மமும், இந்த ஐந்துபதார்த்தமும் அதிட்டானமாகிய சச்சிதானந்தசொரூபமேயாய்க்காண்கை: இதுசூத்ரத்தீதேககைவல்லியமாவது அப்படி அந்த ஐந்துபதார்த்தமுஞ் சொரூபமேயாய்க் காணப்பட்டவாதனையுநீங்கி அவ்விடத்திற் பிரகாசிக்கப்பட்ட சொரூபானந்தத்தைப் பேற்றுநிற்கை: இதுதுரிதம். விதேககைவல்லியமாவது அந்தச்சொரூபானந்தத்தைப்பெற்று ஆனந்தாதீதலாய் வாக்குமனதீத கோசரமாகிய பிரமகைவல்லியத்தைப் பெறுகை: இதுதுரியாதீதம். இவ்வொழுங்கில் குருகாருண்ணியத்தினாலே சென்றுதசகாரியமு மனுபவப்பட்டுப் பிரமகைவல்லிய மடையில் அப்போது பந்தமுத்திவியவகாரஞ் சொற்பனம்போலக்கண்டு பண்டைப்படியாய்நின்று மேற்செனனத்துக்கு வித்தாகிய ஆசைபய மிரண்டுள், தான் சர்வானந்தத்திற்கு மதிட்டானமாகிய பிரம்மானந்தமயமாகையால் ஆசையும், தற்சொரூபமாகிய பிரகடத்தைத்தவிர பிரத்தியக்கு வேறென்றுமில்லாத தாகையால் பியமுமொழியும்.

வேதாந்த தசகாரியக்கட்டளை

முற்றிற்று.

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
—-DIVANMIYUR, MADRAS-41.

சிவமயம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது.

ச க ச நி ட் டை .

சுவீகற்பநிருவீகற்பத் தகரிட்டையெனவுணர்க்கும்
இவிகற்பமென்றுயின்றி யிடைவி டாச்சகசரிட்டை
செவியதினெனக்குநீயுந் திருவுளஞ்செய்யவேண்டும்
அவியயில்விருத்தவெற்பி லம்மையேயன்பர்வாழ்வே. (க)

பொதுவுறத்தருமம்பண்ணிப் புகல்வினைச்சமதாஜி
அதுவிதுவென்னுஞ்சித்த மமலமாயரித்தரித்தம்
இதுவெனவுணர்ந்தரித்தத் திகபரத்திச்சையற்ற
சதுரர்களிடத்திற்பாசந் தகர்ந்திடும்புத்திதோன்றும். (உ)

பத்திதான்பதிந்தகாலப் பகரங்கத்தலடைந்து
சுத்தியாயங்கமந்தத் தொல்லருட்சத்தியாகி
நித்தியானந்தலிங்க நேரதாய்த்தரிக்கப்பட்டுத்
தித்தியானின்றவிற்பந் திருத்தியிற்களிக்குமென்றும். (ங)

சமரசம்பதிந்தகாலத் தலமயிக்கியத்தடைந்துங்
கமரங்கமானவான்மா வந்தச்சிற்சத்தியாகி
லிமலமாலிங்கந்தண்ணை விளங்குநெஞ்சினிற்றரித்து
நீமலமாம்பரமூனந்த நிஜதிருத்தியிற்களிக்கும். (ச)

ஆனந்தம்பதிந்தகால யச்சரணத்தடைந்து
வானந்தத்தங்கமாகு மகபராசத்தியாகித்
தானந்தப்பிரசாதத்தைத் தரித்துச்சோத்திரத்திலென்றும்
ஆனந்தமில்லாவிற்ப வோசையிற்களிக்குமென்றும். (ஊ)

அனுபவம்பதிந்தகாலையடைந்தநற்பிராணலிங்கத்
தெனுமங்கவாயுரின்றங் கெழிலாதசத்தியாகி
உனுஞ்சரலிங்கந்தனை யொன்றுந்தொக்கினிற்றரித்துப்
பனுமந்தப்புரமானந்த பரிசத்திற்களிக்குமென்றும். (சு)

அவதானமபதிந்தகாலையடைந்தந்தப்பிரசாதத்தை
இவனானதேயுவங்க மிச்சைநற்சத்தியாகி
நவமானசிவலிங்கத்தை நயனமற்றதிற்றரித்திங்
குவமானமில்லாவின்ப வருவினிற்களிக்குமென்று. (எ)

நயிட்டியபதிந்தகாலையன்மயேசுரத்தடைந்து
சயித்தியசலமாமங்கத் தகுனானசத்தியாகி
வியப்புறுங்குருலிங்கத்தை மேவுநாவினிற்றரித்திங்
குயப்பெறுபரபானந்த வருசியிற்களிக்குமென்றும். (அ)

சற்பத்திபதிந்தகாலைத் தகுமபத்தத்தலமடைந்து
முற்பகர்தரையாமங்க மொய்யதாங்குகையாகித்
தற்பராசரலிங்கத் தரித்துநாசியனிலந்தச்
சிற்பரானந்தகந்தத் தேர்த்திற்களிக்குமென்றும். (க)

ஒருபத்திதானேயாரு யொருதலந்தானேயாருய்
ஒருவங்கந்தானேயாரு யொருமுகந்தானேயாருய்
ஒருலிங்கந்தானேயாரு யொருமுகந்தானேயாருய்
ஒருவின்பந்தானேயாரு யொன்றதாய்க்களிக்குமென்றும். (க0)

அனாதியிற்சிவமேலிங்க மபினையேயங்கமாகும்
அனாதியிவ்வபினையேயிவ் வங்கமதாயிற்றென்றால்
அனாதியச்சிவமேயந்த வங்கத்திற்புறம்புந்தோன்றும்
அனாதியக்குருவத்தீக்கைக் கருத்தமுமிவையேயாகும். (கக)

சகசநிட்டை முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.
நீருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது.

உ ப தே ச

சித்தாந்தக்கட்டவளா.

ஆத்மாக்களை முத்தியிலேவிடவேண்டி வாக்குமனத்தினைக் காசு
மமாகிய அருட்சத்திதானே பாசவயிராகஞ், சீவகாருண்ணியம், ஈஸ்
வரபக்தி, பிரமுனானமென்கிற நான்குமே ஒருதிருமேனி யெனக்
கொண்டருளிய ஞானசாரியர், இனிப்பிறவாத முடிந்தபிறப்பில்நித்
தியா நித்தியவத்து விவேகம், இகமுத்தார்த்த பரபோகவிராகம்,
சமையாதிசட்கம், முழுட்சத்துவமென்கின்ற சாதனசதுஷ்டயசம்ப
த்தியே, ஓர்வடிவெனக்கொண்ட சற்கீடனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்
ணுமுறைமை. உலகத்தின்கண்ணே வயித்தியராயினோர் ஒருவனது
வியாதியை நிச்சயம்பண்ணி இத்தனை தினத்தின்மேல் அவுடதங்
கொடுக்கவேணுமென்று நியமிருப்பினும், ஒரோர் அசாத்தியவியா
தியையுடையவனுக்குக் கண்டவக்கணமே கனமாகியபூபதிமுதலிய
அவுடதங்களைக்கொடுத்து உடனே திருப்பவேண்டும்; அதைப்போல
ச்சாதனங்களை யுடைய தீவரதரபக்குவனுக்கும் ஓராண்டாகிலுஞ்
சோதித்து அனுக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்றாலும் ஒரோர் அதிதீ
வரதர பக்குவனுக்கு அந்தக்கணமே இந்த உபதேசசித்தாந்தத்தை
அனுக்கிரகம்பண்ணி பவரோகத்தை யுடனே நிவிர்த்திபண்ணவே
ண்டும். இந்த உபதேசசித்தாந்த மார்க்கத்திலொழிந்து, மற்றைய
மார்க்கத்தினாலே பவரோக நீங்காதோவென்னில், பதாதிசேசபரியர்

சம் அக்கினிபற்றிக்கொண்டவனுக்கு விழுந்ததுறையிலே அவனை விழுங்கி மேலிடப்பட்ட மெல்லிலேயன்றிக் கொஞ்சஜலத்தில் பிரவேசிக்கில் உடனே யவ்ந்துமுடியாது; அதைப்போல அதீதபக்குவனுக்குடனே அவனையும் விழுங்கி மேலிடப்பட்ட அகண்டாகாரஞானம் இம்மார்க்கத்திலே பிரவேசித்த அக்ஷணமேயுண்டாம்; அதெப்படியென்னில், சற்குரு ச்ந்நிதியிலே சற்சீடனான நாதேனிரம்பிய மலனைத்தேய அளிகள்போல் பூதலமெங்குந் தவெப்பந்தீராமல் வந்தடைந்துகண்ட அக்ஷணமே உள்ளமகிழ்ச்சிமையடைந்து தாரகமாகிய சிவமேயெனக்கண்டு அவருடைய அருள்சூக்குயபடிபண்ணிக்கொண்டு சுவாமி? நானா? இந்தநானாவாகியவுலகமேது? இது ஆனாயுடையது? எனக்குச் சென்னமரணம்வந்தவாறேது? இது யாதிரைலேகீத்கும்? இவற்றையனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும்; இவையிற் பிரசமத்தில் அடியேன் நானொன்று விண்ணப்பஞ்செய்தபடிக்கு என்னையறிவித்தால் மற்றையானும் அடியேனே விண்ணப்பஞ்செய்யவேனென்று சற்சீடன் நானொன்று கேட்க, ஆசாரியரனுக்கிரகம்பண்ணுகிறார்; நல்லது உன்னைக் கரதலாமலகம்போலக் காட்டுகிறோய், நீ நன்றாகப் பார்க்கக்கடவாயென்று திருவடியைச்சூட்டி அஸ்தமித்தகசையோகம்பண்ணி கிருபாதிருஷ்டியினாலேநோக்கி இங்கேயுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நீயேயென்னில், சுவாமி? இங்கேயுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நானெப்படியாவேன்? ஆனால் உனக்கிங்கே என்னபிரகாசியா நிற்கிறதென்னில், சுவாமி? நாமரூபமமாகிய உலகமே தோன்றுகிறது : ஆனால்நிலை மெவ்விடத்தினின்றுதோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவிலேநின்றது தோன்றுகிறது; ஆனால் நினைவுவேறு உலகம்வேறேனென்னில்? சுவாமி? உலக மெதிரிட்டுக் காண்கையினாலே வேறுதானே, ஆனால் உலகமாகிய நாமரூபத்தைநீக்கி நினைவைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படி

பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்கானேன், ஆனால் நினைவைநோக்கி நாமருபத்தைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படி பார்க்குமிடத்தும் நாமருபத்தைக்கானேன், ஆனால் நாமருபமயமாகிய உலகமேதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவுதானே, ஆனால் அந்நினைவு எங்கே நின்று தோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி? என்னிடத்திலே நின்று தோன்றுகிறது, ஆனால் நினைவுவேறு நீவேறேவென்னில், சுவாமி? என்னினைவாகையினாலே வேறின்றி நானானே, ஆனால் நினைவை நீக்கி யுண்ணப்பாரென்னில், சுவாமி? யான் பிரகாசியா நிற்கின்றேன், ஆனால் நினைவு நீயெப்படியாவாயென்னில், சுவாமி? நினைவுஎன்னவிட வேறுதானே? ஆனால் உண்ணப்பிரித்து நினைவைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படிப்பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்கானேன், ஆனால் நினைவுசாதோவென்னில், சுவாமி? நினைவானது நானுமல்ல என்னவிட வேறுமல்ல, ஆனால் அஃதெப்படியென்னில், சுவாமி? தங்கத்தினிடத்திலே பணிதியானது தங்கமுமல்லாமல் தங்கத்தை விட வேறுமல்லாமல் நற்பிக்கப்பட்டதுபோல நினைவுமென்னிடத்திலே கற்பிதம் ஆனலிந்தநினைவு வேறேசத்தையோ வென்னில், சுவாமி? அதற்கு வேறேசத்தையிலலை, என்னுடைய சத்தையே தோன்றி விளங்காநிற்கிறது, ஆனால் இங்கே தோன்றுபதெல்லாம் யாதென்னில், சுவாமி? இங்கே தோன்றி விளங்குவதெல்லாம் நானே, ஆனால் நாமுன்னம் எல்லா நீயென்று சொன்னோமே, அதற்குணக்கு ஐயந்தோன்றித்தே, இப்போது எல்லாம் நானேயென்று நீசொன்னது திரிவோ நன்றாய்ப்பாரென்னில் சுவாமி? முதற்றிரிவினாலே எல்லாம் நானெப்படியாவென்று கேட்டேன், சுவாமி? கூடாஊத்தினாலே திரிவுபண்ணிக்கொண்டிருந்த அஞ்ஞான விருள் போய்த் துணிவாகத்தானே எல்லாம் நானேயெனக்கண்டேன்; ஆனால் உண்ணக்கண்டயிடத்தில் அனுபவமெப்படியிருந்ததென்னில் சுவாமி? அகண்டாகாரமயமாய்ச் சுட்டிநந்தசகாதீதமாய்ப் பழதை,

யினிடத்திற் பாய்பொருக்காலு மில்லாததுபோல், உல்கமுயிர்பரமெ
ன்பது ஒருக்காலு மில்லாததாய் பிரகாசியாநிற்கிறது; ஆனால்துவே
தற்சொருபமுத்தி : இதிற் கலக்கமில்லாமல் தேகபதன பரியந்தம்
நிற்பாயாக: இதன்றி அந்தமுத்தி நீயானதுக்குக்குறி; மற்றை நாலும்
நீயுன்னனுபவப்படிக்குச் சொல்லென்னில், சுவாமி? நானாவிதமாகி
ய பிரபஞ்சம் என்னிடத்திலே ஆரோபிதம்; அது சங்கற்பத்தையு
டையது; அந்தச்சங்கற்பத்தையுடைய ஆரோபிதமாகிய பிரபஞ்சம்
அதிட்டானமாகிய என்னவிட வேறல்லவென்று காணாதிரிவின
லே எனக்குச்சன்னமரணம், எல்லாம் நானேயென்றறியில் சென்ன
மரணமில்லை: இப்படி மற்றை நாலும், சுவாமி கடாஷத்தினாலே
எனக்கனுபவமாயிற்று; கல்லது, நம்முடைய அனுபவமுமிதுவே:
சுருதியினுடையமுடிவிலே சொல்லுவதுமிதுவே. உன்னுடையவனு
பவமுமீப்படியேயாகில் இதுவே உபதேசசித்தாந்தம் என்று இதிற்
கலக்கமில்லாமல் வாழ்வாயாகவென்று ஆசீர்வாதஞ்செய்தார்.

உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

நீருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது.

பி ர் ம சி த் தி ய 'க வ ல்.

எழுவகைப்பிறப்பி லெடுத்தற்கரி	ய
மானிடப்பூறவி வாய்ப்பிலொருவ	ற்
காடியினதுசொண் டம்முத்தியி	னை
அடைகுதலேபய னஃதினையன்றி	ச்
சித்திபுத்திகளிற் சிந்தனாசெய்யி	ன்
ஏதமதாகு மெதினெலன்னி	ல்
உலகத்தின்கண் ணெப்பிலொருவ	ன்
அன்புகிடைத்தா லவனாலாகி	ய
பயன்பெறுகுதலே பழுதில்சிறப்பு	ம்
அஃதினைப்போல வவனியின்மனித	ப்
பிறப்பினைக்கொண்டே பிறவாநெறி	யை
அடந்திடுமதனுக் கரிதற்கரி	ய
அவதியியல்பென் றறிந்துளபோ	தே
எத்தனம்பண்ண திருப்பவன்றனக்கு	த்
தான்வஞ்சுகனெனச் சாற்றலுமாகு	ம்
இத்தகைவாகி னியம்பிடுசித்	தி
அடைந்திடுகுதல்பய னலவோவென்னி	ல்
அனந்தசித்தி யடைந்திடுமதற்கு	ள

பிரமசித்தியபவல்.

கசுக

பிரமசித்தி பெறுகுதலேபய	ன்
அணிமா திசித்தி யமைகுதல்பயன	ன்
றிஃதைபுமன்றி யியம்பிடுமட்	ட
யோகந்தானு மொள்ளியபிர	மீ
சித்திக்கங்கஞ் செப்பியவவையி	ன்
கருத்திறியாது கருதிமாறா	க
அனுட்டித்தேயங் வணிமா திதன்னை	ப்
பெறுவர்கருத்தைப் பேசக்கேண்மி	ன்
காமா திகளைக் கைவிடவியம	ம்
விட்டபொருள்கண் மேவிடிற்றன்	ளி
நிற்குதனியம நிருபா திகமா	ய்
ஒராசனத்தி லுறைகுதலாதன	ம்
காமரூபத்தை நாடுமனத்	தை
இருதயமதனி லிருக்கப்புகுத்த	ல்
பிரானுயாமம் புறவிடயத்தை	ப்
பெயர்த்துளேமீட்டலி பிரத்தியாகார	ம்
விடயவாதனையை விகற்பநிறுத்த	ல்
தாரணையாகுந் தற்சொரூபத்	தை
நாடறியான கவிற்றிடுபுறமு	.ம்
உள்ளுமறவங் வெளிதானையா	ய்
ஒத்துநின்றிடலே யோங்கியசமா	தி
ஆதலினிந்த வட்டயோகமது	ம்
பிரமசித்தி பெறுதற்கங்க	ம்
என்னலுமாகு மினிப்புத்தியது	ம்
பயனலவோவெனிற் பகர்ந்திடுபுத்	தி
இடம்பொருளுறவு மின்பங்கீர்த்	தி
என்றைவிதமா மிவையைந்தினைபு	ம்

நன்றாய்த்தேறி னன்முத்தியதா	ம்
இஃகினையன்றி யிம்மாயாவி	த
சுமபந்தந்தனைத் தானினைத்திடுத	ல்
அறியாமையாகு மஃகினைக்கேண்மீ	ன்
இடமுமழியா விடமேயிடமா	ம்
பொருளுமழியாப் பொருளேபொருளா	ம்
உறவுநீங்கா வுறவேயுறவா	ய
சுகநிரதிசய சுகமேசுகமா	ம்
புகழும்பெரியோர் புகழ்தலேபுகழா	ய
ஆகையிற்புத்தி யாகியவிதங்க	ள்
எழிலார்வீடு யிவ்வகையன்	றி
மாயையிலுளதாய் வந்திடுசித்	தி
புத்திகளென்று புகலீரண்டினையு	ய
அடைந்திடரினைத்த லபலமதாரு	ம்
எதினென்னி லியம்பிடுமா	யா
சுமபந்தத்தைத் தானடைகுதற்கு	ய
சத்தியமுத்தி சம்பந்தத்	தை
அடைந்திடுமதற்கு மாகியவருத்த	ம்
எட்டுணையாணு மிச்சையச்சங்க	ள்
உள்ளின்றியேவிட் டொன்றியகாய	க்
கிலேசமபண்ணிக் கிளர் தவமதனி	ல்
அடைந்திடவேண்டு மாகியவிந்	த
இரண்டுவகைக்கு மேற்றமுந்தாழ்வு	ம்
இன்றிவருத்த மெய்தல்சமமா	ம்
இத்தகைவருத்த மெய்தப்பட்டு	ம்
அனித்தப்பொருளை யடைகுதலபல	ம்
அழியாப்பொருளை யடைகுதல்சபல	ம்

அன்றியுன்றா யறிந்தவிடத்தி	ல்
அவைகளிரண்டு மச்சுத் தாதலிஞ்	ல்
இன்பமோர்காலு மிலையவைதனினி	ன்
றடைந்திடுமின்ப மலையாவறிவி	ன்
ஆனந்தலேசு மஃதறியாமையி	ல்
இவைகளினிடமா யெய்திவந்ததுபோ	ல்
அறிந்திடுமதன லறிவானந்த	ம்
பொருந்திடிற்சுகல புத்திசித்திகளு	ம்
ஏககாலத்தி லெய்தினதாரு	ம்
இதுவன்றிவேத மெழிலாகமத்து	ம்
புருடார்த்தமாகப் புகளுன்கினிலு	ம்
சிவமடைகுதலே சிறப்பெனவோது	ம்
அச்சிவமென்னு மழகியவீட்	டை
ஐயநதிரிவு மறவேயடைத	ல்
எமமார்க்கத்தா லெனறுடிவ்வே	த
முடிவினின்மொழிபி மொய்ந்நெறியத்தி	ல்
அடைந்திடவேண்டு மம்மார்க்கத்தி	ன்
ஒழுங்கைக்கேண்டி னுபரிடமத்தி	ல்
ஏகமேவா வத்துவிய	ம்
பிரமமேயென்று பேசிடுமதற்கு	ச்
சுசாலிசாதி சுவகதபேத	ம்
சொல்லியமூன்றுஞ் சொருபத்தின்	மை
என்றதுவாகி நெழில்வேதாந்த	ப்
பக்கந்தனக்குப் பகர்ந்திடும்பந்த	ம்.
வீடிவையிரண்டின் வீடகாரத்து	ணி

வெத்தகையென்னி லியம்பிடக்கேண்டி	ன்
ரித்தியமாகையி னிகழ்ந்திடுகா	வ
பரிச்சேதமதும் பரிபூரணத்துவ	ய்
ஆகையிற்றேச வறைபரிச்சேதமு	ம்
ஏகமதாகி னியம்பிவேத்	து
பரிச்சேதமதும் பகர்ந்திடவொண்	ன
தறிவாய்ச்சத்தா யானந்தமதாய்	ப்
பந்தமுத்தியெனப் பகர்விவகாச	ம்
அதிதமாகி யசைவறவிளங்கு	ம்
தன்னிடந்தனி லே சங்கந்-சத்	தி
சங்கற்பமல்லா தசங்கற்பசத்	தி
என்றிவையிரண்டுண் ழுவையிற்சங்கந்	ப
சத்தியேதென்னிற் சாற்றிடக்கேண்டி	ன்
நினைவுரூபமதா நிகழ்ந்திடுமதந்	கு
வடிவேதென்னில் வருத்திடுநாம	ம்
உருவமயமே யோரோரிடத்தி	ல்
ஒருவன்கூவு முளையதூதா	னே
எதிரிட்டப்படி யெழுவதுபோ	ல்
நினைவதுவென்று நிகழ்ந்திடுநாம	ம்
உருவதுவென்று மொருபேதமுமி	ல்
நலிற்றிடுருப நாமமயமு	ய்
மாயாமயமே மாயையென்றதூதா	ன்
யாதொன்றில்லா ததுமாயையாகு	ம்
உள்ளதாமலவா யுருப்பெயர்மயமா	ய்
நினைவுரூபமதாய் நிகழ்சங்கந்	ப
சத்திசத்தாய தற்சொரூபமதா	ய்
அதிட்டானத்தி லாரோபிதமா	ய்

பிரமசித்தியகவல்.

கருங்

ஆரோபிதமு மதிட்டானமின்	றி
விளங்கா ததுபோல் விளங்கிடுந்தன்னை	த்
தவிரச்சங்கற்ப சத்தியுந்தோன்	ரு
தித்திகைதோன்று மிருஞ்சங்கற்	ப
சத்திமயமாஞ் சருவங்களை யு	ய
சத்தாய்நிகழுந் தற்சொருபத்தி	ல்
ஆரோபிதமென் றறிந்தமையா	து
பறம்பெனச்சத்திய புத்தியைப்பண்ணி	ப்
பர்த்திடுமிடத்தில் பரமுயிர்செகமெ	ன்
றுணாத்திடப்பட்ட வொருமுப்பொருளு	ம்
விளங்கிடுமவையை விளம்பிடக்கேண்மி	ன
சங்கற்பசத்தி தன்மயமா	ன
நாமரூபமதே நாட்டிடுசெகமா	ம
அவையினை நோக்கு மறிவேயுயிரா	ம்
அவையினைவிளக்கு மறிவேபரமா	ய
இத்தகையாக வியம்புமுப்பொருளு	ம்
உதித்திடுமிந்த வுயிர்பரமிரண்டி	ல்
மேற்பரஞ்சர்வ விடயமதாரு	ய
சீவனோவேக தேசவிடய	ம்
இந்தச்சீவ னிப்படிப்பொய்யாய்	ச்
சடமாழ்த்தோன்றுஞ் சகத்தினுடை	ய
புணர்ச்சியிற்சடமாய்ப் போதவடி	வை
விட்டுடனிச்சை விளங்கிடுஞான	க்
இரியையுடைத்தாய்க் கிளக்குமிவையி	ல்
நன்மமுண்டாய்க் கன்மந்தன்னு	ல்
தோற்றமுடைத்தாய்த் தொன்றுதொட்டு	ச்
சென்னமரணஞ் சென்றுடன்வரு	ம்

இத்தகைபுரியு மிச்சங்கந்	ப
சத்தியேபந்தந் தருமசங்கந்	ப
சுத்தியின்வடிவினிச் சாற்றக்கேண்மி	ன்
பிராந்தியிலொருவன் பிசகிமாறாக	த்
திக்குகடம்மைத் தேருமிடத்தி	ல்
சூரியனின்னு தேற்றியதிசையை	க்
கண்டுந் துணிவாய்க் காண்குதல்கூ	டா
தையமாய்த்தோன்று மடுத்தபிராந்	தி
உண்ணின்றுநீங்கி ஓள்ளபடி	யே
துணிவாய்நேரே தேற்றுமதன்	றி
மந்தவிருளின் மறைந்திடுகற்றை	ப்
பாம்பு?பாலப் பார்த்திடுமிடத்தி	ல்
பாம்பலவென்றும் பழுதையேயென்று	ம்
ஆறதனாலே யறிந்திடுபோது	ம்
துணிவதுவாகத் தோன்றாதந்	த
மந்தாந்தகார மாறிடற்றோன்று	ம்
அஃதினைப்போல வறிந்திடுசாத்தி	ர
ஜென்னியனானஞ் செப்புதலின்	றி
கருதகிருத்தியனாய்க் கிளர்சாதனங்க	ள்
நான்குமுடைத்தாய் ஓர்நாசிரிய	ர்
அருளதினாலே யாரணமுடிவா	ம்
மாவாக்கியத்தின் வகுத்திடுபொரு	ளை
விருப்பமதுடனே விசாரணைபண்	ணி
இச்செகலீவ விருபரம்மவை	க்
கதிட்டானமாகிய வப்பரசொருப	ம்
தானேயென்று தன்னுள்ளிரு	ளை
யகன்றுசமாதியென் றறைந்திடுகின்	ற

சுமாதானபுத்தி தானதுபிறந்	து
தனதுசங்கற்ப சத்தீயின	லே
ஆரோபிதமா யனேகத்துவங்ச	ள்
விளங்கினதென்றும் விளங்கிடுமிவைக்கதி	ட்
டானந்தானே யாமெனவென்று	ம்
பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருகாலு	ம்
இல்லாதஃதி னிவ்வாரோபித	ம்
இலயெனீங்கி யெழிலதிட்டான	ம்
ஆய்நிற்குதலே யசங்கற்பசத்	தி
இதுவேமுத்தி யிசசங்கற்ப	ம்
அசங்கற்பமென்ன வறைந்திடுமிவற்று	க்
கதீதனேதானு கையிலவையி	ன்
உளதாயபந்த மோங்கியமீத்	தி
இவைதனக்கதீத னென்னலுமீரு	ய
இத்தகையொருவ னெழிற்குருவருளி	ல்
ஐயந்திரிவற வறிந்துசொருப	ம்
தன்னுடசந்நி தானமகனி	ல்
சங்கற்பத்திற் றுறாவா	ய்
விரிந்ததுவென்றும் விரிந்திடுமெவையு	ய
அசங்கற்பத்தி லடங்கிடுமென்று	ம்
இவையேபந்த மெழில்வீடென்று	ம்
இவைகளிரண்டு மென்கணோர்காலு	ம்
இலையிவைவிளங்க லெம்மிடமதனி	ல்
ஆரோபிதமென் றறிந்தவறி	வு
கலக்கமில்லாமற் காத்திரநீங்கு	ம்
தன்னளவதனுந் தயிலதானாயினி	ல்
ரின்றிடிண்முடிவி னிகழ்பந்தமுத்தி	க்
கதீதமதாகு மழகியபேர	ம
சித்தியதனைச் சேருவனே	ரே.

பிரமசித்தியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது.

சிவதரிசன அகவல்.

உரோமசமுரிக ஞண்மகிழ்ச்சியுட	ன்
பணிந்திடுகின்ற பழங்கிரிமே	ய
விருத்தவம்மிகையே விண்ணப்பமொன்று	ண்
டுரைக்கேன்யானு முன்செவிசாத்	தி
அருள்செயவேண்டு மறைநீபென்னி	ல்
கடையனென்றனக்குங் கணையதாக	ச்
சுட்டிறந்தொளிருஞ் சுயம்பிரகா	ச
சிவதரிசனநீதேசி செப்பிடவேண்டு	ம்
கல்லதுனக்கு நாமேயகவிரு	ள்
நீக்கிமுன்படியே நிலையினில்வைத்	த
வகைப்படியேநீ வகுத்துறையென்னி	ல்
இருளறநீக்கி யிதுவறநோக்கி	ல்
இவ்விடத்துண்டா யிலகுவதேசிவ	ம்
விளமபுமச்சிவத்தை விளக்குவதே	நீ
நீவிளக்குஞ்ஞிவ நின்றறிகுதல்யா	ன்
இவ்வனுபவத்தி லீயம்பியனாது	ரு
ஞானஞ்ஞயம்மிவை கண்ணிநிற்கையினி	ல்
சிவதரிசனமெனச் செப்பிடலா	கா
என்ஹெனில்யானுரை யெழிலனுபவத்தி	ல்

சிவம்நீநானெனச் செப்பியமூன்று	ம்
உணாமாத்திரமவை யொருமுதற	னே
எப்படியோர்முத லென்றெனிற்சொல்கே	ன்
சச்சிதானந்தத் தன்மயஞ்சிவமென	ச்
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றுமோங்கார	த்
சடங்கிரிந்நிறெழுந் தக்கரம்போலு	ம்
நீலோற்பலமென நிகழ்த்திடல்போலு	ம்
சுடமடமகதா காயமென	வே
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றியவினவயி	ல்
உணாயேயின்ன முளபடிநோக்கி	ல்
ஏகமேயா மித்தகைபோ	ல
நானீசிவமென நவ்நிறிதீழ்மூன்று	ம்
சொன்மாத்திரமே சொரூபம்தொன்	றே
ஒன்றேயாகி லுயிர்க்கிதுவதுவெ	ன்
றனாத்திடபட்ட வுநீப்பெயர்மய	மா
மாயைதோன்றும் ஐகையேதென்னி	ல்
அஞ்ஞானத்தா லச்சொருபத்	தை
மறந்துயிரிதுவெனு மாயைகைக்காணு	ம்
ஒருமுதலான வுயிர்க்கிருளென்ற	ல்
பரசிவமதற்கே பந்தமுண்டாரு	ட்
*மேலுமோர்சிவம் விளங்குதலிலையி	ல்
ஒருகரிலையினு மொருவாப்பந்த	ம
என்றெனிலந்த வெழிற்சொரூபற்கு	ப்
பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலா	கா.
உன்னருளதனி † லுபக்கிரமத்	தை

அன்றெனக்குநீ யருளியவகை	யே
சொல்கேனந்தச் சொருபவெளியி	ல்
கதிரொளியேதோன்றுங் கானலேபோல	ப்
பேசுவொண்ணை பின்னாசத்	தி
தோன்றிமெதனிற் சொருபசிற்சத்	தி
சாயைபதியிற் சகமுயிர் பரமெ	ன
ஓர்முப்பொருளு முடனேவிளக்கு	ம்
எத்தகையென்னி லியம்பியபின்	னே
திரிகுணசமுகஞ் சேர்ந்துகிழு	ம்
சத்துவகுணத்திற் சாயையேபர	ம்
எண்ணிறந்த விராசதகுணத்தி	ல்
சாயைகடையுயிர் தாமதயிரண்டா	ம்
இருண்மாயையென விருளுயிரவை	யை
மறைத்தேநிற்கு மாயைசெகமா	ம்
தனுமுதலான சகமதுண்டாக	க்
கணக்கதுவாகிக் கன்மமுநிகழு	ம்
இத்தகைபின்னா லிருஞ்சத்திதன்னி	ல்
ஐந்துபொருளு மன்றேறிகழு	ம்
இதிற்பந்தமுத்தி யிசைத்திடலாகு	ம்
இராசதகுணத்தி லிசைந்துகொ	யை
ஆகியவுயிர்க ளதிட்டானமா	ன
தற்சொருபத்தைத் தாமதவிருளா	ல்
மறந்துமூவகையாய் மாயையிலுழலு	ம்
சத்துவகுண்பரந் தனக்கொருகாலு	ம்
இருளேயில்லா வியற்கையிலருளி	ல்
தனதங்கிசமுயிர் தானெனவறிந்	து
கூபத்திலீழ்ந்த குழந்தையெடுக்க	த்

பிரமசித்ருயகவல்.

கநிகு

தாயேவீழ்ந்த தகைமையின்பர	மே
மாயைதனிலே வந்துருவைக்கொ	ண்
டைந்துதொழிலு மடைவுடனடத்	தி
இருளினேமாற்றி யெழிலதிட்டா	னை
தற்சொரூபத்தைத் தானடைவிக்கு	ம்
இருள துநீக்கீ யிருந்தவிடத்தி	ல்
உயிர்பரமிரண்டு முடலுயிர்போல	ப்
பின்னாசத்தியிற் பெற்றிடுமுத்	து
உயிர்பரமிரண்டு மொன்றேயா	கி
அபிஞ்சத்தியி லடைந்திடுமுத்	தி
அபினை யைப்பார்த்தே யதுநீயென்	ன
அருமறையோது மதுவநீயாம	ல்
பின்னே யைப்பார்த்தே டேதவநீதிக	ள்
பாவனையென்ற பகுத்துணாசெய்வ	ர்
உயிரின்சாக்ஷி யொருநானேயா	ம்
பரத்தின்சாக்ஷி பணையேயா	ம்
அப்பால்விளங்கு மதுசிவமேயா	ம்
பின்னாசத்தியிற் பிறிவைக்குறித்	தே
இவ்வகைமூன்றா யியம்புரையன்றி	ப்
பார்த்துடனோக்கிற் பரம்பொருளொன்	றே
இப்பரம்பொருளே யெழிற்சிவ தரிசன	ம்
என்றேமுன்ன மியம்பியதுமை	யே
சுட்டொடுநோக்கிற் றேன்றிடுமூன்றா	ய்
சுட்டின்றிநோக்கிற் றேன்றிடுமொன்றா	ய்
மூன்றுபிறந்த முப்பாழதனி	ல்
தற்சிவசொரூபந் தானாய்விளங்கு	ம்
பின்னாசத்தியிற் பிறந்ததுமூன்று	ம்

பின்னை தனிலே பெயர்ந்தேயொடுங்கு	ம்
அப்பால்மவுனத் தழுகியசிவ	மே
அழுகியசிவத்தி லாரோபிதமாய்	ப்
பின்னைநிகழும் பெயராதென்று	ம்
அதிட்டானமான வச்சிவநேய	ம்
உலகமாய்த்தோன்றி லுயிருமருளு	ம்
விளங்கிடுஞ்சிவமாய் விளங்கிடம்போது	ல்
உயிருமருளு மொருசிவமேயா	ம்
இத்தகைகண்டே நெழிற்சிவநரிசன	ம்
சிவனமக்கருளிய சிவநரிசனநீ	ன்
படியேயுனக்குநம் பார்வையிலுண்டா	ய்
விளங்கிற்றநிலை விட்டுநீக்கா	து
நில்லெனவருளி னிமீலநாயகி	யே
மலந்தினுநாயை வளப்பயதுடை	ய
சிங்காதனத்திற் சேர்த்திவைத்ததுபோ	ல்
எனக்கேநகைவரு டெனதுசரித்திர	ம்
எனக்குமிந்த வெழிற்சிவநரிசன	ய்
அளித்தனையிதற்கேர்' ரறைகைம்மாறெ	ன்
படியேயுனக்கே பரங்காணென்னை	க்
காத்ததுகாத்தாய் கடைபோகக்க	ண்
பார்த்தெனையிடாது பரிந்துகொண்டரு	ளே.

சிவநரிசன அகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.
நீருச்சிற்றம்பலம்.

|| தீ ன் ழ ன் ற வ து |.

ஆ க.ம.மெ ந ரி ய க வ ல்.

சத்தினிபாதந் தான்பிறந்திய	ம்
சத்தமதடைந்து தொல்லைமூவுலகு	ய
கான்நீசோறதனிற் கண்டெனவிடுத்த	து
வீட்டின்பினையே விரும்பிடினாக	ம
வ் சாரணைசெய்ய வேண்டிடுமுத்	தி
உணமையின்மும்முத லுண்ணுமயதாகு	ய
அழிந்தையுமன்றி யவனியுலார்பொரு	ள்
உணர்ந்திடுபிடத்தி லுருவுடனாம	ம்
தோன்ற தன்முனடே தோன்றிடுஞ்சிவம	தை
இருளினிற்றெரிய திதுவெனச்சுட்	டி
எய்திடுமாயை யிருவினையதணி	ன்
ஆகையிற்பதிப்சு வாணவமா	ரை
கருமமுந்தோன்றுங் கருவிதினோக்கி	ன்
மும்முதலவையின் முத்தியிற்பசு	வை
விடவேண்டுமென்னும் வ்ருப்பமதனி	ல்
இருவகையாகு மிரும்பதிபசவு	ம்
மூவகையாகு மும்மலந்தனின்ம	ந்
றவைதனக்குக்குறி யதுவிதுவாகு	ம்
அதுவிதுவீங்கி லவைமூன்றகலு	ம்

அவையினிள்மூல மாணவமாகு	ம்
அறுவைக்கழுக்கை யகற்றிடுமுவரு	ம்
சாணமும்போலச் சாற்றியவிரண்	டு
மூலங்கெடுக்க மூலனேகூட்	டி
உற்பவமுதலா யுரைத்திடுமைந்	து
தொழில்செய்திடுவன் றொன்மையிலே	ன்
றந்தகன்கண்ணி லப்படலந்த	னே
எடுத்திடுமுனமதற் கேற்றவுடதங்க	ள்
சேர்த்திடுனிதமாய்த் தீர்ந்திகொல	ம்
பொருததுபோலும் புதன்றிடுமாயை	ப்
பிறப்பினுக்கஞ்சிப் பிறப்பைநேர்நீக்கு	ம்
நெறியேதென்வந் நெறியினையுரைப்பா	ரா
ஆரெனத்தீதடி யாற்றிடுகாலையி	ன்
சிவமேனான தேசிகனாகு	ம்
அவனருளாலே யாகமநெறியி	ன்
ஐந்துதொழிற்கு மரனையுரிய	ன்
ஆமென்றுயிர்பொரு ளச்சார்பெவையு	ம்
உடற்காவலையு மொருங்கேநீக்	கி
அருளினைநோக்கி யாசானருளி	ல்
உச்சியினிற்கு முபலம்போ	ல
ஆணவமாயை யவையினிற்றோன்று	ம்
மறப்புரினைப்பு மாற்றிடுலல்பக	ல்
அற்றவீடென்றே யறைந்திடுமாகம	ம்
அவ்வீட்தனிணனுபவத்தன்னி	ன்
பெத்தத்தினிற்கும் பெற்றியைப்போ	ல

ஆகமநெறியகவல்.

ககந

இதுவெனத்தோன்று மெவையவையனைத் து	ம்
ரியதிசெய்ததுவாய் நின்றல்சமா	தி
சமாதியைநீக்கிய சாக்கிரந்தனிலு	ம்
சிவமேயைந்து செய்கையினடித்த	ல்
கண்டுதற்செயலைக் கைவிடவேண்டு	ம்
இத்தகைநெறியை யெய்திப்பால	ன்
பித்தன்பசாசன் பெற்றருணங்க	ண்
மருவியேநின்றல் வாய்மைநெறியா	ம்
தேகாந்தத்திற் சிவமேசேர்வ	ன்
இஃநாகமநெறி யினியாரணநெ	றி.

ஆகமநெறியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

பதிநான்காவது.

வேதநெறியகவல்.

சாதனநான்குந் தன்னிடத்துதித்	த
பின்னர்விசாரய பேதமபேத	ம
எனவிரண்டவையு ளீசனுமுயிரு	ம்
இருமுதலென்ற யியம்புதநிரி	வு
ஒருமுதலென்ற லொள்ளியகாட்	சி
ஆகையின்வேதத் தந்தவிசார	ம்
செய்திடவேண்டுஞ் சிறப்பெனிலாகம	ம்
அன்றதுசிறப்பா மத்தியான்மீ	ம்
சொல்லியபிரபல சுருதியேசிறப்	பு
இத்தகவன்றி யெழிலார்சுரு	தி
அரசனதுரையி னவைமற்றெல்லா	ம்
மற்றோருரையின் மறையினேப்பற்	றி
நிற்குமதன்றி நிமலன்சுவாச	ம்
வேதமாகமம் விளங்கியவாக்கா	ம்
அதனைமுந்திய தருமறையாகு	ம்
இதற்கதிகார பின்றியவைசிய	ர்
குசுகிராதி சொல்லியபேர்க்கு	ம்
விசாரணைபண்ணி விளங்கிடலாகு	ம்
அவர்வச்சரிதை யவரவர்க்கேயா	ய
பத்தியுஞானமும் பகர்வயிராகமு	ம்
எக்குலத்தோர்க்கு மெய்திடலாகு	ம்

வேதநெறியகவல்.

ககநு

அறிவேகுலமென் றறைந்திடுமுலக	ம்
நற்குலம்வீனையி னண்ணினதாரு	ம்
மூன்றுகடனு முனமுடித்தோர்க்	கே
ஞானவிசாரணை காடிமேற்கொள்ளு	ம்
காமாரிந்த காளுவிதமா	ம்
கிரபஞ்சத்தின் பிறப்பிடந்தா	னே
தெவரினையுடைய தெமக்கிப்பிற	வி
எய்தினதெந்த வேதுவினீர்து	யு
இறந்திடுமெந்த வேதுவினென்று	ம்
தேர்க்கிடவேண்டுந் தேகேந்திரியா	தி
காமலசித்தே கமதுருவகில	ம்
பழுதையையிரவிற் பாம்பென்பதுவி	ன்
சிவமஞ்ஞானத் திருக்கினிற்றிரியாய்	ச்
சகமெனத்தோன்றுஞ் சங்கற்பத்தி	ல்
பழுதையிலுள தாய்ப்பகர்ந்திடும்வடி	வே
ஆரோபிதமா மரலிற்றங்கலி	ல்
அச்சிவவடிவே யகிலந்தங்கு	ஞ்
சகப்பொருளெல்லாஞ் சத்துநசித்தின்	ப
வடிவநாமமும்வ வகையைந்தியல்பி	ல்
உதித்திடுமுன்ன முரைத்திடுமுன்று	ய்
சொருபசம்பந்தஞ் சொல்லுயியினிரண்டு	ம்
மானியசம்பந்த மற்றிவைதன்	னே
யூகித்துணரா துணர்வுடைத்தாகி	த்
தோன்றிடும்பொருள் துவக்கிற்றிற	வி
சினைத்திடுஞ்சகலத் தியாகந்தன்னி	ல்
சகலத்தியாகந் தானெதுவென்னி	ல்
பாம்பெனனீக்கிப் பழுதையென்றறித	ல்

போலநாமாதி போக்கிச்சொருப	ம்
பெற்றிடலஃதெப் பெற்றியிலுண்டா	ம்
அவெனும்பிராந்தி யகன்றிடுந்தீப	ம்
வந்துவிளக்கில் வகையதுபோ	ல
ஆசானருளி லருமறையந்	த
ஞானவிசாரமே ஞானதீபமுமா	ம்
அவ்விளக்கற்கொண் டறிந்திடவேண்டு	ம்
அதிட்டானந்தோன்றி லாரோபிதம்போ	ம்
தனையாரென்றே தான்முதற்றேரி	ன
துளபடியுணரி னொருங்கேயனை : து	ம்
தோன்றிடும்பழுதை தோன்றினவுட	னே
சட்செவியென்றல் காணாதஃதி	ன்
அகிலமுநீங்க லன்றியேதோன்றி	ல்
பேய்த்தேர்போல்ப் பிரவர்த்தகமு	ம்
கனவதுபோலக் காண்டிடுமவையா	ய்
நின்றிடலொருவி ரித்தினைதண்ணி	ல்
கண்டிடுங்கனவிற் காட்சியீதென்	று
தனைவேராகத் தானுணர்ந்திட்லி	ன்
உடன்முதற்றஃ ளி யொருசிவநாம	ன்
நிருளகன்றுறுதி யிதயத்துதித்து	க்
கந்தர்ப்பநகரங் கண்டிடலிற்சக	ம்
கண்டிவ்வுறுதி கலக்கமில்லாம	ல்
நிற்றல்சமாதி நிலையிதுவாகு	ம்
உடலந்தத்தி லொன்றுவன்முத்	தி
இதுரிண்மலமுடை யிதயருக்காகு	ம்
மலினநெஞ்சுடைய மகற்குமுன்றா	னா
விதமாமசுத்தம் விலக்கும்பொருட்டு	ச்
சுத்தவர்தனையைத் தொடங்	கி
மனோலயஞ்செய்யின் வாய்த்திடுமவீ	டே

வேதநெறியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

பதினேந்தாவது.

பிரமர் ஸுபவ அகவல்

நன்னெஞ்சேவா நானுரைக்கக்கே ள்
பிரமாலுபவநீதைப் பிரத்தியக்கமதா ய்
அருட்குருவருளி லறையுருவன்கேளா ய்
பாதோர்பொருளும் யாவராயினு ம்
சீருதியுத்தமதாய்ச் சொற்றிடவேண்டு ம்
மனவுரையதனின் மதித்திடவொண்ணா ச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொருபத்தி ல்
சிறந்தசிற்சத்தி செகசத்தியென்று ம்
இருவகைச்சத்தி யெனவன்றேயு ள்
தவையினிற்பின்னை யகிலத்துக்கே து
சிற்சத்திமுத்தி தானதற்கே து
பரத்தினிலபிஞ் பாவமாயொன்றா ய்
சிற்சத்திரிற்குஞ் செகசத்தியது ம்
தற்சொருபத்தைத் தானதுவிடாம ல்
வேறுபோற்றேன்றி விளங்குமுக்குணமா ய்
சாத்துவிதராசத தாமதமென வே
சத்துவகுணத்திற் றுக்கியசா யை
பரமாயெங்கும் பார்த்திடுமிராச த

சாயையுயிராந் தாமதமிரண்டா ம்
 இருண்மாயையென விருளுயிர்த்தடுக்கு ம்
 இருளினையிரிய யிருமாயைசேர்க்க த்
 கணக்கதுவாகக் கருமமுண்டாகு ம்
 ஆகவைவிதமு மன்றேறிகழு ம்
 இவ்வைவிதமா யிலங்கியபின் னை
 பரத்தினையன்றிப் பார்த்திடிலிவ் லை
 சூர்வலிடய தற்பரஞ்சவாச ம்
 சுருதியதாகுஞ் சொல்லாகமமா ம்
 என்றெனவோது மெழிலார்சுரு தி
 இஃதேதுணிவென் றெம்மையுமாண் ட
 அருட்டேசிகனூ ம்றைந்தனனன் றே
 நானாரெனவே ஞானநந்தரு வை
 கினவிடிலித்தகை விளங்கியபிரம ம்
 நீயெயென்று நிச்சயமாக த்
 தத்துவமசிகொடு சாற்றினனன் றே
 இவ்வுரைப்படியே யிருந்தனுபவத்தி ல்
 காட்டிகேனுனக்குக் கருத்தசையா து
 ன்றாய்நோக்காய் நன்னெஞ்சக மே
 அரசன்றன்சே யடாதார்சே ரி
 சேர்ந்தவரினம்போற் றிரிந்திழிமவ னை
 அறிந்தவனெருவ னவ்விடத்தே 'கி
 அன்னேனிடத்தி லரசலிவக்கண ம்
 காட்டியுணர்த்துங் கணக்கதுபோ ல
 நீசீவன்போ னிற்குமுன்கண் டேண
 சிவத்திந்ருநியைச் செப்பிடக்கேளா ய்.
 சாக்கிரமதனிற் றுக்கிடம்பொருளி ல்

பிரமானுபவ அகவல்.

க க க

நினைவெழுமுனமே நின்றிடுநிலை	யே
நின்மலநிலையந் நிலையினிளேக்கி	ன்
விளங்கிடுஞேயம் விளக்கிடுஞான	ம்
நோக்கிடுஞாதுரு துவலுயிம்மூன்று	ம்
நாமேயாக நன்றாய்விளங்கு	ம்
அவ்விடத்தறிந்த தமலசத்தியின	ல்
அபிஞபாவ மாயேகமுமா	ம்
அந்நிலைநின்றே யசைவுசெய்நினைவி	ல்
அடைந்திடுமிடத்தி லைவகைப்பொருளு	ம்
முன்பினின்றி முழுதுநிகழு	ம்
இஃதுணர்ந்திடுத லிரும்பின்னையினி	ல்
அசைவுசெய்நினைவி லடைநதவக்கண	மே
சுவாசமங்கிசமெனத் தோன்றிடுமவாக்	கு
நான்ரெனெனவே நவிற்திடாரிற்று	ப்
இவையேசுருதி யெழிலாகமமா	ம்
நிலையினிலொன்றாய் நினைவினினைந்தா	ய்
விளங்குநம்மிடத்தின் மேவுசத்திகளா	ல்
இத்தகையன்றே யிருந்துடனிகழு	ம்
இதனானமே யிருஞ்சிவமாகு	ம்
இவ்வனுபவத்தை யிலங்கிடநீயு	ம்
கண்டுடனிருந்துங் கலக்கமீதுற்று	க்
கண்டிடுமொருளைக் கருதிவேறுக	ச்
சீவனைப்போலத் தியங்கினையினி	நீ
நின்றநிலையே நிலையெனநிற்கி	ல்
கண்டிடைம்பொருளுங் கணையுநாமமா	ந
நினைவொடுநிலையே நிலையெனநிற்கி	ல்
விளம்புமைம்பொருளும் வேராய்விளங்கு	ழ்

நின்றமுன்னிலைக்கு நினைவொடுநிலைக்கு	ய்
நாமேயிடமென நம்மையேயன்	றி
விளங்காதென்றும் விளங்கிடுமுன்னி	லை
சற்சத்தியென்றுஞ் சாற்றியபின்னி	லை
அசற்சத்தியென்று மமையின்முற்சத்	தி
சுயசத்தியென்றுஞ் சொல்லுபிற்சத்	தி
கற்பிதமென்றுங் கருதியுணர்ந்	தே
அனைத்துநாமெனவே யறிந்தந்தறி	வே
இடைவிடாதிவ்வுட லிறந்திடு	ம்
வையுசிறிற்றிடில் வாய்க்குநம்வீ	டே.

பிரமானுபவ அகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

பதினாறுவது.

சிவசமாசவாத ஆகவல்.

கலிவலியினது கலக்கமோர்காலு	ம்
சித்தமாயில்லாத் திருமுதுகிரிவா	ழ்
என்னையுட்பொருளா வெண்ணீயாண்டிருந்	ம்
விநுத்தவம்பிகையே வினையனேற்கிஃதொ	ன்
றையமிவ்வைய மனையேநின்ற	ல்
அனறிமற்றொருவ ராரினுநீங்	கா
திவ்வையந்தனை யானின்றகற்ற	த்
துணிவிதுவென்னச சுருதியின்முடிவி	ன்
அருளியபடியே யருள்செயவேண்டு	ம்
ஏதெனீற்சொல்கே நெழில்வேதாகம	த்
துயிர்பரமேக மோரிரண்டென	வே
ஓதியவகையி லும்பர்கண்முனிவ	ர்
ஆரியர்தந்த மகமிசைக்கொண்	ட
படியினிற்சென்று பரமடைந்தனர்க	ள்
அவையிலொன்றை யலநெரியென்	றே
தள்ளுதல்கூடாச் சமாசமாக	த்
திரிவையமறச் சிவையேயுனதி	ன்
அனுபவப்படியே யனுக்கிரகஞ்செ	ய
வேண்டிடுமோர்நெறி மேவியேமுயலு	ம்

கௌசு

சிவசமரசவாத அகவல்.

இது † திரிவல்ல வெழிற்றுணிலேயா	ம்
சுமதருளாலே நன்றாயறிந்தா	ய்
இதின்னீவாழ்வா யென்றனைவாழ்த்	தி
இதுபிரமாண வெனவன்றனக்கு	ம்
உறுதியாய்நீயே யுணர்க்கிலுன்னருளி	ல்
திரிவைய மறத்தேர்ந்	து
சமயிகளுடனே தர்க்கித்தலற்றே	ன்,

சிவசமரசவாத அகவல் முற்றிற்று,

ஸ்ரீ - சூமாராதீதவர் சாந்நீரகீகோவை

முடிநிறு.

---

† திரிவு = மயக்கம்.

‡ திரிவு = அஞ்ஞானம்.

4030 XI 16

உ

வேமயம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - கு ம ர தே வ ர்

நீருவாய்மலர்ந்தருளிய

விருத்தாசலம்

பெரியதாயகியம்மன்பதிகம்.

எதிர்நீர்க்கழிநெடிலடியாடெய்துகூடும்.

விரிவுமுருவநாமமதகற்றின் விடயங்கவ்விளங்குவிதனை
மருவுபொறிபொய்பெறியுக்கரணமாய்ந்துங்கரணமாய்தவினாற்
புருடன்முன்னேழுஞ்சுத்தமோனாந்தும் போயிதாற்சச்சிதாந்தங்
கிரியையற்றிலங்குமென்றனவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (க)

உளப்படுமுருவநாமமதகற்றி னுள்ளசந்திற்சுகந்தோன்முடி
உளப்படுமிதனாலுலகுகண்ணாடி வருநிழலாநிழன்மறிந்தால் [தாள்
விளக்குறுஞானவெளியதாய்தனின் விஜயபின்பெனவெனக்கிசைத்
கிளக்குறுதவத்தோர்தரித்துவைத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (க)

பமுததயென்றுணர்நிறன்முனர்த்தோன்றும் பாம்புமப்பமுதை
யாமதுபோன், முழுதுணர்நிவாந்தனையேகாணின் முரணுசுரா
சாமெவைவும், மெழுதருமறிவாவளங்குமென்றினைத்தா ளெழுபவந்
துடைத்தெனையளித்த, கெழுமணிமுத்தந்திசெறிவிருத்த கிரியமர்,
பெரியநாயகியே. (க)

சொருபமேதானென்றுணர்தரிந் பரணந்துகளுறுஞ்சீவனுஞ்சுகமு
மருவுதன்னினேவிலெழுந்தமித்தைதளாம் வந்திடு-ந்தம்வீழிலவா [ள்
மொருவுயிர் தானென்றுணரிலம்மூன்று முளபந்தம்வீடுமுண்டென்ற
நிரிதவப்பயனுபவருமொருவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (ச)

MAHAMAHOPADHYAYA,
R. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
MADRAS-41

அறிபொருளறிவோனறிவினைக்கொடுப்போ னுனமுப்பொருளு
மோர்விடயம், பொறியுறப் பிடித்தாலுவிதைவிடுத்தோர் பொருளை
நாடுதன்முன்னிடையே, பிறிவறத்தோன்றுஞ்சொருப பிங்கிலையிற்பே
சமுப்பொருள்களுமிலவாக், கிறியறவறிதியென்றனள்விருத்த கிரிய
மர்பெரியநாயகியே. (௫)

அரவிலைமுனை யுணர்ந்தவர்க்கதுபோ லகிலமெய்ப்பொருளி
னை யுணர்ந்தோர், கொருவுறுதிருத்தலெனையெனிற் கானலுறுசலமி
லையனவுணர்ந்துய, மருவலினுவி காரமெதென்னின் மலிகனவி
னிலுடமென்றாள், கிருதுசெய்மறையோர்பரவியவிருத்த கிரியமர்
பெரியநாயகியே. (௬)

தடத்தின்மற்றதனிற்றங்குபல்கடத்திற் சாயையுஞ்சாயையிலல்
துமாய்த், திடத்தொடும் விடும்புதும்விசம்புபோலிசன் சேவனிக்ருவர்
சாட்சிகளா, பிடத்தும்பினையிறேரன்றுறுஞ்சிவமிங் கிருவர்காட்
சிகளுமொன்றென்றாள், கிடைத்தநன்னிதியாயெனக்குறும் விருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௭)

ஆருயிர் தானுமவன்மனத்தைச தகங்கரத்துதித்ததுவாகும்
பேருயிர்சாட்சியானவன்மனமோ பின்னையாமாதலாலவற்குக்
கூருறுமுலகமயக்கமாமிவற்குக் குறித்ததன்லீலையாமென்றாள்
கேனையளித்தே தாற்குவந்ததாய்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௮)

ஒதுநீராமமகற்றிடிற்றேரன்று முள்ளசற்சிற்றுகமிதுவே
தீதறுசேவசாட்சியிங்கிதனைத் தெருந்திடுஞ்சேவனுமிதுவா
யேதமொன்றில்லப்பிரமமாமென்றெனிருளறவருள்புரிந்தளித்தாள்
கேதமிறவத்தோர்குழ்தரும்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௯)

எஞ்சறுமுளத்தோடென்னையாரென்றேயிரங்கியுதிர்ந்துழல்வேளை
மஞ்சறநீராத் துக்கன்னனைக்குந்தி மகனெனவுணர்த்துதல்கடுப்ப
வஞ்சலென்றழைத்துயேதுவாகு மையபின்றென்னவேயளித்தாள்
கஞ்சகவாபாலுஞ்சிடலிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௧௦)

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம் முற்றிற்று.

